

மூவர் தேவாரத்தில் கோயில் திருப்பதகங்கள் உரைவிளக்கம்

A-NO: 3920

Q23

முனைவர் (திருமதி) கோமதி சூரியமூர்த்தி

**சைவசித்தாந்தப் பெருமன்ற நூற்றாண்டு விழா வெளியீடு
சென்னை.**

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

மூவர் தேவாரத்தில் கோயில் திருப்பதிகங்கள்
உரைவிளக்கம்

முனைவர் தருமத் கோமத் சுரியமூர்த்தி

சைவ சித்தாந்தப் பெருமன்ற நூற்றாண்டுவிழா வெளியீடு
(1905 - 2005)

4, வேங்கடேச அக்கிரகாரம் சாலை,
மயிலாப்பூர், சென்னை - 4.

2005

நூல்குறிப்பு

தலைப்பு : மூவர் தேவாரத்தில் கோயில் திருப்பதிகங்கள்
உரைவிளக்கம்

உரைவிளக்கம் : கோமதி சூரியமூர்த்தி

முதற்பதிப்பு : ஜூலை, 2005

விற்பனை

உரிமை : சைவசித்தாந்தப் பெருமன்றம், சென்னை.

தரீள் : சேசாயி

அளவு : டெம்மி 1 / 8

பக்கங்கள் : 123

படிகள் : 500

அச்சிட்போர் : அமுதச்சகம்

மனோன்மணி இல்லம், 80, ஸ்டேட் பேங்க் அலுவலர்

முதல்காலனி, புறவழிச்சாலை, மதுரை - 625 016.

தொலைபேசி : 2382029.

வெளியிட்டோர் : சைவசித்தாந்தப் பெருமன்றம்

4, முதல் மாடி, வேங்கடேச அக்கிரகாரம் சாலை,

மயிலாப்பூர், சென்னை - 600 004.

தொலைபேசி - 24935109

பொருள் : உரைவிளக்கம்

வெளியீட்டுரை

“செல்வ நெடுமாடஞ் சென்று சேண்ணங்கிச்
செல்வ மதிதோயச் செல்வம் உயர்கின்ற
செல்வர் வாழ்தில்லைச் சிற்றம் பலம்மேய
செல்வன் கழலேத்துஞ் செல்வஞ் செல்வமே”

— திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம்.

சைவசித்தாந்தப் பெருமன்றம் நிறுவப் பெற்ற நாள் முதல் நூற்றாண்டு விழாக் கொண்டாடும் இன்றுவரை கற்றோர் ஏத்தும் பேரவையாக இருந்து வருகின்றமையைச் சிவநேயச் செல்வர்கள் ஏற்றுப் போற்றுவர். இப்பெருமன்றத்தின் முதுகெலும்பு சாத்திரங்கள் என்றும், தசை, நரம்பு முதலியன தோத்திரங்கள் என்றும் சைவப் பெரியோர் பொதுவாகக் குறிப்பிடுவார்கள்.

சித்தாந்த கலாநிதி, சைவநன்மணி முனைவர் கோமதி சூரியமூர்த்தி அவர்கள், சைவ சித்தாந்தப் பெருமன்றத்தின் முதுகெலும்பாகத் திகழும் சாத்திர நூலொன்றைப் படைத்துத் தந்துள்ளார். ஆம்! ‘சைவ சித்தாந்தம் கூறும் முப்பொருள் விளக்கம்’ என்னும் பெயரிய இந்நூல் பெருமன்றத்தின் நூற்றாண்டு விழா வெளியீடாக அரங்கேறுகின்றது. அதைப் போலவே “மூவர் தேவாரத்தில் கோயில் திருப்பதிகங்கள் - மூலமும் உரை விளக்கமும்” என்னும் பெயரிய தோத்திர நூலொன்றினையும் புலவராயிருந்து உரைவிளக்கம் எழுதியும், புலவராயிருந்து பங்களித்தும் வெளியிடும் பணியினை முழுமையாக முனைந்து ஏற்றிருக்கின்றார்; செயற்படுத்தி வருகின்றார். இந்தப் பணியில் உற்ற துணையாகச் செயலாற்றிவரும் பேராசிரியர் தம் உறுதுணைவர் முனைவர் சூரியமூர்த்தி அவர்களையும் இச்சமயத்தில் காலத்தினாற் செய்த உதவியாக எண்ணிப் போற்றுகின்றோம். சைவக் கொள்கைத் தம்பதியர் இருவர்க்கும் எம்முடைய நெஞ்சார்ந்த நன்றி மலர்களைக் காணிக்கையாக்குகின்றோம்.

“மூவர் தேவாரத்தில் கோயில் திருப்பதிகங்கள் - மூலமும் உரைவிளக்கமும்” என்னும் தலைப்பிட்ட இந்நூல் சைவர்களின் கோயில் எனப் போற்றப்பெறும் தில்லைத் திருத்தலத்தில் அரங்கேறுவது மிகமிகப் பொருத்தமாக அமைகின்றது.

சைவர்கள் நாளும் ஒதவேண்டிய திருப்பதிகங்கள் - பொருளுணர்ந்து சொல்லும் வண்ணம் உரைவிளக்கத்துடன் கூடிய இந்நூலைப் பெருமன்றத்தின் நூற்றாண்டுவிழாவின் போது வெளியிடுதற்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்த நூற்றாண்டு விழாத் தலைவர் டாக்டர் ஏ. எம். சுவாமிநாதன் அவர்கள் உள்ளிட்ட விழாக் குழுவினர் அனைவருக்கும் எம் நெஞ்சார்ந்த நன்றியினை உரித்தாக்குகின்றோம். பெருமன்றத்தின் செயற்குழுவிற்கும், அறக்கட்டளை யாளர்களுக்கும் எம் மனங்கனிந்த நன்றியுரியது.

மேன்மை கொள் சைவநீதி உலகெலாம் பரவச்செய்யும் சைவ அன்பர்கள் திருவருள் பொதுளும் இந்நூலைப் போற்றி வரவேற்பார்கள் என நம்புகின்றோம்.

‘என்றும் இன்பம் பெருகும் இயல்பினான்
ஒன்று காதலித்து உள்ளமும் ஒங்கிட
மன்றுளார் அடியார் அவர் வான்புகழ்
நின்றது எங்கும் நிலவி உலகெலாம்’

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாம்பனார் - வாரியார்

அடிப்பொடி

செ. வே. சதாநந்தன்,
பெருமன்றத் தலைவர்,
சென்னை.

இங்ஙனம்

வெ. கனகசுந்தரம்,

பதிப்புக் குழுத் தலைவர்.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

முன்னுரை

**உலகெலாம் உணர்ந்து ஒதற்கு அரியவன்
நிலவு உலாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதியன் அம்பலத்து ஆடுவான்
மலர் சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்**

இளம்பருவத்தில் அடியேனைத் திருமுறைப் பாடல்களை மனப்பாடம் செய்யப் பயிற்றுவித்தவர்கள் திருமந்திரநகர் என்று போற்றப்படும் தூத்துக்குடியிலுள்ள பாகம்பிரியாள் மாதர் கழகத் தலைவி சிவகாமி அம்மையாரும், செயலாளர் குழந்தையம்மாளும் ஆவர். சாத்திரநூல்களில் பயிற்சி பெற முதன்முதல் ஆர்வத்தைத் தூண்டியவை திருப்பனந்தாள் கலைக்கல்லூரியில் முதல்வராகப் பணியாற்றிய பேராசிரியர் கு. சுந்தரமூர்த்தி ஐயா அவர்கள் எளிய நடையில் எழுதி வெளியிட்ட சித்தாந்த சாத்திர உரைநூல்களே ஆகும்.

மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோயிலைச் சார்ந்த பன்னிரு திருமுறை மன்றத்தினர் வெளியிட்ட திருஆலவாய்த் திருப்பதிகங்களைப் பார்த்த காலத்திலிருந்தே, அடியேனுக்குக் கோயில் திருப்பதிகங்கள் என்ற நூலை சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சைவ மெய்யன்பர்கள் பலரும் ஒதுதற்கு உதவியாய் உரைவிளக்கத்துடன் வெளியிடும் ஆர்வம் உள்ளத்தில் எழுந்தது.

சைவ சித்தாந்தப் பெருமன்றத்தின் நூற்றாண்டுவிழா சிதம்பரத்தில் நடைபெற இருப்பதை அறிந்த அடியேன் இவ்வமயம் அந்நூல் வெளிவந்தால் பொருத்தமாக இருக்குமே எனக் கருதி அவர்களைக் கேட்டபொழுது, அவர்கள் அடியேனின் “சைவசித்தாந்தம் கூறும் முப்பொருள் விளக்கம்” என்ற நூலை அச்சிடுவதுடன் இந்நூலை வெளியிடவும் பங்களிப்பும், விற்பனை உரிமையும் ஏற்று இசைவு தெரிவித்தது அடியேன் பெற்ற பேறு ஆகும்.

பெருமன்ற நூற்றாண்டு விழா வெளியீடாக, “மூவர் தேவாரத்தில் கோயில் திருப்பதிகங்கள் - உரைவிளக்கம்” என்ற இந்நூலும் வெளிவரக் கூட்டி வைத்த நடராசப் பெருமானின் திருவருளுக்கும், நூற்றாண்டு விழாத் தலைவர் ஏ.எம். சுவாமிநாதன் அவர்கள் உள்ளிட்ட விழாக் குழுவினர் அனைவருக்கும். பெருமன்றத் தலைவர் பாம்பன் - வாரியார் அடிப்பொடி செ.வே. சதானந்தன்,

நாற்பதிப்புக் குழுத் தலைவரும் பெருமன்றத் துணைத் தலைவருமான டாக்டர் வெ. கனகசுந்தரம் அம்மையார், மற்றுமுள்ள பெருமன்றச் செயலர், பொருளர், செயற்குழு உறுப்பினர்கட்கும் அடியேனின் இதயம் கனிந்த நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

இந்நூல் உரியகாலத்தில் வெளிவர செவ்வனே அச்சிட்டு அளித்த அமுதம் அச்சகத்தாருக்கும் அடியேனின் உளமார்ந்த நன்றி.

பெருமன்றத்தின் நூற்றாண்டிழை சிறப்பாக நடைபெறவும், அவர்களின் சிவம் பெருக்கும் திருப்பணி நாளும் சிறந்தோர்க்கவும் தில்லை நடராஜப் பெருமானின் திருவடிகளை வழத்தி வாழ்த்துகின்றேன்.

ஆதியாய் நடுவுமாகி அளவினா அளவுமாகிச்
சோதியாய் உணர்வுமாகித் தோன்றிய பொருளுமாகிப்
பேதியா வேகமாகிப் பெண்ணுமாய் ஆணுமாகிப்
போதியாய் நிற்கும் தில்லைப் பொதுநடம் போற்றி போற்றி.

திருச்சிற்றம்பலம்

முனைவர் திருமதி கோமதி குரியமூர்த்தி

கோயில் திருப்பதிகம் - 1

சம்பந்தர் தேவாரம்

முதல் திருமுறை

பதிக எண் : 80

பண் : குறிஞ்சி

1. “கற்று ஆங்கு எரியோம்பிக் கலியை வாராமே
செற்றார் வாழ் தில்லைச் சிற்றம்பல மேய
முற்றா வெண்திங்கள் முதல்வன் பாதமே
பற்றா நின்றாரைப் பற்றா பாவமே”

கருத்துரை

சிவபெருமானின் திருவடிகளைப் பற்றினவர்களைப் பாவம் பற்றாது.

பொழிப்புரை

வேத ஆகம நூல்களை ஐயந்திரிபறக் கற்று, வீட்டில் அக்கினி வளர்த்து, கலியினாலவரும் துன்பம் வராமல் காத்து வென்ற தில்லை வாழ்ந்தணர்கள் வாழ்கின்ற தில்லைச் சிற்றம்பலத்திலே எழுந்தருளியுள்ள, வெண்ணிறமான இளம்பிறைச் சந்திரனைத் தலையிலே சூடியுள்ள சிவபெருமானின் திருவடிகளைப் பற்றி வணங்குபவர்களைப் பாவம் அணுகாது.

சிறப்புரை

கற்பனவெல்லாம் கல்வியாகா. மெய்ந்நூற்கல்வியே கல்வியாம். “கற்கக் கசடறக் கற்பவை” (குறள், 391) என்பதில், “கற்பவை” என்றது சிறப்பாக அருள்நூல்களையே குறிக்கும். “கற்று ஈண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார்” (குறள், 356) என்பதிலும் ‘கற்று’ என்றது மெய்ந்நூல்களைக் கற்றலையே குறித்தது. இறைவனின் பொருள் நூலான வேதத்தைக் கற்றலே உண்மையான சிறப்பு என்பதை முற்கூறிய ஞானசம்பந்தர் தேவாரத்தில் வரும் ‘கற்று’ என்ற சொல் உணர்த்திற்று. திருமூலர், “நிலையுடையான் கழல் கற்கின்ற செய்யின்” (திருமந்திரம், 292) என்று கூறுவது இங்கு நினைவுகூரத்தக்கது.

எரியோம்புகல்

அந்தணர்கள் தங்கள் வீட்டில் மூன்று வேளையும் வளர்க்கின்ற ஆகவநீயம்,

காருகாபத்தியம், தட்சணாக் கினி என்ற அக்கினிகளைக் குறிக்கும்.

கலி

கலியினால் வரும் துன்பத்தைக் குறித்தது.

செற்றார்

அந்தணர்கள் உலக நன்மைக்காக வேள்வித்தீ ஆற்றித் துன்பத்தைப் போக்குவதால் “செற்றார்” எனப்பட்டனர்.

முற்றா வெண்நிங்கள் முதல்வன் பாதம்

தக்கனது கொடிய சாபத்தால் கலை மெலிந்த சந்திரன், அடைக்கலம் புகுந்த போது, அஞ்சேல் என்று அபயமளித்து தலையில் சூடிய முழுமுதற்பொருள். இறைவன் சந்திரனைத் தலையில் சூடியது, “சார்ந்தாரைக் காத்தல் தலைவர் கடன்” (சிவஞானபோத உதாரண வெண்பா, 64) என்ற சித்தாந்த உன்மையை உணர்த்தும். பற்றா நின்றார். “பற்றா” என்றது பற்றுக்கோடாகக் கொண்டு பற்றி நிறைவை உணர்த்தும்.

முதல்வன் பாதமே பற்றாக நின்றல்

உலகப் பற்றை நீக்கி இறைவனைப் பற்றி நின்றல் வேண்டும் என்பதை உணர்த்தும்.

“பற்றுக் பற்றற்றான் பற்றினை அப்பற்றைப்
பற்றுக் பற்று விடற்கு” (குறள், 350)

என்ற வீள்ளுவர் வாய்மொழி இங்கு நினைவுகூரத்தக்கது.

“மற்றுப் பற்று எனக்கு இன்றிநின் திருப்பாதமே மனம்
பாவித்தேன்” (7.48.1)

என்று சுந்தரமூர்த்தி கவாயிகள் திருப்பாண்டிக் கொடிமுடிப் பதிகத்தில் கூறுவதும்,

“பற்றினுள் பற்றைத் துடைப்பதொரு பற்றறிந்து பற்றி”
(திருக்களிற்றுப் படியார், 31)

என்று திருக்கடலூர் உய்ய வந்ததேவர் கூறுவதும் இங்கு நினைவுகூரத்தக்கன.

பற்றா நின்றாரைப் பற்றா பாவமே

சிவபெருமானின் திருவடிகளை வணங்குபவர்களைப் பாவம் அணுகாது.

“செற்றமில் சீரானைத் திருவாப்பானுரானைப்
பற்று மனமுடையார் வினை பற்றறுப்பாரே” (188.1)

என்று திருஞானசம்பந்தர் திருஆப்பனூர்ப் பதிகத்தில் கூறுவதும்,

“பற்றை அறுப்பதோர் பற்றினைப் பற்றில் அப்
பற்றை அறுப்பர் என்று உந்தீ பற” (திருவந்தியார், 15)

என்று திருவியலூர் உய்ய வந்த தேவர் கூறுவதும் இங்கு நினைவுகூரத்தக்கன.

2. பறப்பைப் படுத்தெங்கும் பசுவேட்டு எரி ஒம்பும்
சிறப்பர் வாழ் தில்லைச் சிற்றல்பலம் மேய
பிறப்பில் பெருமானைப் பின்தாழ் சடையானை
மறப்பிலார் கண்டவர் மையல் தீர்வாரே

கருத்துரை

தில்லை நடராசப் பெருமானை மறவாமல் வழிபடுகின்றவர்களே பிறவியினால்
வரும் மயக்கத்திலிருந்து நீங்கியவர்கள் ஆவர்.

பொழிப்புரை

வேள்விச் சாலைகள் அமைத்து, ஆன்மா மகிழ்ந்து நன்மைகள் பல அடைய
வேள்வி செய்யும் சிறந்த பண்புகளை உடையவர்கள் தில்லை வாழ்ந்தணர்கள்.
அவர்கள் நாள்தோறும் வழிபடுகிற தில்லைச் சிற்றம்பலவன் பிறப்பு, இறப்பு
இல்லாதவன். தாழ்ந்த சடையை உடையவன். அவனை மறவாது தியானிப்பவர்கள்
உலக மயக்கத்திலிருந்து விடுபடுவர்.

சிறப்புரை

பறப்பு - கருடன் முதலிய பறவைகளின் வடிவமாக அமைந்துள்ள வேள்வித்
திண்ணைகளைக் குறிக்கும்.

சிறப்பர்

இருபொருள் 1. சிறந்த பண்புகளை உடையவர். 2. இறைவனால் சிறப்பித்துக்
கூறப்பட்டவர்கள்.

சந்தரண இறைவன் அடியார் பெருமைகளைப் போற்றிப் பாடும் படிப்பணித்த
பொழுது அவர் என் சொல்லிப் பாடுவேன் என்று திகைத்த பொழுது, இறைவனால்
“தில்லை வாழ்ந்தணர்” என்று அடிஎடுத்துக் கொடுக்கப்பட்ட சிறப்புடையவர்கள்.

பிறப்பில் பெருமான்

சிவபெருமான் பிறப்பில்லாதவர். எனவே இறப்பும் இல்லாதவர். அவர் அநாதி என்று சாத்திர நூல்கள் கூறும்.

“யாதொரு தெய்வம் கொண்டார் அத்தெய்வமாகி ஆங்கே
யாதொரு பாகனார் தாம்வருவர் மற்றத் தெய்வங்கள்
வேதனைப்படும் இறக்கும் பிறக்கும் மேல்வினையும் செய்யும்
ஆதலான் இவையிலாதான் அறிந்து அருள்செய்வன் அன்றே”
(சிவஞான சித்தியார் சுபக்கம், 115)

என்று அருணாந்தி சிவாசாரியார் கூறுவது இங்குச் சிந்திக்கத்தக்கது.

“பிறப்பிலி” (3.310.6) என்று திருஆலவாய்த் திருப்பதிகத்தில் ஞானசம்பந்தர் குறிப்பிடுவதும், “பிறப்பிலி” (4.15.6) என்று நாவுக்கரசர் பாவநாசத் திருப்பகத்தில் குறிப்பிடுவதும் இங்கு நினைவு கூரத்தக்கன.

மறப்பிலார்

தில்லை வாழ்ந்தணர்களின் பக்தித் திறத்தை உணர்த்தும்.

“நின்றாலும் இருந்தாலும் கிடந்தாலும் நடந்தாலும்
மென்றாலும் துயின்றாலும் விழித்தாலும் இமைத்தாலும்
மன்றாடும் மலர்ப்பாதம் ஒருக்காலும் மறவாமை
குன்றாத உணர்வுடையார் தொண்டராம் குணமிக்கார்”
(பக்தராசப் பணிலார் புராணம், 7)

என்று சேக்கிழார் குறிப்பிடுவதும் இங்கு நினைவுகூரத்தக்கது.

3. மையார் ஒண்கண்ணார் மாடநெடுவீதிக்
கையாற் பந்தோச்சும் கலிசூழ் தில்லையுள்
பொய்யாமறை பாடல் புரிந்தான் உலகேத்தச்
செய்யான் உறைகோயில் சிற்றம்பலம் தானே.

கருத்துரை

சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் கோயில் என்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவது தில்லைச் சிற்றம்பலமே.

பொய்யிப்புகரை

மாடங்கள் நிரம்பிய நெடிய வீதிகளையுடையது தில்லை மாநகரம். அங்குள்ள

பெண்கள் மைபூசிய ஒளிபொருந்திய கண்களை உடையவர். கையால் பந்துவீசி விளையாடுபவர்கள். தில்லைநகர் சுற்றிலும் கடற்கழி சூழ்ந்து நீர்வளமுடையது. மெய்ப்பொருளை உணர்த்தும் வேதங்களை அருளிச் செய்தவனும், செந்நிறமுடையனுமான சிவபெருமான் உலகத்தவர் போற்றித் துதிக்க விரும்புருந்தருளும் கோயில் தில்லைச் சிற்றம்பலமாகும்.

சிறப்புரை

செய்யான் இருபொருள். 1. சிவந்த நிறமுடைய சிவபெருமான். 2. தன்னைச் சாரும் உயிர்கள் செம்மை நலம் (வீட்டின்பம்) பெற உதவுபவன்.

“சிவன் என்னும் நாமம் தனக்கேயுரிய செம்மேனி அம்மான்” (4: 112:9) என்று திருநாவுக்கரசர் தனி, திருவிருத்தத்துள் அருளுவது இங்கு நினைவுகூரத்தக்கது. மாணிக்கவாசகர் “ஆரழல்போல் செய்யா” (திருவெம்பாவை, 11) என்று குறிப்பிடுகின்றார். தீ சென்று பற்றிய பொருளைச் சுட்டுத் தூய்மையாக்குதலும், ஒன்றுவித்தலும் செய்யும். அதுபோல இறைவனும் உயிர்களின் மலமாயைகளைச் சுட்டெரித்துத் திருவருளோடு ஒன்றுவித்தலின் “ஆரழல் போல் செய்யான்” என்கின்றார்.

4. நிறைவெண்கொடி மாட நெற்றி நேர் தீண்டப்
பிறை வந்திறை தாக்கும் பேரம்பலம் தில்லைச்
சிறை வண்டறை ஓவாச் சிற்றம்பலம் மேய
இறைவன் கழலேத்தும் இன்பம் இன்பமே.

கருத்துரை

சிவபெருமான் திருவடிகளைப் போற்றி வழிபடுவதே பேரின்பமாகும்.

பொழிப்புரை

தில்லைமாநாகரிலுள்ள மாடங்களில் வெண்ணிற கொடிகள் சந்திரனைத் தொடும்படி அசைந்தாடும். இறகுகளையுடைய வண்டுகள் இடையறாது ஒலி எழுப்பும். பேரம்பலத்தில் சிற்றம்பலத்தை இடமாகக் கொண்டு நடராசப் பெருமான் திருநடனம் செய்கின்றார். அப்பெருமானின் திருவடிகளைப் போற்றி வழிபடுவதே பேரின்பமாகும்.

சிறப்புரை

இறைவன் கழலேத்தும் இன்பம் இன்பமே - அடியவர்கள் வீடுபேற்றை விட இறைவனைப் போற்றி வழிபடுதலையே விரும்புவர் என்பது,

“கூடும் அன்பினில் கும்பிடலே அன்றி
வீடும் வேண்டர் விறலின் விளங்கினார்” (திருக்கூட்டச் சிறப்பு, 8)

என்ற சேக்கிழார் வாக்கால் அறியப்படும்.

5. செல்வ நெடுமாடம் சென்று சேனோங்கிச்
செல்வ மதிதோயச் செல்வம் உயர்கின்ற
செல்வர் வாழ் தில்லைச் சிற்றம்பலம் மேய
செல்வன் கழல் ஏத்தும் செல்வம் செல்வமே.

கருத்துரை

இறைவனைப் போற்றிப் புகழ்தலே மேலான செல்வம் ஆகும்.

பொழிப்புரை

தில்லை மாநகரில் செல்வ வளமிக்க மாடங்கள் அழகிய சந்திரனைத்
தொடும்படி வானளாவ ஒங்கி உயர்ந்துள்ளன. சிவபக்தி என்னும் செல்வம் நாளும்
உயர்வடையும் வண்ணம் ஞானச் செல்வர்கள் வாழ்கின்றனர். அங்குள்ள
திருச்சிற்றம்பலத்தில் வீற்றிருந்து, அனைவருக்கும் அருட்செல்வத்தை வாரி
வழங்குகின்ற சிவபெருமானின் திருவடிகளைப் போற்றி புகழ்தலே ஒருவர்க்கு
உலகியலிலுள்ள எல்லாச் செல்வங்களிலும் மேலான செல்வமாகும்.

சிறப்புரை

செல்வர் வாழ் தில்லை - ஞானச் செல்வர்களாய் நடராசப் பெருமானுக்கு
ஆட்பட்டுத் தொண்டு செய்யும் தில்லை வாழ்ந்தணர்களைக் குறித்தது.

“வருமுறை எரிமூன்றோம்பி மன்னுயிர் அருளால் மல்கத்
தருமமே பொருளாகக் கொண்டு தத்துவ நெறியில் செல்லும்
அருமறை நான்கினோடு ஆறங்கமும் பயின்று வல்லார்
திருநடம் புரிவார்க்காளாம் திருவினால் சிறந்த நீரார்”

(தில்லை வாழ்ந்தணர் புராணம், 5)

என்ற சேக்கிழார் வாக்கு இங்குச் சிந்திக்கத்தக்கது.

திருவினால் சிறந்த நீரார் - அருட்செல்வம் மிக்கவர். செல்வன் -
சிவபெருமானைக் குறித்தது. தன்னைச் சார்ந்தார் அனைவரும் அருளும்,
இன்பமும் பெறும்படிச் செய்வன் ஆதலின் ‘செல்வன்’ என்கின்றார்.

செல்வம் செல்வமே - திருவருளாகிய செல்வமே மேலான செல்வம் என்பதை

உணர்த்துகின்றது.

“அருட்செல்வம் செல்வத்துள் செல்வம் பொருட்செல்வம்
பூரியார் கண்ணும் உள்” (குறள், 241)

என்ற வள்ளுவர் வாய்மொழியும் இங்கு நினைவுகூரத்தக்கது.

6. வருமாந் தளிர்மேனி மாதோர் பாகமாம்
திருமாந் தில்லையுள் சிற்றம்பலம் மேய
கருமான் உரியாடைக் கறைசேர் கண்டத்து எம்
பெருமான் கழலல்லால் பேணாது உள்ளமே

கருத்துரை

சிவபெருமான் திருவடிகளை அல்லாது வேறெந்தத் தெய்வத்தையும் உள்ளம்
தொழுது வணங்காது.

பொழிப்புரை

சிவபெருமான், மாந்தளிர் போன்ற திருமேனியுடைய உமாதேவியைத் தனது
ஒரு பாகமாகக் கொண்டவர். கரிய யானையின் தோலை உரித்துப் போர்த்துக்
கொண்டவர். விடமுண்டதால் கறுத்த கண்டத்தையுடையவர். செல்வம் நிறைந்த
தில்லை மாநகரிலுள்ள திருச்சிற்றம்பலத்திலுள்ள சிவபெருமானைத் தவிர வேறு
எத்தெய்வத்தையும் என் உள்ளம் வணங்காது.

சிறப்புரை

யானையின் தோலைப் போர்த்துக் கொண்டது அகந்தையை அடக்கிய
அடையாளம். விடம் உண்டது பிறர் உய்யத் தான் துன்பத்தை ஏற்றுக்கொள்ளல்
ஆகும். சிவபெருமான் நஞ்சுண்ணாவிடில் தேவர்களெல்லாம் உலக வாழ்வை
நீத்திருப்பர். தேவர்கள் உய்யும் பொருட்டே சிவபெருமான் நஞ்சுண்டார்.

“கோலாலமாகிக் குரைகடல்வாய் அன்றெழுந்த
ஆலாலம் உண்டான் அவன் சதுர்தான் என்னோடி
ஆலாலம் உண்டிலனேல் அன்றயன்மால் உள்ளிட்ட
மேலாய தேவரெல்லாம் வீடுவர்காண் சாழ்வோ” (திருச்சாழல், 8)

என்ற மாணிக்கவாசகர் வாக்கால் அறியப்படும். இதனைக் குமரகுருபரர்
நகைச்சுவை தோன்ற எம்பெருமானின் கண்டம் கறுப்பாகாவிடில்,
தேவமாதர்களின் கைகளும், மார்பகங்களும் சிவந்திருக்கும் என்று நயத்துடன்
கூறுகின்றார் (குமரகுருபரர், சிதம்பர செய்யுட்கோவை, 49) (ஒருவர்

இறந்துவிட்டால் பெண்கள் தம் கைகளால் மார்பில் அடித்து, அடித்து அழுவது உலக வழக்கல்லவா? அதனால் கைகளும், மார்பும் சிவக்கும் அல்லவா). தேவர்கள் அழுதுண்டு இறந்ததும், சிவபெருமான் நஞ்சுண்டும் சாகாதிருந்ததும். சிவனே முழுமுதற்கடவுள் என்பதை உணர்த்தும் என்று மாதவச் சிவஞான சுவாமிகள் தம் காஞ்சிப் புராணத்துள் கூறுகின்றார்.

“கறைசேர் கண்டத்து எம்பெருமான் கழலல்லால் பேணாது உள்ளமே” என்று ஞானசம்பந்தர் கூறுவது சிவபெருமானைத் தவிர பிற சிறு தெய்வங்களை தொழாதவர் அவர் என்பதை உணர்த்தும்.

“சென்று நாம் சிறுதெய்வம் சேர்வோம் அல்லோம்
சிவபெருமான் திருவடியே சேரப் பெற்றோம்” (6.311.5)

என்று மறுமாற்றத் திருத்தாண்டகத்தில் நாவுக்கரசரும், “உள்ளேன் பிற தெய்வம் உன்னை அல்லாது எங்கள் உத்தமனே” (திருச்சதகம், 2). “மற்றோர் தெய்வம் கனவிலும் நினையாது” (போற்றித் திரு அகவல் வரி, 74) “சிறு தெய்வம் ஏத்தாதே”, “மற்றறியேன் பிறதெய்வம்” (திருவேசறவு 4,5) என்று மாணிக்கவாசகரும் கூறுவன இங்கு நினைவு கூரத்தக்கன.

7. அலையார் புனல்சூடி ஆகத்து ஒருபாகம்
மலையான் மகளோடு மகிழ்ந்தான் உலகேத்தச்
சிலையால் எயில் எய்தான் சிற்றம்பலம் தன்னைத்
தலையால் வணங்குவார் தலையானார்களே.

கருத்துரை

தில்லை நடராசப் பெருமானைத் தலைதாழ்த்தி வணங்குபவர்கள் குலத்தால் தாழ்ந்தவர்களாயினும் மேன்மக்களேயாவர்.

வ्याழிப்புரை

சிவபெருமான் அலைகளையுடைய கங்கையினைத் தலையில் சூடியவர். தனது உடலின் ஒரு பாகத்தில் உமாதேவியை வைத்தவர். உலகத்தார் புகழ் மும்மதில்களை எரித்தவர். அத்தகைய சிவபெருமான் வீற்றிருக்கின்ற சிற்றம்பலத்தைத் தலையால் வணங்குபவர்கள் மேன்மக்களாவர்கள்.

சிறப்புரை

புனல் சூடியது - பகீரதன் வேண்டுகோளுக்காக, வேகமாகப் பாய்ந்துவரும் கங்கையை இறைவன் தன் சடையில் தாங்கியிராவிடில் பூவுலகம் அழிந்திருக்கும்.

உலகத்தைக் காக்கவே கங்கையைத் தலையில் தாங்கினான். இது,

“மலைமகளை ஒரு பாகம் வைத்தலுமே மற்றொருத்தி
சலமுகத்தால் அவன் சடையில் பாயுமது என்னேடி
சலமுகத்தால் அவன் சடையில் பாய்ந்திலனேல் தரணியெல்லாம்
பிலமுகத்தே புகப்பாய்ந்து பெருங்கேடாம் சாழலோ” (திருச்சாழல், 7)

என்ற மணிவாசகர் மணிவாக்கால் அறியப்படும்.

ஆகத்து ஒரு பாகம் மலையான் மகளை வைத்தது

இறைவன் தன் உடம்பில் ஒரு பாகத்தில் மலையரசன் மகளாகிய உமாதேவியை மகிழ்ந்து வைத்திருப்பது பெண்ணாசையால் அன்று. உலகம் படைப்புத் தொழிலில் ஈடுபட்டுப் போகும் துய்ப்பதற்கே. அவன் அப்படி வைத்திருக்கவில்லையென்றால் விண்ணவரும், மண்ணவரும் யோகிகளாய்ச் சுவர்க்கமடைந்து ஓய்வடைவர். இறைவனின் இவ்வடிவம் போக வடிவம் என்று கூறப்படும். கன்மம் அநுபவிக்கப் பிறந்த உயிர்கள் போகம் துய்த்து வினைக்கழிவும், மலபரிபாகமும் பெற்றபின் இறையருளால் சிவஞானம் பெற்றபின்பே வீடுபேறு அடைதற்குரியார். இறைவன் போகவடிவில் விளங்காவிடில் உயிர்கள் போகமும் துய்க்க முடியாமல், வீடுபேறும் அடைய முடியாமல் அழிந்து விடுவர். இதனை,

“தென்பால் உகந்தாடும் தில்லைச் சிற்றம்பலவன்
பெண்பால் உகந்தான் பெரும்பித்தன் காணோடி
பெண்பால் உகந்திலனேல் பேதாய் இருநிலத்தோர்
விண்பாலி யோகெய்து வீடுவர்காண் சாழலோ” (திருச்சாழல், 9)

என்ற மணிவாசகர் வாக்கால் அறியலாம். (வீடுவர் - ஒழிந்து போவர்)

உயிர்கள் போகம் துய்க்கும் பொருட்டு இறைவன் அத்தகைய போகவடிவில் விளங்குவதை,

“போகியாய் இருந்து உயிர்க்குப் போகத்தைப் புரிதல்”

(சிவஞான சித்தியார் சுபக்கம், 70)

என்று அருணந்தி சிவாசாரியாரும் அறிவிக்கின்றார்.

இறைவன் போகவடிவில் விளங்கினாலும் போகம் துய்ப்பவன் அல்லன்.

“மங்கையோடிருந்தே யோகு செய்வானை”

(கருவூர்த்தேவர் திருவிசைப்பா, 6.11)

என்ற திருமுறைத்தொடர் இதனை உறுதி செய்யும்.

சிலையால் எயில் எய்தான்

முப்பரம் எரித்தது மும்மலங்களையும் நீக்கியதை உணர்த்தும்.

“முப்பரமாவது மும்மல காரியம்” (திருமந்திரம், 345)

என்ற திருமுலர் வாக்கால் அறியப்படும்.

தலையால் வணங்குவார் தலையானார்களை

சேரியில் பிறந்த நந்தனார் தில்லை சென்று தரிசிக்க வேண்டும் என்பதில் உறுதியாய் நின்று சென்று வழிபட, நாயன்மார்களுள் ஒருவராகப் போற்றப்படும் பேறு பெற்றார்.

“ஏகம்பம் மேவினாரைத்

தலையினால் வணங்க வல்லார் தலைவர்க்கும் தலைவர் தாமே”

(4.44.3)

என்று நாவுக்கரசர் திருஏகம்பம் திருப்பதிகத்தில் கூறுவதும் முற்கூறிய திருஞானசம்பந்தரின் பாடல் தொடர்களுடன் ஒப்பிட்டுச் சிந்திக்கத்தக்கது.

“தம்மையே தமக்கொப்பான நிலைமையால் தலைமை சார்ந்தார்”

(தில்லை வாழ்ந்தனர் புராணம், 8)

என்று சேக்கிழார் கூறுவதும் இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது.

8. கூர்வாள் அரக்கன்தன் வலியைக் குறைவித்துச்

சீராலே மல்கு சிற்றம்பலம் மேய

நீரார் சடையாணை நித்தல் ஏத்துவார்

தீரா நோயெல்லாம் தீர்தல் திண்ணமே

கருத்துரை

இறைவழிபாடு ஆணவமலத்தைப் போக்கும்.

பொழிப்புரை

இறைவன் கூர்மையான வாளையுடைய அரக்கனான இராவணனின் வலிமையைக் குன்றச் செய்தவர். பெருமை பொருந்திய சிற்றம்பலத்தில் வீற்றிருந்தருளுபவர். கங்கையைச் சடையில் குடிவவர். அவரைத் தினந்தோறும் வழிபடுபவர்களின் தீராநோயெல்லாம் தீரும்.

சிறப்புரை

உயிர்கட்கு வரும் நோய்கள் இரண்டு வகைப்படும். 1 உடலைப் பற்றியது. 2. உயிரைப் பற்றியது. சைவ சித்தாந்தத் தத்துவப்படி உயிரைப் பற்றியுள்ள நோய் என்பது ஆணவ மலத்தைக் குறிக்கும்.

“ஆணவமான படலம்” (கந்தர்கலி வெண்பா கண்ணி, 26) என்று குமரகுருபரர் ஆணவத்தைக் கண்ணில் படலம் என்ற நோய்க்கு உருவகப்படுத்திக் கூறியுள்ளது இங்குச் சிந்திக்கத் தக்கது. ஆணவத்தின் வலிமை போக்குதல் கடினமாதலாலும், முக்தியிலும் ஆணவம் நீங்காது அதன் சக்தி மட்டுமே குன்றி நிற்குமாதலாலும் அதனைத் “தீரா நோய்” என்று ஞானசம்பந்தர் கூறுகின்றார்.

ஒளி வந்ததும் இருள் விலகுவது போல, வழிபாட்டில் உறுதியாய் நிற்கும் உயிர்கட்கு, அவை முற்செய் தவத்தால் இறைவனே குருவாக வந்து ஞானம் உணர்த்த, அஞ்ஞானத்தை உண்டாக்கும் ஆணவம் (அக இருளாகிய ஆணவம்) நீங்கும்.

தீர்தல் - நீங்குதல். இங்கு ஆணவத்தின் மறைக்கும் சக்தி மட்டும் நீங்குதலைக் குறிக்கும். “தீராநோய் தீர்த்தருள வல்லான்” (6.267.8) என்று நாவுக்கரசர் திருப்பள்ளிருக்கு வேளூர்த் திருப்பதிகத்தில் கூறுவது, “தீராநோய் தீர்தல் திண்ணமே” என்ற ஞானசம்பந்தரின் இவ்வாக்குடன் ஒப்பு நோக்கத்தக்கது.

ஞானசம்பந்தர் பதிகம் தோறும் பெரும்பாலும் எட்டாம்பாடலில் இராவணனை அடர்த்து வலி குன்றச் செய்து அருள் செய்ததைக் கூறுவதன் நட்பம் இங்குச் சிந்திக்கத் தக்கது. இராவணன் திக்விசயம் செய்யும் போது கயிலைமலை குறுக்கிட்டது. அவன் விலகிச் செல்லாது தன் இருபது தோள்களின் வலிமையால் செருக்குற்று அம்மலையைத் தூக்கி அப்புறப் படுத்த முயன்றான்.

இறைவன் அவனது செருக்கை அடக்க எண்ணித் தன் கால்பெருவிரலை ஊன்ற இராவணன் கைலையின் கீழ் கிடந்து நசுக்குண்டு துன்புற்று அழுதான். அந்த அழுகை காரணமாகவே தசக்கிரீவன் என்னும் இயற்பெயருடைய அவ்வரக்கன் இராவணன் எனப்பட்டான்.

அவன்பால் இரக்கம் கொண்ட வாகீசமுனிவர் (கயிலை மலையில் தவம் செய்து கொண்டிருந்தவர்) இறைவன் சாமகானப் பிரியன் என அறிவறுத்த இராவணன் தன் தோளிலிருந்து நரம்பெடுத்து யாழ்செய்து சாமகானம் பாட இசைப்பிரியனான இறைவன் அவனது இசைக்கு மகிழ்ந்து அவனை மன்னித்து அவனுக்கு நீண்ட ஆயுளையும், ஒளி பொருந்திய வாளையும் பரிசாகக் கொடுத்தான். இதனைச் சேக்கிழார்,

“மண்ணுலகில் வாழ்வார்கள் பிழைத்தாலும் வந்தடையின்
கண்ணுதலான் பெரும் கருணை கைகொள்ளும் எனக் காட்ட
எண்ணமில்லா வல்லரக்கன் எடுத்து முறிந்து இசை பாட
அண்ணல் அவற்கு அருள்புரிந்த ஆக்கப்பாடு அருள் செய்தார்”
(திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம், 77)

என்று கூறுவதால் அறியலாம். தவறு செய்த உயிர்கள் தவறுக்காக வருந்தி
இறைவனை உள்ளம் உருகப்பாடி வழிபட்டால் அவன் அவர்களை மன்னித்து
அருள்வான் என்ற கருத்தை மக்கள் உள்ளத்தில் நன்கு பதிய வைக்கவே சம்பந்தர்
இராவணன் செய்தியை எட்டாம்பாடல் தோறும் வலியுறுத்திக் கூறுகிறார்.

9. கோணா கனையானும் குளிர்ந்தாமரையானும்
காணார் கழல் ஏத்தக் கனலாய் ஒங்கினான்
சேணார் வாழ் தில்லைச் சிற்றம்பலம் ஏத்த
மாணா நோயெல்லாம் வாளா மாயுமே

கருத்துரை

இறைவழிபட்டு உடல்பிணி, உயிர்ப்பிணி முதலியவற்றைத் தீர்க்கும்.

பொழிப்புரை

வளைந்த பாம்பை படுக்கையாக உடைய திருமால் சிவனின் அடியைத் தேடிச்
சென்று காண முடியவில்லை. குளிர்ச்சி பொருந்திய தாமரைமலரில் வீற்றிருக்கும்
பிரமன் சிவனின் முடியைத் தேட முயற்சித்தும் காண முடியவில்லை. பின்
தருக்கொழிந்து இறைவனை வணங்க அவர் அனல்பிழம்பாய்க் காட்சி அருளினார்.
பெருமை பொருந்திய தில்லை வாழ்ந்தணர்கள் வாழ்கின்ற தில்லைத்
திருச்சிற்றம்பலத்தில் வீற்றிருந்தருளும் இறைவனைத் தொழ எல்லா நோயும்
நீங்கும்.

சிறப்புரை

திருமாலும், பிரமனும் ஒரு சமயம் தாம்தாம் தலைவர் எனத்தருக்குக் கொண்டு
சண்டையிட்டபோது இறைவன் அனல் பிழம்பாய் ஒங்கி நின்று இதன் அடியையும்,
முடியையும் காண்பவர் எவரோ அவரே தலைவர் என்றான். இருவராலும் முறையே
அடியையும், முடியையும் காண முடியவில்லை. பின் தங்கள் தவறுணர்ந்து வருந்தி
வழிபட உய்ந்தனர்.

“பிரமன், அரி என்று இருவரும் தம் பேதைமையால்
'பரமம்' யாம் பரம் என்று அவர்கள் பதைப்பு ஒடுங்க

அரணார் அழல் உரு ஆய் ஆங்கே அளவு இறந்து
பரம் ஆகி நின்றவா தோள்நோக்கம் ஆடாமோ”

(திருத்தோள் நோக்கம், 12)

“அலரவனும் மாலவனும் அறியாமே அழல் உருவாய்
நிலம் முதல் கீழ் அண்டம் உற நின்றதுதான் என்னே
நிலம் முதல் கீழ் அண்டம் உற நின்றிலனேல் இருவரும் தம்
சலமுகத்தால் ஆங்காரம் தவிரார் காண்சாழலோ” (திருச்சாழல், 6)

என்ற மாணிக்கவாசகரின் மணிவாக்குகள் இங்கு நினைவு கூரத்தக்கன.

இச் செய்தி உயிர்களிடத்து நான் என்ற செருக்கு - ஆணவம் இருக்கும்பட்டும் இறைவனை உணரமுடியாது என்பதை உணர்த்தும். மேலும் இறைவனுக்கு உருவம் கூறப்பட்டாலும், அவன் உலகப் பொருட்களுள் ஒருவனல்லன். அதனைக் கடந்து நிற்பவன் என்ற உண்மையை உணர்த்தும். இதனை வேதம் உலகாதிகன் என்று குறிப்பிடும். “உலகினை இறந்து நின்றது அரன்உரு” (சிவஞான சித்தியார் சுபக்கம், 68) என்று அருணந்தி சிவாசாரியார் குறிப்பிடுகின்றார். இக்கருத்தை மக்கள் மனத்தில் நன்கு பதிய வைக்க ஒன்பதாம்பாடல் தோறும் திருமாலும் பிரமனும் அடிமுடி தேடியும் காணாத நிகழ்ச்சியை ஞானசம்பந்தர் குறிப்பிடுகின்றார்.

சேனார் வாழ் தில்லை

இருபொருள் 1. இத்தகைய பெருமை மிக்க இறைவன் வீற்றிருந்தருளும் தில்லை, 2. பெருமை பொருந்திய தில்லை வாழ்ந்தணர்களைக் குறிப்பதாகவும் கொள்ளலாம். “இன்றிவர் பெருமை எம்மால் இயம்பலாம் எல்லைத் தாமோ” (தில்லை வாழ்ந்தணர் புராணம், 9) என்று சேக்கிழார் தில்லை வாழ்ந்தணர்களைப் போற்றுவதும் இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது.

சேனார் - பெருமை பொருந்திய, மாணா நோய் - பெருமையல்லாத நோய். சிற்றம்பலம் ஏத்த மாணா நோயெல்லாம் வாளர் மாயுமே - பேறு, இழவு இன்பம், பிணி, மூப்பு, சாக்காடு என்ற ஆறினை வினையின் பயன்களாக அருணந்தி சிவாசாரியார் கூறுகின்றார் (சிவஞான சித்தியார் சுபக்கம், 99). வினைப்பலன்களை உயிர்கட்குக் கூட்டுவிப்பவன் இறைவன். கூட்டுவிப்பவன் தானே விடுவிக்கவும் வேண்டும். விடுவிக்க உயிர்கள் செய்ய வேண்டியது அவன் வழிபாட்டில் ஒன்றி நின்றலாகும்.

“அவனே தானையாகிய அந்நெறி
ஏகனாகி இறைபணி நிற்க

மலமாயை தன்னொடு வல்வினை இன்றே”

(சிவஞானபோதம், சூத், 10)

என்று மெய்கண்டார் கூறுவது இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது. எனவே இறைவழிபாட்டால் உயிர்ப்பிணியாகிய ஆணவமலமும், வினைகாரணமாக வரும் உடல் நோயும் நீங்கும். வினை முற்றிலும் நீங்க, வினையை அநுபவிக்கக் கொடுக்கப்பட்ட மாணாப்பிறப்பும் நீங்கும்.

10. பட்டைத் துவராடைப் படிமய கொண்டாடும்
முட்டைக் கட்டுரை மொழிவ கேளாதே
சிட்டர் வாழ் தில்லைச் சிற்றம்பலம் மேய
நட்டப் பெருமானை நாளும் தொழுவோமே.

கருத்துரை

மனிதப்பிறவியின் நோக்கமே நாளும் தவறாது இறை வழிபாடு செய்தற்கே.

பொழிப்புரை

காவிநிற ஆடையணிந்த புத்தர்களின் சொற்களையும், கடும் நோன்பிருக்கும் சமணர்களின் மொழிகளையும் கேளாது, நல்ல ஒழுக்க சீலர்களாய் தெய்வத் தொண்டாற்றும் அந்தணர்கள் வாழ்கின்ற தில்லை மாநகரில் திருச்சிற்றம்பலத்தில் வீற்றிருந்தருளும் நடராசப் பெருமானை நாளும் தவறாது வணங்குவோமாக!

சிறப்புரை

பட்டைத்துவர் - மரப்பட்டைகளினின்றும் தயாரிக்கப்படும் காவி. இங்குக் காவி ஆடை அணிந்த புத்தர்களைக் குறிக்கும். படிமயம் - தூய்மை என்ற பொருளும் உண்டு. உடலும், உள்ளமும் தூய்மையடைய இருக்கும் நோன்பினைக் குறித்து, பின் அந்நோன்பிருக்கும் சமணர்களைக் குறித்தது. முட்டை கட்டுரை - அறியாமையுடைய மொழிகள். தேர்வில் அறியாமையால் தவறான விடை எழுதிய மாணவனுக்கு ஆசிரியர் முட்டை போடுவார். புத்தம், கடவுள் பற்றி எதுவும் கூறாத சமயம் ஆகும். சமணமோ கடவுள் கொள்கையை மறுக்கும். இருபிரிவினர்களும் அறியாமையுடையவர்கள் கடவுள் பற்றிய சிந்தனையில். எனவே அவர்கள் கூறும் மொழிகளை “முட்டைக் கட்டுரை” என்கின்றனர்.

சிட்டர். ஒழுக்க நெறியில் நிற்கும் தெய்வத் தொண்டர்.

“சிட்டர்கள் வாழும் தென்தில்லை பாடிச்

சிற்றம்பலத்து எங்கள் செல்வம் பாடி” (திருப்பொற் கண்ணம், 19)

என்று மாணிக்க வாசகர் கூறுவது இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது.

11. ஞாலத்து உயர்காழி ஞான சம்பந்தன்
சீலத்தார் கொள்கைச் சிற்றம்பலம் மேய
சூலப்படையானைச் சொன்ன தமிழ்மாலை
கோலத்தாற் பாட வல்லார் நல்லாரே”

கருத்துரை

திருஞான சம்பந்தரின் இத்திருப்பதிகத்தை அழகுடன் பாடவல்லவர்கள் நல்லவராவர்.

பொழியுரை

இந்நிலவுலகத்தில் பெருமையுடன் திகழும் சீகாழியில் அவதரித்தவர் ஞானசம்பந்தர். வைதீக சைவநெறி ஒழுகும் தில்லை வாழந்தணர்கள் வாழ்கின்ற தில்லைச் சிற்றம்பலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள சூலப்படையுடைய சிவபெருமானைப் போற்றி இவர் பாடியருளிய தமிழ்மாலையான இத்திருப்பதிகத்தைப் பாடவல்லவர்கள் நல்லவர்கள்.

சிறப்புரை

ஞாலத்து உயர் காழி - ஊழிக்காலத்தில் நிலவுலகம் முழுவதும் வெள்ளத்தில் மூழ்க, சீர்காழி மட்டும் மூழ்காது மிதந்த வரலாறு பற்றி ‘ஞாலத்து உயர்காழி’ என்கின்றார்.

“கருமை பெற்ற கடல்கொள்ள மிதந்ததோர் காலம் இதுவென்னப்
பெருமை பெற்ற பிரமாபுரம்” (115)

“துயர் இலங்கு உலகில் பல ஊழிகள் தோன்றும் பொழுதெல்லாம்
பெயரிலங்கு பிரமாபுரம்” (118) என்று ஞானசம்பந்தர்

திருப்பிரமாபுர பதிகத்தில் கூறுவன இங்கு நினைவு கூரத்தக்கன. பிரமாபுரம் என்பது சீர்காழிக்குரிய பன்னிரு பெயர்களுள் ஒன்று.

சீலத்தார் கொள்கை

சீலம் - ஒழுக்கம். இங்கு வைதீக சைவநெறி ஒழுகுதலைக் குறித்து, அவ்வொழுக்கநெறி நிற்கும் தில்லை வாழந்தணர்களைக் குறித்தது.

கோலம் - அழகு, வடிவம்

“கோலம் பொலிவு காட்டிய கொள்கை” (கீர்த்தித் திரு அகவல், வரி, 30)

“தொன்மைக் கோலம்” (திருக்கோத்தும்பி, 18)

என்று மாணிக்கவாசகர் கூறுவன இங்கு நினைவுகூரத்தக்கன. கோலத்தால் பாட என்றது இரு பொருள் தரும். 1. உடல் தூய்மையோடு விபூதி, உருத்திராக்கம் அணிந்து சிவக்கோலத்துடன் உள்ளத் தூய்மையுடன் அன்பால் உருகிப் பாடுதல். 2. செவிக்கினிமையாக, சிந்தைக்கு இனிமையாகப் பொருளுணர்ந்து பாடுதலைக் குறிக்கும் எனலாம். நல்லார் - இருபொருள் பயக்கும். 1. நல்ல பண்புகளை உடையவராவர். 2. உலக மக்கட்கு நன்மையைச் செய்வர்.

திருச்சிற்றம்பலம்

கோயில் திருப்பதிகம் - 2

ஞான சம்பந்தர் தேவாரம்

திருமுறை எண் 3.

பதிக எண் : 259

பண் : காரந்தார பஞ்சமம்

1. ஆடினாய் நறுநெய்யொடு பால்தயிர்

அந்தணர் பிரியாத சிற்றம்பலம்

நாடினாய் இடமா நறுங்கொன்றை நயந்தவனே

பாடினாய் மறையோடு பல்கீதமும் .

பல்சடைப் பனிகால் கதிர் வெண்திங்கள்

குடினாய் அருளாய் சுருங்க எம் தொல்வினையே.

கருத்துரை

இறைவனை வழிபடுவதால் உயிர்களின் சஞ்சிதவினை நீங்கும்.

பொழிப்புரை

நல்லமணம் வீசும் நெய், பால், தயிர் இவற்றால் திருமுழுக்கு ஆட்டப் பெற்றவனே! தில்லை வாழ்ந்தணர்கள் அனைவரும் என்றும் அகத்தும், புறத்தும் பிரியாது வழிபடுகிற திருச்சிற்றம்பலத்தினை உனது திருநடனத்துக்குரிய இடமாகக் கொண்டவனே! நறுமணம் கமழும் கொன்றைப் பூமாலையை விரும்பி அணிந்துள்ளவனே! நான்மறைகளோடு பலகீதங்களும் பாடி அருளியவனே! விரிந்த சடையில் குளிர்ச்சி பொருந்திய வெண் திங்களைச் சூடியவனே! எங்களது பழவினையானது (சஞ்சிதவினை) சுருங்கி இல்லையாகும்படி அருள்புரிவீராக.

சிறப்புரை

சந்திரணைச் சடையில் சூடியது - அழுது தொழுது அபயம் என வழிபட்டால் ஆட்கொள்ளத்தக்கது ஈசனின் திருவருள் என்பதை உணர்த்தும்.

“சார்ந்தாரைக் காத்தல் தலைவர் கடனாதல்”

(சிவஞானபோத உதாரண வெண்பா. 64)

என்று சிவஞானபோதம் கூறுவது இங்குச் சிந்திக்கத்தக்கது.

கொன்றை மாலை அணிந்தது

கொன்றை மலர் பிரணவ வடிவமாய் இருத்தலின் பிரணவபுட்பம் எனப்படும். இறைவன் கொன்றை மாலை அணிந்தது பிரணவ மந்திரத்திற்குரிய தெய்வம் அவரே என்பதைப் புலப்படுத்தும்.

ஆடினாய் நறு நெய்யொடு பால் தயிர் - இறைவன் பஞ்சகவ்வியத்தால் திருமுழுக்காட்டுப் பெறுதலை உணர்த்தும்.

“ஆனிடத்து ஐந்து ஆடும் அரன்” (சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம், 92)

என்று அருணந்தி சிவாசாரியார் கூறுவது நினைவு கூரத் தக்கது. பால், தயிர், நெய், கோமயம், கோசலம் உரிய விகிதத்தில் கலந்த கலவை பஞ்சகவ்வியம் எனப்படும்.

“பாலொடு நெய், தயிர், பலவும் ஆடுவன்” (3: 273: 3) என்று ஞானசம்பந்தர் திருவெண்காட்டுத் திருப்பதிகத்தில் கூறுவதும் இங்கு நினைவுகூரத்தக்கது.

2. கொட்டமே கமழும் குழலாளொடு கூடினாய் எருதேறினாய் நுதல் பட்டமே புனைவாய் இசைபாடுவ பாரிடமாம்
நட்டமே நவில்வாய் மறையோர் தில்லை நல்லவர் பிரியாத
சிறற்றம்பலம்
இட்டமா உறைவாய் இவை மேவியது என்னை கொலோ.

கருத்துரை

இறைவனுடைய செயல்கட்குக் காரணங்களை வினாவதல். எல்லாம் அவன் அருட்செயல்களே.

பொழிப்புரை

நறுமணம் கமழும் கூந்தலையுடைய சிவகாமியம்மையாரோடு கூடியவனே! இடபவாகனத்தில் எழுந்தருள்பவனே! நெற்றியில் பட்டம் அணிந்தவனே! பூதகணங்கள் இசைபாட திருநடனம் செய்பவனே! வேதங்களை ஒதி அவற்றின் உண்மைப் பொருளான சிவபெருமானை ஞானத்தால் உணர்கின்ற தில்லை வாழ்ந்தணர்கள் அகத்தும், புறத்தும் பிரியாது வழிபாடு செய்கின்ற திருச்சிறற்றம்பலத்தில் விரும்பி வீற்றிருந்தருள்பவனே! இச்செயல்களைப் பொருந்துவதற்கான காரணங்களைக் கூறியருள்வீராக!

சிறப்புரை

கொட்டம் - நறுமணம். “கொட்டமே கமழும் கொள்ளம்புதூர்” (3:264:1) என்று ஞானசம்பந்தர் திருக்கொள்ளம் புதூர்ப் பதிகத்தில் கூறுவது இங்கு நினைவு கூர்க. குழலாளொடு கூடியது - உயிர்கட்குப் போகத்தைப் புரிதல் பொருட்டு. உண்மையில் அவன் போகம் துய்ப்பவன் அல்லன். “மங்கையொடு இருந்தே யோகு செய்வான்” (கருவூர்த்தேவர் திருவிசைப்பா, 6:11) நுதல் பட்டம் - நெற்றியில் பட்டம் (ஓர் ஆபரணம்) குடுவது வீரத்தின் அடையாளம். “பட்ட நெற்றியர்” (3: 370:2, 5: 143:3, 5:200:1) என்று வரும் திருமுறைத் தொடர்களை இங்கு நினைவு கூர்க. எருது ஏறியது - எருது - அறக்கடவுள். அறத்தின் வடிவினன் இறைவன் என்பதை உணர்த்தும். நடட்டமே நவில்வாய் - நடட்டம் - நடனம். இறைவன் நடனம் செய்வது அவன் ஐந்தொழிலாற்றுவதை உணர்த்தும்.

“தோற்றம் ^{சூ}சூடியதனில் தோயும் திதி அமைப்பில்
சாற்றியிடும் அங்கியிலே சங்காரம் - ஊற்றமா
ஊன்று மலர்ப் பதத்தில் உற்ற திரோதம் முத்தி
நான்ற மலப்பதத்தே நாடு” (உண்மை விளக்கம், 35)

என்று திருவதிகை மனவாசகம் கடந்தார் கூறுவது இங்கு நினைவுகூரத்தக்கது. அவனுடைய நடனத்தை ஊன நடனம், ஞான நடனம், ஆனந்த நடனம் என வகைப்படுத்தி அச் சாத்திரநூல் கூறும். ஊனநடனமே ஐந்தொழில் செய்தலை உணர்த்தும். ஊனநடனம் பக்குவமில்லாத உயிர்களிடத்தும், ஞான நடனம் பக்குவமுடைய உயிர்களிடத்தும், ஆனந்த நடனம் சீவன் முத்தர்களிடத்தும் நடைபெறும்.

நல்லவர் - நல்லொழுக்கமுடைய, நன்னெறியாகிய ஞானமுடைய தில்லை வாழ்ந்தணர்களை உணர்த்தும்.

3. நீலத்தார் கரிய மிடற்றார் நல்ல நெற்றிமேல் உற்ற கண்ணினார் பற்று
சூலத்தார் கடலைப்பொடி நீறணி வார் சடையார்
சீலத்தார் தொழுது ஏத்தும் சிற்றம்பலம்*சேர்தலால் கழல் சேவடி
கைதொழக்

கோலத்தாய் அருளாய் உன காரணம் கூறுதுமே.

கருத்துரை

இறைவனுடைய உருவத்திற்கும், செயல்கட்கும் காரணம் கூறுமாறு வினவல். எல்லாம் அவன் அருட்செயலே.

பொழிப்புரை

இறைவன் விடமுண்டதால் நீலநிறமுடைய கரிய கண்டத்தை உடையவர். அழகிய நெற்றிக்கண்ணையுடையவர். திருக்கரத்தில் திரிகுலம் ஏந்தியார். காடுடைய சுடலைப் பொடி பூசியவர். நீண்ட சடைமுடி உடையவர். வைதீக சைவ நெறியில் ஒழுகும் தில்லை வாழ்ந்தணர்கள் தொழுது போற்றும் திருச்சிற்றம்பலத்தில் வீற்றிருந்தருளுபவர். அவருடைய சிறப்பு வாய்ந்த திருவடிகளைக் கைகூப்பித் தொழு அருள்புரிபவர்.

சிறப்புரை

விடமுண்டது - தேவர்களைக் காத்த பேரருளையும், சிவபெருமானின் முதன்மைப் பண்பையும் உணர்த்தும். திரிகுலம் ஏந்தியது - தவறு செய்யுமார்களைத் திருத்தும் அவரது மறக்கருணையை உணர்த்தும். சுடலைப் பொடி - வெண்மை தூய்மையின் அடையாளம். சுடலைப் பொடி பூசியது - யாவும் அழிந்தாலும் அழியாது எஞ்சி நிற்பவன் அவன் என்பதையும், அவன் சங்கரகாரணன் என்பதையும் உணர்த்தும். சீலத்தார் - வைதீக சைவ நெறியில் ஒழுகுபவர்களைக் குறிக்கும். இங்கு அந்நெறியில் ஒழுகும் தில்லை வாழ்ந்தணர்களைக் குறித்தது. சேவடி கைதொழு அருளல் - இருபொருள்.

1. அவனது சிறப்பு வாய்ந்த திருவடிகளை வணங்குபவர்கட்கு அருள்புரிபவன். “நண்ணினர்க்கு நல்லன்” (திருவருட்பயன், 9) என்று உமாபதி சிவம் கூறுவது இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது.

2. அவனது திருவடிகளை வணங்கவும் அவனது அருள் வேண்டும். “அவனருளாலே அவன்தான் வணங்கி” என்பது சிவபுராணம் (வரி, 18).

4. கொம்பலைத்து அழகு எய்திய நுண்ணிடைக்

கோலவாள்மதி போல முகத்து இரண்டு
அம்பு அலைத்த கண்ணாள் முலை மேலிய வார்சடையான்
கம்பலைத்து எழு காழுறு காளையார் காதலால் கழல் சேவடி கைதொழு
அம்பலத்து உறைவான் அடியார்க்கு அடையா வினையே.

கருத்துரை

திருச்சிற்றம்பலத்தில் வீற்றிருந்தருளும் நடராசப் பெருமானை வணங்கும் அடியார்கட்கு வினை இல்லை.

பொழிப்புரை

பூங்கொம்பானது தனக்கு இத்தகைய அழகில்லையே என்று வருந்தும்படியான அழகிய நுண்ணிய இடையை உடையவள் சிவகாமி அம்மையார். அழகும், ஒளியுமுடைய சந்திரனைப் போன்ற முகத்தில் அம்பு போன்ற கூர்மையான பார்வையை உடைய கண்களை உடையவள். அம்மையைப் பக்கத்திலேயுடைய நடராசப் பெருமானை இடைவிடாது வழிபடும் பேற்றினால் பெருமிதமுற்ற காளை போன்றவர்கள் தில்லை வாழ்ந்தணர்கள். திருச்சிறற்பலத்தில் வீற்றிருந்தருளும் நடராசப் பெருமானின் கழலணிந்த சிவந்த திருவடிகளைப் பக்தியால் கைகூப்பித் தொழும் அடியவர்கட்கு வினை இல்லை.

சிறப்புரை

கம்பலைத்து எழு காமுறு காளையர் - பெருமித நடைக்கு காளையை உவமையாகக் கூறுவது மரபு. “ஏறுபோல் பீடு நடை” (குறள், 59) என்கின்றார் வள்ளுவர். கம்பலை - ஓசை. நடராசப் பெருமானை இடைவிடாது இருக்கொடு தோத்திரம் இயம்பி வழிபாடு செய்யும் பேற்றினால் பெருமிதமுற்று காளை போன்று பீடுநடை உடையவர்கள் தில்லை வாழ்ந்தணர்கள். அம்பலத்துறைவான் அடியார்க்கு அடையா வினையே - தில்லை வாழ்ந்தணர்களும், அடியவர்களும் மன ஒருமைப் பாட்டுடன் நடராசப் பெருமானை வழிபடுவதால் அவர்கட்கு வினை இல்லை. தான் என்ற தன்முனைப்போடு செயலாற்றும் போது வினை உண்டாகும். எல்லாம் அவன் செயல் என அருள்வழி நின்று செயலாற்றுவோர்க்கு வினை இல்லை.

“எத்தனாவில் நின்றும் இறைபணியாளர்க்கு இல்லை வினை என்று மெய்கண்டார் கூறுவது (சிவஞானபோத உதாரண வெண்பா, 63) இங்குச் சிந்திக்கத் தக்கது.

5. தொல்லை ஆரமுது உண்ண நஞ்சுண்டதோர்
தாமணி மிடறா புகுவாயதோர்
பல்லையார் தலையில் பவி ஏற்றுழல் பாண்டரங்கா
தில்லையார் தொழுது ஏத்து சிற்றம்பலம் சோதலால்
கழற் சேவடி கைதொழு
இல்லையாம் வினை தான் எரி அம்மதில் எய்தவனே.

கருத்துரை

இறைவழிபாட்டில் நிற்போர்க்கு வினை இல்லை.

பொழிப்புரை

மண்டைக்காலத்தில் தேவர்கள் அமுதுண்ணும் பொருட்டு தான் நஞ்சுண்டதால் தூய நீலமணி போன்ற கழுத்தை உடையவனே! பற்கள் நிறைந்த பிளந்த வாயினையுடைய பிரமனின் மண்டையோட்டை ஏந்திப் பலிஏற்றுத் திரிபவனே! திரிபுரம் எரித்துப் பாண்டரங்கம் என்னும் கூத்தை ஆடியவனே! தில்லை வாழ்ந்தணர்கள் தொழுது போற்றுகின்ற திருச்சிற்றம்பலத்தை இடைவிடாது நினைப்பதாலும், கழலணிந்த உன் சிவந்த திருவடிகளைக் கைகூப்பித் தொழுவதாலும் வினைகள் யாவும் நீங்கும்.

சிறப்புரை

தொல்லை - தொன்மை, தில்லையார் - தில்லைவாழ்ந்தனர். கைதொழ - கை கூப்பி வணங்குதல்.

“கைகால் கூப்பித் தொழிர் கடிமாமல் தூவி நின்று
பைவாய்ப் பாம்பு அரை ஆர்த்த பரமனை
கைகால் கூப்பித் தொழிர்” (4:9:7)

என்று நாலக்கரசர் திரு அங்க மாலையில் கூறுவது இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது.

கழற்சேவடி கை தொழ இல்லையாம் வினை

“கைவினை செய்து எம்பெருமான் கழல் போற்றுகும் நாம் அடியோம்
செய்வினை வந்து எம்மைத் தீண்டப் பெறா திருநீலகண்டம்”
(1:116:1)

என்ற சம்பந்தர் வாக்கும்,

“அவனே தானே ஆகிய அந்நெறி
ஏகனாகி இறைபணி நிற்க
மலமாயை தன்னொடு வல்வினை இன்றே” (சி. போ. குத். 10)

என்ற பெய்கண்டார் வாக்கும் இங்கு நினைவு நோக்கத் தக்கன.

6. ஆகந்தோய் அணி கொன்றையாய் அனல் அங்கையாய்
அமரர்க்கு அமராஉமை

பாகந்தோய் பகவா பலியேற்றுமூல் பண்டரங்கா

மாகந்தோய் பொழில்மல்கு சிற்றம்பலம் மன்னினாய் மழுவாளினாய் அழல்
நாகந்தோய் அரையாய் அடியாரை நண்ணா வினையே.

கருத்துரை

அடியவர்களை வினை அணுகா.

பொழிப்புரை

திருமேனியில் அழகிய கொன்றைமாலை அணிந்தவனே! அழகிய உள்ளங்கையில் நெருப்பு ஏந்தியவனே! தேவர்கட்கெல்லாம் தலைவனே! உமையம்மையை ஒரு பாகத்திலுடைய பகவானே! பலியேற்றுத் திரியும் பாண்டரங்கக் கூத்தனே! வன்னளாவிய சோலைகள் நிறைந்த திருச்சிறற்பலத்தில் நிலைபெற்றிருப்பவனே! முழுவாளை ஏந்தியவனே! தீப்போலும் கொடிய விடத்தினை உடைய பாம்பைக் கச்சாக அணிந்த இடையை உடையவனே! உனது அடியவர்களை வினைகள் வந்தடையா.

சிறப்புரை

கொன்றை மாலை - பிரணவ சொரூபம். பிரணவத்தின் தலைவர் சிவபெருமான் என்பதை உணர்த்தும்.

நெருப்பேந்தியது - அவன் அழித்தல் தொழில் செய்தலை உணர்த்தும்.

“சாற்றியிடும் அங்கியிலே சங்காரம்” (உண்மை விளக்கம், 35)

என்று திருவதிகை மனவாசகம் கடந்தார் கூறுவது இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது. பகவா - இறைவன். வள்ளுவர் இறைவனை “ஆதி பகவன்” (குறள், 1) என்று கூறுவது இங்கு நினைவுகூரத் தக்கது. பலியேற்றல் - உயிர்களிடத்திலுள்ள ஆணவமலத்தை ஏற்றல். பாண்டரங்கா - இறைவன் திரிபுரம் எரித்தபோது ஆடிய கூத்து பாண்டரங்கம் எனப்படும்.

அடியர்க்கு அமரா - தேவர்கட்குத் தலைவன். பிரமன், திருமால், உருத்திரன் முதலியோர் முறையே படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் தொழிலைத் தாம் செய்த தவப்புண்ணியத்தால் முதல்வனின் ஏவலினால் ஆற்றுகின்றனர். இவ்வண்மை,

“உரைத்த இத்தொழில்கள் மூன்றும் மூவருக்கு உலகம் ஓத
வரைத்து ஒருவனுக்கே ஆக்கி வைத்தது இங்கு என்னை எனில்
விரைக்கமலத்தோன் மாலும் ஏவலான் மேவினோர்கள்
புரைத்த அதிகாரசக்தி புண்ணியம் நண்ணலாலே”

(சிவஞான சித்தியார் சுபக்சம், 54)

என்ற அருண்நதி சிவாசாரியார் வாக்கால் அறியப்படும்.

“தேவர்கோ அறியாத தேவதேவன்
செழும்பொழில்கள் பயந்து காத்து அழிக்கும் மற்றை
மூவர் கோனாய் நின்ற முதல்வன் மூர்த்தி” (திருச்சதகம், 30)

என்று மணிவாசகர் கூறுவதும் இங்குச் சிந்திக்கத் தக்கது.

அம்மார்க்கு அமரா என்று தேவர்களின் தலைவன் என்று போற்றுவது சிவபெருமானின் முழுமுதல் தன்மையை உணர்த்தும்.

“அவனை ஒழிய அமரரும் இல்லை
அவனன்றிச் செய்யும் அருந்தவம் இல்லை
அவனன்றி மூவரால் ஆவது ஒன்றில்லை
அவனன்றி ஊர்புகுமாறு அறியேனே” (திருமந்திரம், பாமிரம், 6)

என்று திருமூலர் கூறுவதும் இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது.

7. சாதியார் பளிங்கின் னொடுவெள்ளிய சங்கைவார் குழையாய்
திகழப்படும்
வேதியா விகிர்தா விழுவார் அணி தில்லை தன்னுள்
ஆதியாய்க்கு இடம் ஆய சிற்றம்பலம்
அங்கையால் தொழ வல்ல அடியார்களை
வாதிபாது அகலும் நலியாமலி தீவினையே.

கருத்துரை

இதுவும் இறைவழிபாடு வினை நீக்குதலை உணர்த்தும்.

பொழிப்புரை

உயர்ந்த இனப் பளிங்கைப் போன்ற வெண்ணிற சங்கினால் செய்யப்பட்ட குழையை அணிந்தவனே, வேதங்களால் போற்றப்படுபவனே! ஒருவராலும் ஆக்கப்படாதவனே! திருவிழாக்கள் நிறைந்த அழகிய தில்லையுள் முதல்வனாகிய உனக்கு இடமான திருச்சிற்றம்பலத்தைத் தமது அழகிய கைகளால் தொழவல்ல அடியார்களை மிக்க தீவினையானது துன்பறுத்தாது அகன்று போய்விடும்.

சிறப்புரை

வேதியா - பல பொருள். 1. வேதங்களை அருளிச் செய்தவன். 2. வேதங்களின் பொருளாய் விளங்குபவன். 3. வேதங்களால் போற்றப்படுபவன். விகிர்தன் - ஆக்கப்பட்டவன். விகிர்தன் - ஆக்கப்படாதவன். விகிர்தன் என்பதற்கு

உலகியலின்றும் வேறுபட்டவன் என்றும் பொருள் கூறுவர். வாதியா - வாதித்தல் - வருத்துதல். வாதியா - வருத்தாது. பாதிக்காது எனப் பொருள்.

“வாதியா வினை மறுமைக்கும் இம்மைக்கும்
வருத்தம் வந்தடையாவே” (2:242:11)

என்று ஞானசம்பந்தர் திருவலஞ்சுழிப் பதிகப் பாடலில் கூறுவதும் இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது.

8. வேயினார் பண்ணத் தோளியொடு ஆடலை
வேண்டினாய் விகிர்தா உயிர்கட்கு அமுது
ஆயினாய் இடுகாட்டெரி ஆடல் அமர்ந்தவனே
தீயினார் கணையினால் புரம் மூன்றெய்த
செம்மையாய் திகழ்கின்ற சிற்றம்பலம்
மேயினாய் கழலே தொழுது எய்துதும் மேலுலகே.

கருத்துரை

இறைவழியாடு செய்யவர்கள் இறைவனுக்கு அருகில் சிவலோகத்தில் இருப்பர்.

பொழிப்புரை

மூங்கிலைப் போன்ற பருத்த தோள்களையுடைய காளியுடன் திருக்கூத்தாடுதலை விரும்பினவனே! மாறுபட்ட நிலையினை உடையவனே! வணங்கும் உயிர்கட்குப் பேரின்பம் நல்கும் அமுதானவனே! சுடுகாட்டில் தீயேந்தி ஆடுபவனே! தீக்கடவுளைக் கூரிய முனையாய்க் கொண்ட திருமாலாகிய அம்பினால் திரிபுரத்தை எரித்திட்ட செம்மையனே! திருவருள் விளக்கமாய்த் திகழ்கின்ற திருச்சிற்றம்பலத்தைத் திருநடனம் செய்யும் இடமாக விரும்பியவனே! உன் திருவடிகளைத் தொழுது சிவலோகத்தை அடைவோம்.

சிறப்புரை

காளியோடு ஆடுதல் - காளி தாருகன் என்னும் அசுரனை அழித்து அவனது குருதியைக் குடித்த காரணத்தால் அவனைப் போலவே உலகை அழிக்கத் தொடங்கிய பொழுது சிவன் அவனோடு நடனம்போர் செய்து அவனது சினத்தை அடக்கினான் என்பது புராண வரலாறு. “காளியோடாடி” (திருமந்திரம், 2746) என்று திருமூலர் கூறுவது இங்கு நினைவுகூரத்தக்கது.

“தேன் புக்க தண்பணைகுழ் தில்லைச் சிற்றம்பலவன்
தான் புக்கு நடட்டம் பயிலுமது என்னேடி

தான் புக்கு நடடம் பயின்றிலனேல் தரணியெல்லாம்
ஊன் புக்க வேற்காளிக்கு ஊட்டாங்காண் சாழலோ”

(திருச்சாழல், 13)

என்று மாணிக்கவாசகர் கூறுவதும் இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது. காளியோடு ஆடிய நடனம் “ஊர்த்துவ தாண்டவம்” எனப்படும். “வேயினார் பணைத் தோளியோடு ஆடல் வேண்டினாய்” என்பதற்கு உமாதேவியோடு நடனம் ஆடுதலை விரும்பினவனே என்றும் பொருள் உரைப்பர். உயிர்கள் பலநிலைகளில் செயல்படும்படிச் சக்தி ஆடுதலால், சிவனும் அதற்கு இயையப் பல நிலைகளில் நின்று ஆடுகின்றான்.

“தத்துவம் ஆடச் சதாசிவன் தான் ஆடச்
சித்தமும் ஆடச் சிவசத்திதான் ஆட
வைத்த சராசரம் ஆட மறை ஆட
அத்தனும் ஆடினான் ஆனந்தக் கூத்தே” (திருமந்திரம், 2789)

என்று திருமூலர் கூறுகின்றார்.

உயிர்கட்கு அமுது ஆயினாய் - அமுது உண்பவர்க்கு இன்பம் பயக்கும்.
அதுபோல இறைவனைச் சாரும் உயிர்களும் இன்பம் துய்க்கும்.

“சார்ந்தவர்க்கு இன்பங்கள் தழைக்கும் வண்ணம் நேர்ந்தவன்”
(1:113:5)

என்று திருவல்லம் பதிகத்திலும்,

“சங்கரனார் தம்மைப் போலத் தம் அடியார்க்கும் இன்பம்
அளிப்பவா” (2: 238:2)

என்று ஞான சம்பந்தர் திருச்சிரபுரபதிகத்தில் கூறுவதும் இங்கு ஒப்பிட்டு நோக்கத்தக்கன.

- தாரினாய் விரிகொன்றையாய் மதி தாங்கு நீர்சுடையாய் தலைவா நல்ல
தேரினார் மறுகின் திருவாரணி தில்லை தன்னுள்
சீரினால் வழியாடு ஒழியாததோர் செம்மையால் அழகாய் சிற்றம்பலம்
எரினால் அமர்ந்தாய் உன் சீரடி ஏத்துதுமே.

கருத்துரை

மனிதப் பிறவியின் நோக்கம் இறைவனின் திருவடியைப் போற்றி

வழிபடுதலாகும்.

பொழிப்புரை

நன்கு மலர்ந்த கொன்றைமாலையைச் சூடியவனே! பிறைச் சந்திரனைத் தாங்குகின்ற நீண்ட சடையை உடையவனே! அனைத்து உயிர்கட்கும் தலைவனே! அழகிய தேளோடும் வீதிகளையுடைய செல்வம் நிறைந்த திருத்தில்லையில் சிவாகம விதிப்படி வழியாடுகள் ஒழியாது நிகழும். இத்தகைய செந்நெறியால் அழகான சிற்றம்பலத்தைச் சிறப்பொடு நடனமாடும் இடமாக விரும்பி அமர்ந்தவனே! உன்னுடைய சிறந்த திருவடிகளை யாம் வணங்குவோம்.

சிறப்புரை

இறைவனை வணங்குதலே மனிதப்பிறவியின் நோக்கம் என்பதை,

“மானுடப்பிறவி தானும் வகுத்தது மனம் வாக்கு காயம்
ஆனிடத்து ஐந்தும் ஆடும் அரன் பணிக்காக அன்றோ
வானிடத்தவரும் மண்மேல் வந்து அரன்தனை அர்ச்சிப்பார்
ஊனெடுத்து உழலும் ஊமர் ஒன்றையும் உணரார் அந்தோ”

(சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம், 182)

என்ற அருணந்தி சிவாசாரியார் வாக்கால் அறியலாம். சீரடி ஏத்தும் - சைவத்தில் இறைவனின் திருவடிச் சிறப்பும், வணக்கமும் முக்கியமாகக் கருதப்படும். திருக்குறளில் கடவுள் வாழ்த்தில் 6 குறள்கள் இறைவனின் திருவடிச் சிறப்பை எடுத்துரைக்கின்றது. சித்தாந்தத்தில் இறைவனின் திருவடிகள் அவனுடைய கிரியா சக்தியையும், ஞான சக்தியையும் உணர்த்தும். திருவடி வணக்கம் என்பது உயிர்களின் கிரியா சக்தி, ஞான சக்தி இறைவனின் கிரியா சக்தி, ஞானசக்தியில் அடங்கி நின்றவை உணர்த்தும்.

“பொல்லார் இணைமலர்
நல்லார் புனைவரே”

என்ற சிவஞானபோத மங்கல வாழ்த்துப்பாடலை இங்கு நினைவு கூர்க.

10. வெற்றரை உழல்வார் துவர் ஆடையை
வேடத்தாரவர்கள் உரை கொள்ளன்மின்
மற்றவருலகின் அவலம் அவை மாற்றுகில்லார்
கற்றவர் தொழுது ஏத்து சிற்றம்பலம் காதலாற் சேவடி கைதொழு
உற்றவர் உலகின் உறுதிகொள வல்லவரே

கருத்துரை

நடராசப் பெருமானின் கழலணிந்த சேவடிகளைத் தொழுது போற்றும் அடியவர்கள் மனிதப் பிறவியின் பயனை அடைந்தவர்கள் ஆவார்கள்.

பொழிப்புரை

சமணர்களும், சாக்கியர்களும் சொல்லும் உரைகளை ஒரு பொருட்டாகக் கொள்ள வேண்டாம். மன்னுயிர்களுக்கு வினைவசத்தால் நேரும் துன்பங்களை அவர்களால் தீர்க்க இயலாது. சிவாகமங்களைக் கற்றவர்களாகிய தில்லை வாழந்தணர்கள் தொழுது போற்றுகின்ற திருச்சிற்றம்பலத்திலே ஆடுகின்ற நடராசப் பெருமானுடைய கழலணிந்த சிவந்த திருவடிகளைக் கைகூப்பித் தொழுவார்களே உலகில் மானிடராய்ப் பிறந்த பயனை அடைய வல்லவர்களாவர்.

சிறப்புரை

கற்றவர் தொழுது ஏத்து சிற்றம்பலம் - இங்குக் கற்றவர் என்பது வேத சிவாகமங்களை ஐயம் திரிபறக் கற்றவர்களைக் குறிக்கும்.

“கற்றவர் தாம் தொழுது ஏத்த நின்றான் காதலிக்கப்படும்
காட்டுப்பள்ளி” (1:5:9)

“கற்றவர் தொழுது ஏத்தும் சீர்க் கரையூரில் பாண்டிக் கொடுமுடி”
(7: 48:1)

என்பன போன்ற திருமுறைத் தொடர்கள் இங்கு ஒப்புநோக்கத்தக்கன. மேலும் அவை கற்றலின் பயன் கடவுளை வணங்குதல் என்பதை உணர்த்தும்.

“கற்றதனால் ஆய பயன்என் கொல் வாலறிவன்
நற்றாள் தொழாஅர் எனின்” (குறள், 2)

என்ற வள்ளுவர் வாய்மொழி இங்கு நினைவுகூரத் தக்கது.

உற்றவர் - மலபரிபாகம் உற்ற உயிர்கள்.

“உற்றவர் தாம் உணர்வு எய்தி” (1:5:9)

என்று ஞானசம்பந்தர் கூறுவதும்!

“உற்றவர் பெற்றவர் அற்றவர் முற்றும்
அற்றவர்க்கு அற்றவன்” (இருபா இருபஃது, 20)

என்று அருணந்தி சிவாசாரியார் கூறுவதும் இங்கு நினைவு கூரத்தக்கன.

உலகின் உறுதி கொள வல்லவர் - உறுதி - மானிடராய்ப் பிறந்ததன் பயன்

“ஊனடைந்த உடம்பின் பிறவியே
தானடைந்த உறுதியைச் சாருமால்
தேனடைந்த மலர்ப்பொழில் தில்லையுள்
மாநடஞ்செய் வரதர் பொற்றாள் தொழ”

(பெரியபுராணம், பாயிரம், 2)

என்ற சேக்கிழார் பெருமான் திருவாக்கு சம்பந்தரின் இப்பாடல் கருத்துடன் ஒப்பிட்டு நோக்கத்தக்கது.

11. “நாறுபூம்பொழில் நண்ணிய காழியுள் நான்மறை வல்ல ஞான சம்பந்தன்
ஊறும் இன்தமிழிால் உயர்ந்தார் உறை தில்லை தன்னுள்.

ஏறு தொல் புகழ் ஏந்து சிற்றம்பலத்து ஈசனை

இசையாற் சொன்ன பத்து இவை

கூறுமாறு வல்லார் உயர்ந்தா ரொடும் கூடுவரே.

கருத்துரை

இறைவனை இசையோடு போற்றிப் பாடவல்லவர்கள் சிவனடியார்களோடு கூடும் பேற்றினைப் பெறுவர்.

பொழிப்புரை

நறுமணம் கமழும் பூஞ்சோலைகள் நிறைந்த சீர்காழித்தலத்தில், நான்கு வேதங்களிலும் வல்லவரான திருஞான சம்பந்தரின் சிவஞானம் ஊறும் இனிய தமிழால் இறைவனை அணுகிப் பூசை செய்யும் பேற்றினால் உயர்ந்தவர்கள் அந்தணர்கள். அவர்கள் வசிக்கின்ற தில்லையம்பதியில் மேன்மேலும் பெருகுகின்ற பழம்புகழ் வாய்ந்த திருச்சிற்றம்பலத்தில் திருநடனம் செய்யும் இறைவனைப் போற்றி இத்திருப்பதிகத்தை இசையுடன் ஓத வல்லவர்கள், சிவனடியார்களோடு கூடும் பேற்றினைப் பெறுவர்.

சிறப்புரை

இப்பாடலில் ‘உயர்ந்தார்’ என்ற சொல் இருமுறை வருகின்றது. முதலில் வரும் ‘உயர்ந்தார் உறை தில்லை’ என்றது சிவகணநாதராய்க் காட்சியளித்த தில்லை வாழ்ந்தணர்களின் பெருமையை உணர்த்திற்று. ஈற்றடியில் வரும் ‘உயர்ந்தார்’ என்னும் சொல் சிவபக்தியில் உயர்ந்த அடியவர்களைக் குறித்தது. உயர்ந்தாரோடு கூடுதல் - சிவனடியார்களோடு கூடும் பேற்றினைக் குறிக்கும். சிவனடியார்கள் வேடத்தாலும், சிவோகம் பாவனையாலும் சிவமேயாவர். காண்பதற்கரிய

கடவுளைக் காண்பதற்குரிய உபாயமாக அவர்கள் திகழ்வதால் அவர்கள் “நடமாடும் கோயில்” (திருமந்திரம், 1857) என்றும், “பராவுசிவர்” (சம்பந்தர் தேவாரம், 3 : 325 : 6, சிவஞான சித்தியார் சுபக்கம், 287) என்றும் குறிப்பிடப் படுவர். அவர்களின் மனம், வாக்கு, காயம் மூன்றும் எப்போதும் திருவருளிலேயே தோய்ந்திருப்பதால், அவர்களைச் சாரும் மக்களும் அருள்வழியில் நிற்பர். உயிர்களைப் பற்றியுள்ள மலம் நீங்குதற்கு மெய்கண்ட தேவர் கூறும் மூன்று கட்டளைகளுள் முதலாவது அடியார் இணக்கமாகும் (சிவஞானபோதம், சூத், 12). மாணிக்கவாசகர் “அடியார் நடுவுள் இருக்கும் அருளைப் புரிவாய்” (கோயில் மூத்த திருப்பதிகம், 1) என்று இறைவனிடம் வேண்டுவதும், அடியார் குழாத்துடன் கூட்டிய பரமனின் பெருங்கருணையை வியந்து “ஆண்டு தன் அடியரில் கூட்டிய அதிசயம் கண்டோமே” (அதிசயப்பத்து 1-9) என்று கூறுவதும் இங்கு நினைவுக் கூரத்தக்கன.

திருச்சிற்றம்பலம்

கோயில் திருப்பதிகம் - 3

திருநாவுக்கரசரின் கோயில் திருப்பதிகங்கள்

திருமுறை எண் : 4

பதிக எண் : 22

பண் : கொல்லி திருநேரிசை

1. செஞ்சடைக் கற்றை முற்றத்து இளநிலாஎறிக்கும் சென்னி
நஞ்சடைக் கண்டனாரைக் காணலா நறவநாறும்
மஞ்சடை சோலைத் தில்லை மல்கு சிற்றம்பலத்தே
துஞ்சடை இருள் கிழியத் துளங்கு எரி ஆடுமாறே.

பதிகப்பாடல்களின் பொதுக்கருத்து

தீ ஏந்தி ஆடும் திருக்கூத்தைச் சிறப்பித்துப் பாடியது.

பொழிப்புரை

சிவபெருமான் சிவந்த செந்நிறமுடிக்கற்றை உடையவர். இளமை வாய்ந்த ஒளிவீசுகின்ற நிலவைத் தலையில் சூடியவர். நஞ்சுண்ட கண்டத்தார். நறுமணம் மிகுமே தேன் நிறைந்த பூக்களையுடைய மரங்கள் மேகத்தைத் தொடும்படி வளர்ந்துள்ள சோலைகள் நிறைந்த தில்லைச் சிற்றம்பலத்தில் வீற்றிருந்தருளுபவர். அவரை வழிபடுவோரின் அஞ்ஞான இருள் அகல திருக்கரத்தில் நெருப்பேந்தி திருநடனம் புரிபவர்.

சிறப்புரை

எறித்தல் - ஒளிவீசுதல். எறிக்கும் - ஒளிவீசுகின்ற. சென்னி - தலை. “சென்னியில் அஞ்சலி கூப்பினர் ஒரு பால்” (திருப்பள்ளியெழுச்சி, 4) என்று மாணிக்கவாசகர் கூறுவதும் இங்கு நினைவு கூர்க. நறவும் - தேன், “விரையார் நறவும் ததும்பு மந்தாரத்தில் தாரம் பயின்று மந்தம் முரல் வண்டு, அதும்பும் கொழுந்தேன்” (நீத்தல் விண்ணப்பம், 36) என்று மாணிக்கவாசகர் கூறுகின்றார். இருள் - ஆணவம் புறப்பொருட்களை மறைக்கும் இருள்போல, மாந்தர்கள் இறைவனை உணராவண்ணம் மறைத்து அறியாமையை உண்டுபண்ணுவது அக இருளாகிய ஆணவம். ஆணவத்தின் இந்த மறைத்தல் சக்தி காரணமாகவே அஃது இருள் எனப்படுகின்றது. துளங்கு எரி - ஞானத்தீ. சூரியஒளி தோன்ற புறஇருள் அகலும். இருள் நீக்கமும், ஒளி உதயமும் ஒரே சமயத்தில் நிகழும்.

அதுபோல உயிர்களிடத்து அஞ்ஞான இருள் அகல சிவப்பேரொளி பிரகாசிக்கும்.

“அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே”

(சிவபுராணம், வரி 40)

என்று மாணிக்கவாசகர் கூறுவது இங்கு நினைவுகூரத்தக்கது. “துஞ்சடை இருள் கிழியத் துளங்கு எரி” என்றது அஞ்ஞான இருள் நீங்கி ஞானத்தீ விளங்குதலை உணர்த்தும்.

2. ஏறனார் ஏறுதம்பால் இளநிலா எறிக்கும் சென்னி
ஆறனார் ஆறுகுடி ஆயிழையாளோர் பாகம்
நாறு பூஞ்சோலைத் தில்லை நவின்ற சிற்றம்பலத்தே
நீறுமெய் பூசி நின்று நீண்டெரி ஆடுமாறே.

பொழிப்புரை

சிவபெருமான் இடபவாகனத்தில் ஏறுபவர். இளமையான பிறைச்சந்திரனைச் சடையில் அணிந்துள்ளவர். கங்கையைத் தலையில் தாங்கியவர். உமாதேவியை ஒரு பாகத்தில் உடையவர். நறுமணம் கமழும் பூஞ்சோலைகளை உடைய தில்லைச் சிற்றம்பலத்தில் திருநீறு பூசிய திருமேனி உடையவராய்த் திகழ்கின்றவர். நீண்டு சுடர்விடும் நெருப்பேந்தி ஆடுபவர்.

சிறப்புரை

ஆயிழையாள் - அழகிய ஆபரணங்களை அணிந்த உமாதேவி. நாறு - நறுமணம். நீறு மெய்பூசி - உயிர்களின் வினைகள் நீங்க இறைவன் திருநீறு அணிந்துள்ளான். “ஆன்மாக்களின் வினைவளம் நீறெழ நீறணிவான் அம்பலவன்” என்று திருக்கோவையார் கூறுகின்றது. திருநீறு தூய்மையின் அடையாளம். யாவும், அழிந்தாலும் அழியாது எஞ்சி நிற்பவன் சிவன் என்பதை உணர்த்தும்.

3. சடையனார் சாந்த நீற்றர் தனிநிலா எறிக்கும் சென்னி
உடையனார் உடை தலையில் உண்பதும் பிச்சை ஏற்றுக்
கடிகொள் பூந்தில்லை தன்னுள் கருது சிற்றம்பலத்தே
அடிகழல் ஆர்க்க நின்று அனலெரி ஆடுமாறே

பொழிப்புரை

இறைவன் சடாமுடி உடையவர். மணமிக்க திருநீற்றைச் சந்தனம் போல் பூசியவர். இளம்பிறைச் சந்திரனைச் சடையில் தரித்தவர். பிரமனுடைய

மண்டையோட்டில் பிச்சையேற்று உண்பவர். மணமிக்க பூக்களையுடைய சோலைகளையுடைய தில்லை மாநகரிலுள்ள திருச்சிற்றம்பலத்தில், திருவடிகளில் அணிந்துள்ள வீரக்கழல்கள் ஒலிக்க நெருப்பேந்தி ஆடுகின்றார்.

சிறப்புரை

பிரமனின் மண்டையோட்டில் பிச்சை ஏற்றது. உயிர்களிடத்திலுள்ள ஆணவத்தைப் பலியாக ஏற்பதாக தத்துவம். கடி - மணம். அடிகழல் ஆர்க்க - (சிலம்புகள்) திருவடிகளில் அணிந்துள்ள வீரக்கழல்கள் ஒலிக்க.

“வாத வூரினில் வந்தினிது அருளிப்
பாதச் சிலம்பொலி காட்டிய பண்பும்”

(கீர்த்தித் திரு அகவல், வரி 52-53)

என்று மாணிக்கவாசகர் கூறுவதும், சேரமான் பெருமான் நாயனார் செய்யும் சிவபூஜையின் முடிவில் நடராஜப் பெருமான் சிலம்பொலி கேட்கச் செய்ததையும் இங்கு நினைவுகூர்க.

4. பையரவு அசைத்த அல்குல் பனிநிலா எறிக்கும்சென்னி
மையரிக் கண்ணியானும் மாலுமோர் பாகமாகிச்
செய்யரி தில்லை தன்னுள் திகழ்ந்த சிற்றம்பலத்தே
கைபெரி வீசிநின்று கனல்எரி ஆடுமாறே.

பொழிப்புரை

இறைவன் படம் எடுத்து ஆடும் பாம்பை அரையில் அணிந்துள்ளவர். குளிர்ச்சி பொருந்திய நிலவைச் சடையில் சூடியுள்ளார். செவ்வரி படர்ந்த மை தீட்டிய கண்களையுடைய உமாதேவியோடு திருமாலையும் ஒரு பாகத்தில் கொண்டுள்ளார். தானியங்கள் அறுவடை செய்யப்படுகின்ற வயல்வளமிக்க தில்லையம்பதியிலே விளங்கும் சிற்றம்பலத்திலே சிவபெருமான் கையிலே நெருப்பேந்தி திருநடனம் செய்கின்றார்.

சிறப்புரை

பைஅரவு - படமெடுத்து ஆடும் பாம்பு அல்குலுக்கு உவமை. “கோலப் பொங்கரா அல்குல்” (திருச்சதகம், 65) “பைந்நாப்பட அரவேரல்குல்” (உயிருண்ணிப் பத்து, 1) என்று மாணிக்கவாசகர் கூறுவன இங்கு நினைவுகூரத்தக்கன. “மாலும் ஓர் பாகமாகி” - இடப்பாகத்தில் இறைவன் திருமாலை வைத்துள்ளதாகவும் கூறுவர். சேரமான் பெருமான் நாயனார்

இடமால் வலந்தான் இடப்பால்

துழாய் வலப்பால் ஒண்கொன்றை

வடமால் இடந்துகில் தோல்வலம்

ஆழிஇடம் வலம்மான்

இடமால் கரிதால் வலஞ்சேது

இவனுக்கு எழில் நலஞ்சேர்

குடமால் இடம் வலம் கொக்கரை

யாம் எங்கள் கூத்தனுக்கே

(பொன்வண்ணத்தந்தாதி, 6)

என்று சங்கர நாராயண திருக்கோலத்தை (வலம் - சிவம், இடம் - மால்) வர்ணிக்கிறார். செய் - வயல். “செய்யில் உகுத்த திருப்படி” (திருக்களிற்றுப் படியார், 20) “செய்பவர் செய்திப் பயன் விளைக்கும் செய்யே போல்” (சிவஞான போத உதாரண வெண்பா, 40) என்பனவற்றுள் ‘செய்’ என்பது வயல் என்னும் பொருள்படுதல் காண்க.

5. ஒதினார் வேதம் வாயால் ஒளிநிலா எறிக்கும் சென்னி
பூதனார் பூதம் சூழப் புலியுரி அதளனார் தான்
நாதனார் தில்லை தன்னுள் நவின்ற சிற்றம்பலத்தே
காதில் வெண்குழைகள் தாழக் கனல்எரி ஆடுமொறே

பொழிப்புரை

இறைவன் வேதம் ஒதியருளிச் செய்தார். ஒளி பொருந்திய நிலாவைச் சடையில் அணிந்துள்ளார். ஐம்பூதங்களிலும் கலப்பினால் ஒன்றாகிய இறைவன் சிவபூத கணங்கள் சூழ ஆடுகின்றார். புலித்தோலை உரித்துப் போர்த்துக் கொண்டவர். அனைத்துயிர்கட்கும் தலைவர். தில்லைமாநகரிலுள்ள திருச்சிற்றம்பலத்திலே காதில் வெண்ணிறமான குழைகள் தொங்க நெருப்பேந்தி திருநடனம் செய்கின்றார்.

சிறப்புரை

பூதனார் - இருபொருள். 1. சிவபூதகணங்கட்குத் தலைவர். 2. ஐம்பூதங்களிலும் கலப்பால் ஒன்றிய நிலை. அதள் - தோல். புலியுரி அதளனார் - புலித்தோலை ஆடையாக அணிந்தவர். “வாளரி அதளது ஆடை” (2 : 221 : 6) என்று கோளறு பதிகத்தில் சம்பந்தர் கூறுவதும், “கானார் புலித்தோல் உடை” (திருச்சாழல், 12) என்று மாணிக்க வாசகர் கூறுவனவும் இங்கு நினைவுகூரத்தக்கன.

நாதனார் - தலைவர். “நாதன்தாள் வாழ்க” (சிவபுராணம், வரி, 1)

“நள்ளிருளில் நடடம் பயின்றாடு நாதனே” (சிவபுராணம், வரி, 89), “நாத நாத என்று அழுது அரற்றி” (கிர்த்தித் திரு அகவல், வரி, 136) “நாதற்குச் கண்ணம் இடித்து நாமே” (திருப்பொற் கண்ணம், 18) என்பன போன்ற திருவாசக அடிகள் இங்கு நினைவுகூரத்தக்கன.

6. ஒருடம்பு இருவராகி ஒளிநிலா எறிக்கும் சென்னிப்
பாரிடம் பாணி செய்யப் பயின்ற எம் பரமமூர்த்தி
காரிடம் தில்லை தன்னுள் கருது சிறற்பலத்தே
பேரிடம் பெருக நின்று பிறங்கெரி ஆடுமாறே.

பொழிப்புரை

ஒரே உடம்பில் தாமும், உமாதேவியுமாய் இருவராய் விளங்குகின்றான். ஒளி பொருந்திய பிறைச் சந்திரனைச் சடையில் அணிந்துள்ளார். எங்கள் மேலான தலைவரான சிவபெருமான் பூதக் கூட்டங்கள் தாளம் போட திருநடனம் செய்கின்றார். கரிய மேகங்கள் தங்கும் தில்லை மாநகரில் சிறப்பாக விளங்கும் திருச்சிறற்பலத்தில் அகண்டமாய் ஒளிபொருந்திய ஞானத்தீ ஏந்தி நடனமாடுகின்றார்.

சிறப்புரை

ஒருடம்பில் இருவராகி - ஒன்றாகிய உருவமே சிவன், சக்தி என இரண்டாக நின்றல். இதனை அர்த்த நாகர வடிவம் என்பர். அர்த்தம் - பாதி. நாரி - பெண். (அர்த்த ராத்திரியில் அர்த்தம் பாதி எனப் பொருள்படுதல் காண்க)

தோலும் துகிலும் குழையும் கருள்தோடும்

பால் வெள்ளைநீறும் பசஞ்சாந்தும் பைங்கிளியும்

சூலமும் தொக்க வளையும் உடைத் தொன்மைக்

கோலமே நோக்கிக் குளிர்ந்தூதாய் கோத்தும்பி

(திருக்கோத்தும்பி, 18)

என்கின்றார்., மாணிக்கவாசகர். தோல், குழை, பால் வெள்ளை நீறு, சூலம் இறைவனின் கோலம். துகில், கருள்தோடு, பசஞ்சாந்து, பைங்கிளி, வளை சக்தியின் கோலம். இவ்வடிவமே தொன்மையானது என்று மாணிக்கவாசகர் கூறுகின்றார். ஒரே உருவில் இறைவன் ஆண், பெண் என இருதிறன்பட்டு விளங்குவதை ஒருமையில் இருமை என்பர். சிவசக்தியின் பிரிப்பற்ற தன்மையைச் சைவ சித்தாந்தம் “தாதான்மியம்” என்ற சொல்லால் குறிப்பிடும். பெண்கண்ட தேவர், “ஆணையின் நீக்கமின்றி நிற்கும் அன்றே” (சிவபுராணம், குற்த. 2)

என்றும், உமாபதிசிவம் “சக்தி பின்னமிலான் எங்கள் பிரான்” (திருவருட்பயன், 2) என்றும் குறிப்பிடுவது இங்குச் சிந்திக்கத்தக்கன. பிறங்குதல் - ஒளிர்தல்.

7. முதல் தனிச்சடையை மூழ்க முகிழ்நிலா எறிக்கும் சென்னி
மதக்களிற்று உரிவை போர்த்த மைந்தரைக் காணலாகும்.
மதர்த்து வண்டு அறையும் சோலை மல்கு சிற்றம்பலத்தே
கதத்தோர் அரவம் ஆடக் கனல்எரி ஆடுமொறே

பொழிப்புரை

இறைவன் சடாமுடி உடையவர். தலையில் பிறைச் சந்திரனைச் சூடியவர். மதம் பிடித்த யானையின் தோலை உரித்துப் போர்த்துக் கொண்டவர். வண்டுகள் ஒலிக்கின்ற சோலைகளையுடைய தில்லைச் சிற்றம்பலத்திலே கோபமுடைய பாம்பு ஆட, கையிலே நெருப்பேந்தி இறைவன் நடனம் ஆடுகின்றார்.

சிறப்புரை

சடாமுடி இறைவனின் முதன்மையையும், பற்றற்ற பண்பையும் உணர்த்தும். மதக்களிற்று - மதம் பிடித்த யானை. மதக் களிற்று உரிவை போர்த்த மைந்தர் - “மத யானை உரி போர்த்துப் பேய்வாழ் காட்டகத்து ஆடும்பிரான்” (4:9:5) என்று நாவுக்கரசர் திரு அங்கமாலையிலும்,

“கைம்மா மதக்களிற்றுக் காருரிவை போர்த்த”

(அற்புதத் திருவந்தாதி, 60)

என்று காரைக்காலம்மையார் கூறுவதும் இங்கு நினைவு கூர்க.

8. மறையனார் மழுவொன்று ஏந்தி மணிநிலா எறிக்கும் சென்னி
இறைவனார் எம்பிரானார் ஏத்துவார் இடர்கள் தீர்ப்பார்
சிறைகொள் நீர்த் தில்லை தன்னுள் திகழ்ந்த சிற்றம்பலத்தே
அறைகழல் ஆர்க்க நின்று அனல் எரி ஆடுமொறே

பொழிப்புரை

இறைவன் வேதங்களின் பொருளாக விளங்குபவர். மழு ஏந்தியவர். அழகிய சந்திரனைச் சடையில் சூடியவர். இறைவனை எம் தலைவர் என்று போற்றுவார்களின் துன்பத்தைப் போக்குபவர். மடைகளால் தடுக்கப்பட்ட நீரையுடைய தில்லை நகரிலுள்ள திருச்சிற்றம்பலத்திலே வீரக்கழல்கள் ஒலிக்க நெருப்பேந்தி ஆடுகின்றார்.

சிறப்புரை

மறையனார் மூன்று பொருள் 1. வேதங்களை அருளியவர். 2. உயிர்கள் உணராவண்ணம் மறைந்து நிற்பவர். 3. வேதியர் (அந்தணர்). சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளைத் தடுத்தாள வந்த போது இறைவன் மறையவர் வேடத்தில் வந்தது இங்கு நினைவுகூரத்தக்கது. சிறை - நீரைத் தடுத்துள்ள மடை. தில்லையின் நீர்வளம் உணர்த்திற்று. கழல் ஆர்த்தல் - சிலம்பு ஒலித்தல். சேரமான் பெருமாள் நாயனாருக்குச் சிவபூஜையின் முடிவில் சிலம்பொலி கேட்கச் செய்தது இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது.

“திருச்சிலம்பு ஓசை ஒலி வழியே சென்று
நிருத்தனைக் கும்பிடு என்று உந்தீ பற” (திருவந்தியார், செ. 17)

என்று திருவந்தியார் கூறுவது இங்கு நினைவுகூரத்தக்கது. மாணிக்க வாசகருக்கும் இறைவன் தன் சிலம்பொலி கேட்கச் செய்தான்.

“வாதவூரினில் வந்தினிது அருளிப்
பாதச் சிலம்பொலி காட்டிய பண்பும்”
(கிர்த்தித் திருஅகவல், வரி 52-53)

என்று மாணிக்க வாசகரே கூறுகின்றார்.

9. விருத்தனாய்ப் பாலனாகி விரிநிலா எறிக்கும் சென்னி
நிருத்தனார் நிருத்தம் செய்ய நீண்ட புன்சடைகள்தாழக்
கருத்தனார் தில்லை தன்னுள் கருது சிற்றம்பலத்தே
அருத்தமா மேனி தன்னோடு அனல் எரி ஆடுமாறே

பொழிப்புரை

இறைவன் முதியவன், குமரன், இளையவன் என வடிவெடுக்கும் பண்பினர். சந்திரனைத் தலையிலே சூடியவர். நீண்ட புன்சடைகள் தாழ் திருநடனம் செய்பவர். அடியவர்களின் சிந்தையுள் இருப்பவர். தில்லை நகரிலுள்ள திருச்சிற்றம்பலத்திலே தன் உடம்பின் ஒரு பாதியில் உமாதேவியை இருத்தி நெருப்பேந்தி நடனம் ஆடுபவர்.

சிறப்புரை

விருத்தன் - முதியவன். உயிர்கள் பாலனாக இருந்து, யௌவனப்பருவம் அடைந்து பின் முதுமையுறும். இறைவனோ முதியராகிக் குமாரராகிப் பின் பாலராகித் திருவிளையாடல் புரிந்தவர் (திருவிளையாடல் புராணத்தில் விருத்த,

குமார, பாலரான படலம் காண்க). நிருத்தம் - கூத்து. நிருத்தனார் - கூத்தாடுபவர். கருத்தனார் - பல பொருள்.

1. ஐந்தொழில்களைச் சங்கற்பத்தால் இயற்றும் கருத்தா. 2. நஞ்சுண்டதால் கண்டம் கருத்தவர். 3. அடியவர் சிந்தையில் இருப்பவர். 4. உயிர்களோடு உடனாக விளங்கி அவர்களின் கருத்தை அறிபவர் “மனத்துள் நின்ற கருத்தானை” (6 : 232 : 8) “உள்குவார் உள்கிறெல்லாம் உடனிருந்து அறிதி” (4 : 75 : 3) என்ற நாவுக்கரசர் வாக்குகள் இங்கு நினைவு கூரத்தக்கன. அருத்தம் - பாதி. அருத்தமாமேனி - பாதித் திருமேனியின் உமாதேவியை உடையவர்.

10. பாலனாய் விருத்தனாகிப் பனிநிலர் எறிக்கும் சென்னிக்
காலனைக் காலாற் காய்ந்த கடவுளார் விடையொன்றேறி
ஞாலமாந் தில்லை தன்னுள் நவின்ற சிற்றம்பலத்தே
நீலஞ்சேர் கண்டனார்தான் நீண்டெரி ஆடுமாறே

பொழிப்புரை

இறைவன்பாலனாகவும், குமரனாகவும், விருத்தனாகவும் விளங்கித் திருவிளையாடல் புரிபவர் குளிர்ச்சி பொருந்திய நிலவைச் சடையில் அணிந்துள்ளார். மார்க்கண்டேயனுக்காக காலனைக் காலால் காய்ந்தவர். இடபவாகனத்தில் ஏறுபவர். உலகமெல்லாம் போற்றும் தில்லை மாநகரிலுள்ள திருச்சிற்றம்பலத்திலே வீற்றிருக்கின்ற இறைவன் நஞ்சுண்டதால் நீலநிறக் கண்டத்தை உடையவர். அவர் நெருப்பேந்தி நடனம் செய்கின்றார்.

சிறப்புரை

பாலனாய் விருத்தனாகி - இறைவன் எவ்விடவும் நினைத்த மாத்திரத்தில் உடனே எடுக்கும் வல்லமை உடையவன். காலனைக் காலால் காய்ந்தது - இறவைனது அட்ட வீரட்டச் செயல்களுள் ஒன்று. இதனைச் சிவஞான சித்தியார் வேக வடிவம் என்று கூறும்.

“வேகி யானாற்போல் செய்த வினையினை வீட்டல்”

(சிவஞான சித்தியார் சுபக்கம், செ. 70)

என்று அருணந்தி சிவாசாரியார் கூறுகின்றார்.

11. மதியிலா அரக்கன் ஓடி மாமலை எடுக்க நோக்கி
நெதியன் தோள் நெரிய ஊன்றி நீடும் பொழில்கள் சூழ்ந்த
மதியம்தோய் தில்லை தன்னுள் மல்கு சிற்றம்பலத்தே
அதிசயம்போல நின்று அனல் எரி ஆடுமாறே

பொழிப்புரை

அறிவிலா அரக்கன் சிந்தியாது இறைவன் வீற்றிருக்கும் கயிலை மலையைப் பெயர்த்து எடுக்க, சிவபெருமான் இராவணனின் தோள் நெரியும்படித் தன் காற்பெருவிரலை நிலத்தில் ஊன்றினான். நீண்ட அடர்த்தியான சோலைகள் குழிந்ததும், சோலைகளிலுள்ள மரங்கள் சந்திரனைத் தொடும்படி உயர்ந்து விளங்கும் வளமையுடைய தில்லை நகரிலுள்ள திருச்சிற்றம்பலத்திலே நெருப்பேந்தி நடனம் ஆடுவது அதிசயம் தரும்.

சிறப்புரை

இராவணன் கயிலைமலையைப் பெயர்த்த செய்தி பற்றிய விளக்கம் சம்பந்தரின் கோயில் பதிகம் 1 (பதிக எண் 80ன்) சிறப்புரையில் காண்க. மதியிலா அரக்கன் - சிவபெருமான் வீற்றிருக்கும் கயிலை என கருதாது எடுக்கலுற்றது அவனது அறிவின்மையை உணர்த்தும். அதிசயம் போல நின்று அனல் எரி ஆடுதல் - காண்பதற்கு அரிய நின் கழலும், கண்டிலாத நின் கதிர் நெடுமுடியும் கொண்டு ஆடுவது அதிசயம் விளைக்கும் (கோயில் நான்மணிமாலை, 12) என்று பட்டினத்தடிகள் கூறுவது இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது.

திருச்சிற்றம்பலம்

கோபியில் திருப்பதிகம் - 4

திருநாவுக்கரசர் தேவாரம்

திருமுறை எண் : 4

பதிக எண் : 23

பண் : கொல்லி திரு நேரிசை

1. பத்தனாய்ப் பாடமாட்டேன் பரமனே பரமயோகீ
எத்தினாற் பக்தி செய்கேன் என்னை நீ இகழவேண்டா
முத்தனே முதல்வா தில்லை அம்பலத்து ஆடுகின்ற
அத்தா உன் ஆடல் காண்பான் அடியனேன் வந்தவாரே

கருத்துரை

இறைவனின் திருநடனத்தைக் கண்டுகளிக்கத் தான் வந்ததை எடுத்துரைத்தல்.

பொழிப்புரை

அடியேன் உன்னைப் பக்தியோடு பாடமாட்டேன். முழுமுதற்கடவுள் நீயே. அனைவருக்கும் சிவானந்தத்தைத் தரும் சிவயோகி. உன்னை எம்முறையில் பக்தியோடு வழிபடுவேன். என் பக்தித்திறம் கண்டு என்னை நீ இகழவேண்டாம். மலங்களிலிருந்து நீங்கியவனே. எப்பொருட்கும் முதல்வனாய் விளங்குபவனே! தில்லையம்பலத்திலே ஆடுகின்ற நீ அனைத்துயிர்க்கும் தந்தையாய் விளங்குகின்றாய். உன் திருநடனம் காண அடியேன் வந்தேன்.

சிறப்புரை

பத்தனாய்ப் பாடமாட்டேன் - அருளாளர்கள் தாழ்மை என்னும் நற்பண்பு காரணமாக அவ்வாறு கூறுவர். மாணிக்கவாசகரும் “பத்திமையும் பரிசுமிலா” (கண்டபத்து, 7) “பத்திலனேனும்” (எண்ணப்பதிகம், 4) என்று தன்னைப்பற்றிக் குறிப்பிடுவதும் இங்கு நினைவுகூரத்தக்கன. பரமன் - முழுமுதற் கடவுள். பரமயோகி - சிவயோகி. முத்தன் - இயல்பாகவே பாசங்களின் நீங்கியவன். முதல்வா - எப்பொருட்கும் முதல்வனாய் விளங்குபவன். மாணிக்கவாசகரும் இறைவனை “முத்தனே முதல்வா” (அருட்பத்து, 8) என்று விளிப்பது காண்க. அத்தா - கடவுள், குரு, தந்தை, முத்தோன், உயர்ந்தோன் எனப் பல பொருள். இப்பாடலில் நாவுக்கரசர் “பத்தனாய்ப் பாடமாட்டேன்” என்று குறிப்பிடுவது போல

மாணிக்கவாசகரும் தன் நெஞ்சை நோக்கி “என்புருகிப் பாடுகின்றிலை” (திருச்சதகம், 31) என்கின்றார்.

2. கருத்தனாய்ப் பாடமாட்டேன் காம்பன தோளிபங்கா
ஒருத்தரால் அறிய ஒண்ணாத் திருவுரு உடைய சோதி
திருத்தமாம் தில்லை தன்னுள் திகழ்ந்த சிற்றம்பலத்தே
நிருத்த நான் காணவேண்டி நேர்பட வந்தவாறே

கருத்துரை

இதுவும் அது

பொழிப்புரை

அடியேன் உன்னைப் பாடுங்கால் அப்பாட்டின் பொருளில் கருத்தானறி நிற்க உரையும், செயலும் ஒத்த பாவனையால் பாடேன். மூங்கில் போன்ற தோளையுடைய சிவகாமிவல்லியைத் தன் ஒரு பாகத்தில் உடையவனே, உன்னுடைய உருவம் ஒருவராலும் அறிதற்கியலாதது. சோதி வடிவாக விளங்குபவன் நீ. தூய்மையான தில்லை நகரிலுள்ள திருச்சிற்றம்பலத்திலே நீ திருநடனம் செய்வதைக் காண அடியேன் வந்தேன்.

சிறப்புரை கருத்தனாய்ப் பாடுதல்

வழிபாட்டின்போது சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து பாடவேண்டும்.

“சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து” (சிவபுராணம், வரி 93-95)

என்று மாணிக்கவாசகர் கூறுவது இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது. மனம், வாக்கு, காயம் ஒன்றாத வழிபாட்டால் பயனில்லை.

“மனமது நினைவு வாக்கு வழுத்த மந்திரங்கள் சொல்ல
இனமலர் கையில் கொண்டு அங்கு இச்சித்த தெய்வம் போற்றி”

(சிவஞான சித்தியார் சுபக்கம், 114)

என்று அருணந்தி சிவாசாரியார் கூறுவது இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது. காம்பு - மூங்கில். அன - ஒத்த. தோளி - தோளையுடைய அம்மை. காம்பன தோளி பங்கா - சம்பந்தர் கூறும் “வேயுறு தோளிபங்கன்” (2: 221: 1) என்பது இங்கு ஒப்பு நோக்கத் தக்கது. ஒருத்தராலும் அறிய ஒண்ணாத் திருவுரு இறைவனது சொருபலக்கணத்தை உணர்த்தும். இறைவனின் திருவுரு அருளுரு. அதுவும்

உயிர்களின் பொருட்டு அவன் எடுப்பது. “அருளுரு உயிர்க்கு என்றே ஆக்கினன் அசிந்தன்” (சிவஞான சித்தியார் சுபக்கம், 67) என்று அருணந்தி சிவாசாரியார் கூறுவது இங்கு நினைவுகூரத்தக்கது. இறைவனுடைய வடிவம் இப்படிப்பட்டது என் எடுத்துரைத்தல் கடினம். ஏனெனில் அவன் எவ்வடிவம் எடுக்க வல்லவன்.

“அன்றும் திருவருவம் காணாதே ஆட்பட்டேன்
இன்றும் திருவருவம் காண்கிலேன் - என்றும் தான்
எவ்வுருவோ நும்பிரான் என்பார்கட்கு என்னுரைக்கேன்
எவ்வுருவோ நின் உருவம் ஏது” (அற்புதத் திருவந்தாதி, 61)

என்ற காரைக்காலம்மையார் வாக்கு இங்குச் சிந்திக்கத்தக்கது. அவனை எப்படி அறிய முடியும்? அவனருளால்தான் அறிய முடியும்.

“அவனருளே கண்ணாகக் காணின் அல்லால்
இப்படியன் இந்நிறத்தன் இவ்வண்ணத்தன்
இவன் இறைவன் என்று எழுதிக் காட்டொணாதே (6 : 310 : 10)

என்று நாவுக்கரசர் திருவினாத்திருத்தாண்டகத்தில் குறிப்பிடுகின்றார். அவனைப் பாசஞானத்தாலும் (நூலறிவு), பசுஞானத்தாலும் (உயிரறிவு) அறிய முடியாது. பதிஞானத்தாலேயே (திருவருள், சிவஞானம்) அறியமுடியும் என்பது சித்தாந்தக் கோட்பாடு. திருத்தம் - தூய்மை. நிருத்தம் - திருநடனம்.

3. கேட்டிலேன் கிளைபிரியேன் கேட்குமா கேட்டியாகில்
நாட்டினேன் நின்றன்பாதம் நடுப்பட நெஞ்சினுள்ளே
மாட்டினீர் வாளைபாயு மல்கு சிற்றம்பலத்தே
கூட்டமாங் குவிமுலையாள் கூட நீ ஆடுமாறே

கருத்துரை

இறைவனின் திருநடனத்தைப் போற்றும் முறையில் இறைவன் உயிர்கட்கு உடன்நின்று உதவுதலை எடுத்துரைக்கின்றது.

பொழிய்புரை

அடியேன் இதற்குமுன் உன் பெருமையை உள்ளவாறு கேட்டறியேன். இப்போது உன் அடியார் கூட்டத்திலிருந்து பிரியேன். உன் பெருமையைக் கேட்குமாறு கேட்டிருளினால் என் நெஞ்சின் நடுவே உன் பாதமலர்களை நிறுத்துவேன். தில்லையிலுள்ள நீர்நிலைகளில் வாளைமீன் பாய்கின்ற தோற்றம் பொன்னொளியை ஒக்கும். இத்தகைய வளமை பொருந்திய தில்லையிலுள்ள

திருச்சிற்றம்பலத்துளே நீவிர் உமாதேவியோடு கூடித் திருநடனம் செய்கின்றாய்.

சிறப்புரை

கேட்குமா கேட்டியாகில் - இஃது இறைவன் உயிரறிவுக்கு உடனாய் நின்று உதவுதலை உணர்த்தும். இறைவன் உயிர்களோடு உடனாய் நின்றலை சிவஞானபோதச் சிற்றுரை, குத். 11 விளக்கிக் கூறுகிறது. முதல்வன் உடன் நின்று உதவுதலை ஒன்பதாம் திருமுறையில் திருமாளிகைத் தேவரின் திருவிசைப்பா முதல் பதிகம் பாடல் இறுதிதோறும் வரும் “தொண்டனேன் நினைபுமா நினையே”, “விரும்புமா விரும்பே” “தொடருமா தொடரே”, “நுகருமா நுகரே” போன்ற தொடர்கள் உணர்த்துகின்றன. மாட்டு - பக்கம். மாட்டுநீர் என்பதை நீர்மாட்டின் எனக் கொண்டு பொருள்காணல் வேண்டும். மாட்டுநீர் வாளைபாய - சம்பந்தர் “மடையில் வாளைபாய” (1 : 23 : 1) என்று திருக்கோலாக்காப் பதிகத்தில் பாடியுள்ளதும் இங்கு நினைவு கூரத் தக்கது.

4. சிந்தையைத் திகைப்பியாதே செறிவுடை அடிமை செய்ய
எந்தை நீ அருளிச் செய்யாய் யாது நான் செய்வதென்னே
செந்தியார் வேள்வியோவாத் தில்லைச் சிற்றம்பலத்தே
அந்தியும் பகலும் ஆட அடியிணை அலகங்கொல்லோ.

கருத்துரை

இறைவனின் திருநடனத்தைப் போற்றுதல்

பொழிப்புரை

அடியேனின் சிந்தையை உலக நுகர்ச்சிப் பொருட்களில் ஈடுபட்டுத் திகைக்கும்படிச் செய்யாதே. எம் தந்தையாகிய இறைவனே அடியேன் உனக்கு மிகுந்த அன்புடன் அடிமை செய்ய அருள் செய்வாயாக. என்னே நான் செய்வது! இடையறாது வேள்வித் தீ வளர்த்து வழியடும் தில்லை வாழ்ந்தணர்கள் வாழ்கின்ற திருச்சிற்றம்பலத்திலே மாலையும், பகலும் இடைவிடாது நீ திருநடனம் செய்வதால் உன் இணையடிகள் வருந்தும் அல்லவா என பரிந்துரைக்கின்றார்.

சிறப்புரை

சிந்தையைத் திகைப்பியாதே - மாணிக்கவாசகர் தாம் புனல்களால் திகைப்புண்டானதையும், இறைவனே அத்திகைப்பை நீக்கித் தெளிவுபடுத்த வேண்டும் என்பதையும்,

“புலன்கள் திகைப்பிக்க யானும் திகைத்து இங்கோர் பொய்ந்நெறிக்கே
விலங்குகின்றேனை விடுதிகண்டாய்”

(நீத்தல் விண்ணப்பம், 28)

என்றும்,

“சிவலோகா திகைத்தால் தேற்ற வேண்டாவோ”

(குழைத்தபத்து, 5)

என்று இறைவனிடம் விண்ணப்பிப்பதும் இங்கு நினைவு கூரத்தக்கன.

செறிவு - உள்ளம் நிறைந்த அன்பு, யோகம் எனவும் பொருள்படும்.

“சீலம் நோன்பு செறிவு அறிவு”

(ஆனந்தமாலை, 3)

என்ற திருவாசகத் தொடரை நினைவுகூர்க.

செறிவுடை அடிமை செய்ய அருளிச் செய்யாய் - அன்போடு இறைவனுக்கு
அடிமைத் தொண்டு செய்ய விரும்புவதை உணர்த்தும். அடியார்கள் இறைவனுக்கு
அடிமைத்தொண்டு செய்ய விரும்புதல்,

“கண்டு எந்தை என்று இறைஞ்சிக் கைப்பணி யான் செய்யேனேல்
அண்டம் பெறினும் அது வேண்டேன் - துண்டஞ்சேர்
விண்ணாளும் திங்களாய் மிக்குலகம் ஏழினுக்கும்
கண்ணாளா ஈதென் கருத்து”

(அற்புதத் திருவந்தாதி, 73)

என்ற காரைக்காலம்மையார் வாக்கால் அறியப்படும். அலகங்கொல்லோ - அலசல்
- வருந்துதல். காலை அந்தி, மாலைச்சந்தி ஆகிய இருபொழுதும் பகலும்
ஆடுகின்ற ஈசனின் அடியினை வருந்துமே என்பது ஒரு பொருள். இஃது அன்பின்
வெளிப்பாடு. இராசசேகர பாண்டியன் பரதம் கற்றபோது உடலில் அயர்வு
உண்டானபோது இடையறாது கூத்தாடும் எம்பெருமான் பாதமும் வருந்துமே
என்றெண்ணி இறைவனைக் கால்மாறி ஆடும்படி வேண்டியதை இங்கு நினைவு
கூர்க. இடையறாநடைத்தால் இறைவனின் திருவடி வருந்தாது என்பது குறிப்பு
என சிலர் பொருள் உரையார்.

5. கண்டவா திரிந்து நாளும் கருத்தினான் நின்றன்பாதம்
கொண்டிருந்து ஆடிப்பாடிக் கூடுவன் குறிப்பினாலே

**வண்டுபண் பாடும் சோலை மல்கு சிற்றம்பலத்தே
எண்டிசையோரும் ஏத்த இறைவ நீ ஆடுமாறே**

கருத்துரை

இறை அனுபவத்தைப் போற்றுவதல்.

பொழிப்புரை

அடியேன் அனுபவத்தில் கண்டவாறு நாள்தோறும் கருத்தோடு உன் திருவடிகளை என் உள்ளத்தில் இருத்திப் பக்தியால் ஆடிப்பாடி உன்னுடன் ஒன்றுவேன். உன் திருவுளக் குறிப்பறிந்து, வண்டுகள் பண்ணோடு பாடுகின்ற சோலைகள் நிறைந்த தில்லைச் சிற்றம்பலத்திலே எட்டுத் திக்குள்ளோரும் போற்ற இறைவ நீ ஆடுதல் கண்டு கூடுவன்.

சிறப்புரை

கருத்தினான் - கருவாயிருந்த போதே இறைவனின் கழல் நினைத்த கருத்துடையவரல்லவா நாவுக்கரசர். ஆடிப்பாடிக் கூடுவன் - சிவபோகத்தில் திளைக்க விரையும் உள்ளத்தை உணர்த்திற்று. திருவடிகளை உள்ளத்தில் இருத்தல் - திருவடிகள் ஞானசக்தி, கிரியாசக்தியை உணர்த்தும். உயிர்கள் அதை உள்ளத்தில் இருத்தலாவது, தன்னுடைய ஞானசக்தி, கிரியா சக்திகளை இறைவனின் ஞானசக்தி, கிரியா சக்திகளில் அடங்கி நிற்கும்படிச் செய்தல்.

6. பார்த்திருந்து அடியனேன் நான் பரவுவன் பாடியாடி
மூர்த்தியே என்பன் உன்னை மூவரின் முதல்வன் என்பன்
ஏத்துவார் இடர்கள் தீர்ப்பாய் தில்லைச் சிற்றம்பலத்துக்
கூத்தா உன் கூத்துக் காண்பான் கூட நான் வந்தவாறே

கருத்துரை

திருக்கூத்துத் தரிசனச் சிறப்பு உணர்த்திற்று.

பொழிப்புரை

அடியேன் உன் திருக்கூத்தைப் பார்த்திருந்து வணங்குவேன். உன்னைப் பக்தியால் பாடியாடி மூர்த்தி என்று அழைப்பேன். உன்னை மும்மூர்த்திகளில் மேலானவன் என்பேன். உன்னைப் போற்றுவார்களது துன்பத்தை நீ போக்குவாய். தில்லைச் சிற்றம்பலத்துள் நடனம் செய்பவரே உன் திருக்கூத்துக் காண அடியேன் வந்தேன்.

சிறப்புரை

பரவதல் - வணங்குதல். மூர்த்தி - தலைவன், முழுமுதற்கடவுள். மூவரில் முதல்வன் - இறைவன் மும்மூர்த்திகளின் மேலானவன்.

“மூவர் தாம் தொழும் முக்கண் மூர்த்தி” (2 : 213 : 3)

“முந்தினான் மூவருள் முதல்வன் ஆயினான்” (3 : 281 : 5)

என்பன போன்ற ஞானசம்பந்தரின் திருவாக்குகள் இறைவன் மும்மூர்த்திகளில் மேலானவன் என்பதை உணர்த்தும்.

ஏத்துவார் இடங்கள் தீர்ப்பாய் -

“தொழுவார் தங்கள் துயர் தீர்ப்பாய்” (7 : 52 : 3)

“இடரைக் களையும் எந்தாய் போற்றி”

(போற்றித் திருஅகவல், வரி, 10)

“தொழுதகை துன்பம் துடைப்பாய் போற்றி” (மேலது, வரி, 131)

என்ற திருமுறை அடிகள் இங்குச் சிந்திக்கத்தக்கன.

பிரான் என்று தன்னைப்பன்னாள் பரவித் தொழுவார் இடர் கண்டு
இரான் என நிற்கின்ற ஈசன்

(திரு இரட்டை மணிமாலை, 3)

என்று காரைக்காலம்மையார் கூறுவதும் இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது.

7. பொய்யினைத் தவிரவிட்டுப் புறமலா அடிமை செய்ய
ஐய நீ அருளிச் செய்யாய் ஆதியே ஆதிமூர்த்தி
வையகந் தன்னின் மிக்க மல்கு சிற்றம்பலத்தே
பைய நுண்ணாடல் காண்பான் பரமன் நான் வந்தவாறே.

கருத்துரை

இறைவனின் திருநடனத்தைக் கண்டு களிக்கத் தான் வந்ததை எடுத்துரைத்தல்.

பொழிப்புரை

நிலையற்ற பொருட்கள் மீதுள்ள பற்றினை நீக்கி, உண்மையான அன்புடன் உனக்கு அடிமை செய்ய ஐயனே நீ எனக்கு அருள்செய்வாயாக! ஆதியே!

ஆதிமூர்த்தியே இவ்வுலகத்திலே மிக்க புகழையுடைய தில்லைச் சிற்றம்பலத்திலே உன் திருநடனம் காண வாய் நான் வந்தேன்.

சிறப்புரை

பொய் - நிலையற்ற பொருள். புறம் அலா அடிமை - மெய்யடிமை. பக பாசங்களின் இயல்புகளை உள்ளவாறு உணர்ந்து, செய்வன் எல்லாம் அவன் அருளின் வழி நின்று செய்யும் செயலாகக் கண்டு கொண்டிருக்கும் இறைபணியாகிய அடிமைத் திறம் என சிவஞானமுனிவர் விளக்கம் கூறுவார் (மாபாடியம்). ஆதியே இருபொருள் 1. முதல்வனே 2. உலகத் தோற்றத்திற்கு நிமித்த காரணன்.

8. மனத்தினால் திகைத்து நாளும் மாண்புலா நெறிகள் போலே களைப்பால் என் செய்கேனோ கறையணி கண்டத்தானே தினைத்தனை வேதம் குன்றாத தில்லைச் சிற்றம்பலத்தே அனைத்து நிள்ளிலயங் காண்பான் அடியனேன் வந்தவாறே

கருத்துரை

திருக்கூத்துத் தரிசனம் உணர்த்திற்று.

பொழிப்புரை

மனம் நிலைகொள்ளாமல் செய்வதறியாது திகைத்து, தின்ந்தோறும் பெருமையிலலாத வழிகளில் திரிகின்றது. அடியேன் யாது செய்வேன். நஞ்சுண்டதால் கறுத்த கண்டத்தையுடைய இறைவனே சிறிதளவு கூட வேதம் கூறும் நெறியிலிருந்து தவறாத தில்லை வாழ்ந்தணர்கள் வாழ்கின்ற திருச்சிற்றம்பலத்திலே எல்லாபாய் விளங்கும் உன் திருவருள் கூத்தினைக் காண அடியேன் ஆர்வமுடன் வந்தேன்.

சிறப்புரை

மாண்பு அல்லா நெறிகள் - பிறவிக்கு வழிவகுக்கும் நெறிகள், வினை வாய்ப்பு. செய்யும் செயல்கள். “நெறியல்லா நெறி தன்னை நெறியாக நினைவேனே” (அச்சோப் பதிகம், 2) என்று மாணிக்க வாசகர் கூறுவது இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது. நின் நிலையம் - தங்குமிடம், கோயில், கூத்து. நின் இலயம் - எனப் பிரித்து அனைத்தும் நின்கண் ஒடுக்கம் எனவும் பொருள் உணர்பார் சிவர்.

9. நெஞ்சினைத் தூய்மை செய்து நினைக்குமா நினைப்பியாதே வஞ்சமே செய்தியாலோ வானவர் தலைவனே நீ

மஞ்சடை சோலைத் தில்லை மல்கு சிற்றம்பலத்தை
அஞ்சொலாள் காண நின்று அழக நீ ஆடுமாறே

கருத்துரை

உமாதேவி காண இறைவன் ஆடிய நடனத்தைச் சிறப்பித்தது.

பொழிப்புரை

என் நெஞ்சைத் தூய்மை செய்து உன்னை எப்பொழுதும் அடியேன்
நினைக்குமாறு திருவுள்ளம் பற்றாமல் வஞ்சனை செய்கின்றாயே. நீ
தேவர்கட்கெல்லாம் தலைவனாக விளங்குகின்றாய். மேகத்தைத் தொடும்படி
அடர்ந்த சோலைகளை உடைய தில்லையிலுள்ள திருச்சிற்றம்பலத்திலே அழகிய
சொற்களைக் கூறும் உமாதேவி காண நீ திருநடனம் செய்யும் திறம்தான் என்னே!

சிறப்புரை

நெஞ்சினைத் தூய்மை செய்தல் - இறைவனை உணராவண்ணம்
தடைசெய்கிற அக இருளாகிய ஆணவத்தையும், அது காரணமாக உயிர்களை
வந்து பற்றும் கன்மத்தையும், மாயையும் நீக்கி உயிரைச் சுத்தான்மாவாக ஆக்குதல்.

“என்புள்ளருக்கி இருலினையை ஈழித்துத்
துன்பங் களைந்து துவந்துவாங்கல் தூய்மை செய்து
முன்புள்ளவற்றை முழுதறிய உள்புகுந்த
அன்பின்குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே”

(குலாப்பத்து, 3)

என்று மாணிக்கவாசகர் கூறுவது இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது. நினைக்குமா
நினைப்பியாதே - இறைவன் உயிர்கட்கு உடன் நின்று உதவுதலை உணர்த்தும்.
வானவர் தலைவன் - தேவர்களின் தலைவன். மஞ்ச - மேகம். அஞ்சொலாள் -
உமாதேவி.

10. மண்ணுண்ட மாலவனும் மலர்மிசை மன்னினானும்
விண்ணுண்ட திருவுருவம் விரும்பினார் காணமாட்டார்
திண்ணுண்ட திருவே மிக்க தில்லைச் சிற்றம்பலத்தே
பண்ணுண்ட பாடலோடும் பரம நீ ஆடுமாறே

கருத்துரை

பண்ணோடு கூடிய பாடலுக்குப் பரமன் ஆடும் நடனத்தைச் சிறப்பித்தல்.

பொழிப்புரை

மண்ணையுண்ட திருமாலும், தாமரைமலரில் வீற்றிருக்கும் பிரமனும், உன்னுடைய வானளாவிய விகிரகரூபத்தின் அடியையும், முடியையும் காணவிரும்பி, காணமாட்டதவறாயினர். அடைவதற்கரிய அருட்செல்வமுண்டய தில்லையிலுள்ள திருச்சிற்றம்பலத்திலே பண்ணோடு கூடிய பாடல்கள் பாட இறைவனே நீ திருநடனம் செய்வதைக் காண ஆயேன் வந்தனன்.

மிறப்புரை

விண்ணுண்ட திருவுரு - இறைவன் உலகைக் கடந்த நிலையில் விளங்குபவன் என்பதையும், இறைவனுக்கு உருவம் கூறப்பட்டாலும் அவன் உலகப் பொருட்களில் ஒருவன் அல்லன் என்பதையும் உணர்த்தும். அவன் “அளவிறந்து நின்ற பெரியான்” (நெஞ்சுவிடு தூது, கண்ணி, 5) என்று உமாபதி சிவம் கூறுவது இங்கு நினைவுகூரத்தக்கது. திண் உண்ட திரு என்பது செல்வத்தைக் குறிக்கும். திண் உண்ட திரு என்றது மேலானதும், பெறுதற்கு அரியதுமான அருட் செல்வத்தைக் குறிக்கும்.

திருச்சிற்றம்பலம்

கோயில் திருப்பதிகம் - 5

நாவுக்கரசர் தேவாரம்

திருமுறை எண் : 4

பதிக எண் : 80

பண் : கொல்லி. திருவிருத்தம்

1. பாளையுடைக் கழுகு ஓங்கிப் பன்மாடம் நெருங்கி எங்கும்
வாளையுடைப் புனல் வந்தெறி வாழ் வயல் தில்லை தன்னுள்
ஆள உடைக் கழற் சிற்றம்பலத்து அரண் ஆடல் கண்டால்.
பீளை உடைக் கண்களால் பின்னைப் பேய்த்தொண்டர் காண்பது
என்னே

கருத்துரை

ஆணவமலம் உடையவர்கள் இறைவனின் திருக்கூத்தினைக் காண இயலாது.

பொழிப்புரை

தில்லை மாநகரிலே பாளையுடைய கழுகு (பாக்கு) மரங்கள் ஓங்கி வளர்ந்துள்ளன. பல மாடங்கள் எங்கும் நெருங்கிக் காணப்படுகின்றன. வாளையின்கள் நீரில் பாய வளப்பமுடைய வயல்கள் நிறைந்த தில்லை மாநகரில் அடியவர்களை ஆட்கொள்ளும் பொருட்டு வீரக்கழல்களை அணிந்து திருச்சிற்றம்பலத்திலே அரணார் ஆடலைக் கண்டவர் வேறெதையும் காணவல்லரோ. சிற்றம்பலவனின் திருநடனத்தைக் காணாது ஏனையவற்றைக் காண்பவர்கள் பேய்த் தொண்டர். அத்தகையோரின் கண்கள் பீளையுடைய கண்கள்.

சிறப்புரை

பீளையுடைய கண் - அழுக்குடைய கண். கண்ணில் வரும் அழுக்காவது, கண்ணில் வரும் படலமான ஆணவத்தைக் குறித்தது.

2. பொருவிடை ஒன்றுடைப் புண்ணிய மூர்த்தி புலியதளன்
உருவுடை அம்மலை மங்கை மணாளன் உலகுக்கு எல்லாம்
திருவுடை அந்தணர் வாழ்கின்ற தில்லைச் சிற்றம்பலவன்
திருவடிபைக் கண்ட கண்கொண்டு மற்று இனிக் காண்பது என்னே.

கருத்துரை

கண்களின் பயன் சிற்றம்பலவனின் திருவடி கண்டு வணங்குதலேயாகும்.

பொழிப்புரை

இறைவன் போர் செய்யும் தன்மையுடைய எருதை வாகனமாக உடையவன். புண்ணியமே வடிவெடுத்தவன். புலித்தோலாடை அணிந்தவன். அழகிய மலை மங்கைக்கு மணாளன். எல்லா உலகங்கட்கும் பேரின்பத்தை வாரி வழங்கும் தில்லை வாழ்ந்தணர்கள் வாழ்கின்ற தில்லையிலுள்ள திருச்சிற்றம்பலத்திலே நடராசப் பெருமானின் திருவடிகளைக் கண்ட கண்களைக் கொண்டு சிவகத்தர்கள் வேறெதையும் காணார்.

சிறப்புரை

விடை - எருது. எருதை வாகனமாகக் கொண்டது அறக்கடவுளை வாகனமாகக் கொண்டவன் எனப் பொருள். உயிர்களைக் காப்பவன் என மற்றொரு பொருள். திருவுடை அந்தணர் - பேரின்பமாகிய செல்வத்தை உடையவர்.

“சிவமே பெறும் திரு எய்திற்றிலேன்” என்பதில் திரு பேரின்பத்தை உணர்த்துதல் அறிக. “செல்வன் கழல் ஏத்தும் செல்வம் செல்வமே” (1: 80 : 5) என்ற திருஞானசம்பந்தரின் திருவாக்கை இங்கு நினைவு கூர்க.

“பொங்கிய திருவின் நீடும் பொற்புடைப் பணிகள் ஏந்தி
மங்கலத் தொழில்கள் செய்து மறைகளால் துதித்து

.....
அங்கணர் கோயிலுள்ளார் அகம்படித் தொண்டு செய்வார்.

(தில்லை வாழ்ந்தணர் புராணம், செ. 4)

“அகலித்து உயர்ந்த தில்லை அந்தணர் அகிலம் எல்லாம்
புகழ் திரு மறைபோர்” (மேலது, செ. 10)

என்று சேக்கிழார் கூறுவன இங்குச் சிந்திக்கத்தக்கன. சிற்றம்பலவன் திருவடியைக் கண்ட கண் கொண்டு மற்று இனிக் காண்பது என்னே -

“கண்காள் காண்மின்களோ - கடல் நஞ்சுண்ட கண்டன் தன்னை
எண்டோள் வீசி நின்றாடும் பிரான் தன்னைக்
கண்காள் காண்மின்களோ” (4: 9 : 2)

என்ற அப்பர் அருள்வாக்கையும்,

“கங்குல் பகல் என் கண் மற்றொன்றும் காணற்க”

(திருவெம்பாவை, 19)

என்ற மணிவாசகர் மணிவாக்கையும் முற்கூறிய நாவுக்கரசரின் பாடலடியோடு ஒப்பிட்டுக் காண்க.

3. தொடுத்த மலரொடு தூபமுள் சாந்தும் கொண்டு எப்பொழுதும்
அடுத்து வணங்கும் அயனொடு மாலுக்கும் காண்பரியான்
பொடிக் கொண்டு அணிந்து பொன்னாகிய தில்லைச் சிற்றம்பலவன்
உடுத்த துகில் கண்ட கண் கொண்டு மற்றினிக் காண்பது என்னே

கருத்துரை

திருக்கூத்துக்கு உரிய ஆடையைக் கண்டு மகிழ்தல்.

வழிப்புரை

அழகிய மலர்களால் தொடுத்த மாலையும், தூபமும், தீபமும், சந்தனமும் கொண்டு எப்பொழுதும் வணங்கும் பிரமனும், திருமாலும் காண்பதற்கு அரியான் இறைவன். அவர் திருவெண்ணீற்றினை நன்கு அணிந்து பொன்வேய்ந்த தில்லைச் சிற்றம்பலத்தில் விளங்குபவர். அப்பெருமான் திருக்கூத்துக்கு உரியதாக அசைத்த அழகிய ஆடையைக் கண்ட கண்கொண்டு அடியேன் இனி வேறெதையும் காணேன்.

சிறப்புரை

தொடுத்தமலர் - பூமாலை. சாந்து - சந்தனம். மலர், தூபம், சாந்து முதலியன சிவபூசைக்குரிய சாதனம். மணமிக்க இப்பொருட்களைக் கொண்டு சிவபூசை செய்வது சிவனுக்குள் சிவமணம் கமழ.

இறைவன் திருநீறு அணிவதன் தத்துவம் - திருநீறு சிவசின்னம். தூய்மையின் அடையாளம். உயிர்களின் வினை நீர்த்துப் போகும்படி இறைவன் திருநீறணிவதாக திருக்கோவையார் கூறுகின்றது. திருநீறு கவசமாய் உயிர்களைப் பாதுகாக்கும்.

“கங்காளன் பூசம் கவசத் திருநீற்றை
மங்காமற் பூசி மகிழ்வரே ஆமாகில்
தங்கா வினைகளும் சாரும் சிவகதி
சிங்காரமான திருவடி சேர்வரே”

(திருமந்திரம், 1666)

என்ற திருமூலர் திருவாக்கு இங்கு நினைவுகூர்த்தக்கது.

4. வைச்ச பொருள் நமக்கு ஆகும் என்று எண்ணி நமச்சிவாய
அச்சம் ஒழிந்தேன் அணி தில்லை அம்பலத்து ஆடுகின்ற
பிச்சன் பிறப்பிலி பேர் நந்தி உந்தியின் மேலசைத்த
கச்சின் அழகு கண்டால் பின்னைக் கண்டகொண்டு காண்பதென்னே.

கருத்துரை

இறைவன் அணிந்துள்ள கச்சின் அழகு கண்டு மகிழ்தல்.

பொழிப்புரை

நமச்சிவாய என்ற திருவைந்தெழுத்தையே நமக்குப் பிற்காலத்தில் பயன்படும்
வைப்புச் செல்வம் என்று சேர்த்து வைத்தேன். அச்செல்வம் இருப்பதால்
பேரின்பத்திற்கு ஒரு குறையும் இல்லை என்ற அச்சம் ஒழிந்தேன். அழகிய
தில்லையம்பலத்திலே நடனமாடுகிற பெருங்கருணையாளன். பிறப்பில்லாதவன்.
திருப்பெயர் நந்தி. அவன் திருவரையில் கட்டிய கச்சின் அழகைக் கண்ட
கண்களால் வேறு காணத்தக்கது என்ன உள்ளது.

சிறப்புரை

வைச்ச பொருள் - வைத்த பொருள் என்பதன் மருஉ. வைப்புச் செல்வம்.
பின்னர் நமக்குப் பயன்படும் என்று எண்ணி முன்னர் வைத்த பொருள். நமச்சிவாய
- திருவைந்தெழுத்து. தூயவஞ்சாக்கரம் எனப்படும். ஒதுபவர்க்கு இம்மைப்
பலன்கள் தருவதோடு மறுமையிலும் பலன் தருவதால் அது வைப்புச் செல்வம்
எனப்படுகின்றது.

“மாடு கொடுப்பன அஞ்செழுத்துமே” (3 : 280 : 7)

“செல்வமும் மல்குமால் நந்திநாமம் நமச்சிவாயவே” (3 : 307 : 6)

(மாடு - செல்வம்) என்ற சம்பந்தர் வாக்குகள் இங்குச் சிந்திக்கத் தக்கன.

“எனக்கு இனிய எம்மானை ஈசனை யான் என்றும்
மணக்கினிய வைப்பாக வைத்தேன்”

(அறுகுத் திருவந்தாதி, 10)

என்று காரைக்காலம்மையார் கூறுவதும் இங்கு நினைவுகூரத்தக்கது.

பிச்சன் - பித்தன், வைத்தியக்காரன், சிவன் என பலபொருள்.

“வெங்கரியின்

உரிப்பிச்சன் தோலுடைப் பிச்சன் நஞ்சுண்பிச்சன் ஊர்ச்சுகாட்டு
எரிப்பிச்சன் என்னையும் ஆளுடைப் பிச்சன் என்று ஏசுவனே”

(நீத்தல் விண்ணப்பம், 49)

என்று மாணிக்கவாசகர் இறைவனைப் பிச்சன் என்று பல தடவை பழிப்பதுபோல்
புகழ்வது இங்கு நினைவுகூரத்தக்கது. பிறப்பில்

“பிறப்பில் பெருமானை” (1: 80 : 2)

“பிறப்பிலாப் பெருமானார்” (3 : 322 : 7)

என்று திருமுறைகள் பலஇடங்களில் இறைவன் பிறப்பில்லாதவன் என்று
போன்றுகின்றன. பிறப்பில்லாததால் இறப்பும் இல்லை. ஏனைய தெய்வங்கள்
பிறக்கும், இறக்கும், வேதனைப்படும் என அருணாந்தி சிவாசாரியார் கூறுகின்றார்.

நந்தி - சிவபெருமானுக்குரிய பல பெயர்களுள் ஒன்று.

“நந்தி நாமம் நமசிவாயவே” (3 : 307 : 6)

என்கின்றார் சம்பந்தர் (நமச்சிவாயத் திருப்பதிகத்தில்).

5. செய்குஞ்ஞ்ற நீலம் மலர்கின்ற தில்லைச் சிற்றம்பலவன்
மைக்குஞ்ஞ்ற ஒண்கண் மலைமகள் கண்டு மகிழ்ந்து நிற்க
நெய்குஞ்ஞ்ற எரியும் விளக்கொத்த நீலமணி மிடற்றான்
கைக்குஞ்ஞ்ற ஆடல்கண்டால் பிண்ணைக் கண்கொண்டு

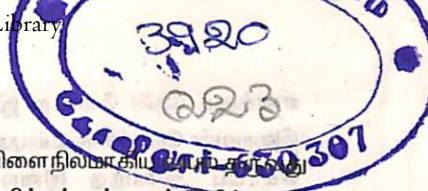
காண்பதென்னே

கருத்துரை

இறைவனின் ஆடலைச் சிறப்பித்தது.

பொழிப்புரை

நீலோற்பல மலர்கள் மலர்ந்துள்ள வயல் வளமுடையது தில்லை மாநகரம்.
அங்குள்ள சிற்றம்பலத்திலுள்ள இறைவன் மை பூசிய ஒளி பொருந்திய
கண்களையுடைய மலைமகள் கண்டு மகிழ்ந்து நிற்க நடனமாடுகின்றார்.
நெய்யினால் எரியும் விளக்கை ஒத்த நீலநிறம் பொருந்திய அழகிய கண்டத்தை
உடையவன் என்று வந்தாய் என்னும் திருக்குறிப்பு உணர்த்தும் திருக்கையுடன்
திருநடனம் செய்வதைக் கண்ட கண்களால் காணத்தக்கது என்ன உள்ளது?

சிறப்புரை

செய் - வயல். உழுதொழிலுக்கு ஏற்ற பலனை விளைநிலமாகிய உயிர்க்கு உயிர் போல, உயிர்களின் வினைக்கேற்ற பலனை உயிர்கட்குக் கூட்டுவிப்பவன் இறைவனே. வினைப்பலன் தானாக உயிர்களைச் சென்றடையா எனக் கூறுகின்றார் மெய்கண்டார். “செய்பவர் செய்திப் பயன் விளைக்கும் செய்யே போல் செய்வன் செயலணையா சென்று” (சிவஞான போதம் உதாரண வெண்பா, 5) என்பதில் ‘செய்’ என்றது வயலைக் குறிப்பது காண்க. மலைமகள் காண இறைவன் திருநடனம் செய்வதையும், அதனைக் கண்டார் பிறவா நெறி பெறுவர் என்பதையும்,

“பரையிடமாக நின்று மிகு பஞ்சாக்கரத்தால்
உரை உணர்வுக்கு எட்டா ஒருவன் - வரைமகள்தான்
காணும்படியே கருணை உருக் கொண்டாடல்
பேணும் அவர்க்கு உண்டோ பிறப்பு” (உண்மை விளக்கம், செ. 38)

என்று திருவதிகை மனவாசகம் கடந்தார் கூறுவது இங்குச் சிந்திக்கத்தக்கது. அம்மை காண அம்பலவாணன் ஆடும் திருக்கூத்தைப் பற்றிக் குமரகுருபர சுவாமிகள்,

“பாலுண் குழவி பசங்குடர் பொறாதென
நோயுண் மருந்து தாய் உண்டாங்கு
மன்னுயிர்த் தொகுதிக்கு இன்னருள் கிடைப்ப
வையம் ஈன்று அளித்த தெய்வக் கற்பின்
அருள்குற் கொண்ட வையாரித் தடங்கண்
திருமாண் சாயல் திருந்திழை காணச்
சிற்சபை பொலியத் திருநடனம் புரியும்
அற்புதக் கூத்த” (சிதம்பர மும்மணிக் கோவை, செ. 2)

என்கின்றார்.

6. ஊனத்தை நீக்கி உலகறிய என்னை ஆட்கொண்டவன்
தேனொத்து எனக்கு இனியான் தில்லைச் சிற்றம்பலவன் எங்கோன்
வானத்தவர் உய்ய வன்னஞ்சை உண்ட கண்டத்தில் இலங்கும்
ஏனத்து எயிறு கண்டால் பின்னைக் கண்கொண்டு காண்பது என்னே.

பொழிப்புரை

என்னிடத்திலுள்ள குறையை நீக்கி உலகறிய என்னை ஆட்கொண்டவன்.

எனக்குத் தேன் போன்று இனிமையானவன். தில்லைச் சிறும்பலத்தில் உள்ள இறைவன் தேவர்களை உய்யுமாறு கொடிய நஞ்சை அடக்கிய கண்டத்தர். பன்றிக் கொம்பு அணிந்த இறைவனின் திருநடனத்தைக் கண்ட கண்களால் காணத்தக்கது என்ன உள்ளது?

சிறப்புகள்

ஊனத்தை நீக்கி - இரு பொருள் கொள்ளலாம்.

1. பரசமயம் சென்றனன் என்னும் நீங்காத குறையை நீக்கி உலகோர் அறிய குலைநோய் கொடுத்து ஆட்கொண்ட தன் வரலாற்றுக் குறிப்பை உணர்த்துகின்றார் எனலாம்.

2. சம்பந்தர் “ஊனத்து இருள்” என்று ஆணவத்தைக் குறிப்பிடுகின்றார். எனவே “ஊனத்தை நீக்கி” என்றது உயிர்களிடத்திலுள்ள ஆணவமாகிய குற்றத்தை நீக்கி என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.

எனக்கு இனியான் - இடைமருதூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஈசன் தன்னை அடைந்த அன்பர்கட்குக் கனி, கட்டிபட்ட கரும்பு, குளிர்ந்த மலர்களை அணிந்த கூந்தலையுடைய பாவை போன்ற பெண்கள், தனிமுடி சூடி ஆனாம் அரக ஆகிய ஆகிய அனைத்திலும் மிக்க இனிமை உடையவன் என்பதைத் திருநாவுக்கரசர்,

“கனியினும் கட்டி பட்ட கரும்பினும்
பனிமலர்க் குழல் பாவை நல்லாரினும்
தனிமுடி கவித்தாளும் அரசினும்
இனியன் தன்னடைந்தார்க்கு இடைமருதனே” (5 : 127 : 10)

என்று திருவிடை மருதூர்ப் பதிகத்தில், கூறுவதும்,

“என்னிலும் இனியான் ஒருவன் உளன்” (5 : 134 : 1)

என்று திருஇன்னம்பர்ப் பதிகத்தில் கூறுவதும் இங்கு நினைவு கூரத்தக்கன.

ஏனத்து எயிறு - ஏனம் - பன்றி, எயிறு - பல், கொம்பு சிவபெருமான் கழுத்தில் அணிந்துள்ளது. “ஏன முளைக் கொம்பு அவை பூண்டு” (1:1:2) என்று சம்பந்தர் கூறுவது இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது.

7. தெரித்த கணையால் திரிபுரம் மூன்றும் செந்தீயின் மூழ்க
எரித்த இறைவன் இமையவர் கோமான் இணையடிகள்
தரித்த மனத்தவர் வாழ்கின்ற தில்லைச்சிறும்பலவன்
சிரித்த முகம் கண்ட கண் கொண்டு மற்று இனிக்காண்பது என்னே!

கருத்துரை

தில்லைச் சிற்றம்பலவனின் முக அழகு தண்டு களித்தல்.

பொழிப்புரை

அம்பினால் திரிபுரம் மூன்றும் நெருப்பில் மூழ்கும்படி எரித்த இறைவன், தேவர்கட்கெல்லாம் தலைவனாக விளங்கும் சிவபெருமானின் திருவடிகளை உள்ளத்தில் தாங்கிய மனத்தையுடைய அந்தணர்கள் வாழ்கின்ற தில்லைச் சிற்றம்பலத்திலுள்ள நடராசப் பெருமானின் சிரித்த முகம் கண்ட கண்களால் இனி காண வேறு யாதுளது.

சிறப்புரை

திரிபுரம் எரித்தது - உயிர்களிடத்திலுள்ள மும்மலங்களையும் நீக்கியதன் குறிப்பாகும்.

8. சுற்றும் அமரர் சுரபதி நின் திருப்பாதம் அல்லால்
பற்றொன்றிலோம் என்றழைப்பப் பரவையுண் நஞ்சை உண்டான்
செற்றங்கு அநங்கனைத் தீவிழித்தான் தில்லையம்பலவன்
நெற்றியில் கண்கண்ட கண்கொண்டு மற்று இனிக் காண்பது என்னே.

கருத்துரை

தில்லைச் சிற்றம்பலவனின் நெற்றிக் கண்ணைக் கண்டு களித்தல்.

பொழிப்புரை

தேவர்கள் சூழ்ந்து நின்று, சிவபெருமானின் திருப்பாதங்களை அல்லாமல் வேறு பற்று ஒன்று இலோம் என்று கூற அவர் பாற்கடலில் தோன்றிய நஞ்சை உண்டார். மனமதன் உருவிலியாகும்படி நெற்றிக் கண்ணைத் திறந்த தில்லைச் சிற்றம்பலவனைக் கண்ட கண்களால் இனி காண வேறு யாதுளது. (ஒன்றுமில்லை என்பது உட்குறிப்பு)

சிறப்புரை

நின் திருப்பாதம் அல்லால் பற்றொன்றில்லோம் - “மற்றுப் பற்று எனக்கு இன்றி நின் திருப்பாதமே மனம் பாவித்தேன்” (7 : 48 : 1) என்று சுந்தரர் திருப்பாண்டிக் கொடுமுடிப் பதிகத்தில் கூறுவதும் இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது. பரவை - கடல். திருவாரூப் பூங்கோயிலிலுள்ள தியாகேசரை வழிபடச் சென்ற சுந்தரர், அங்கு நங்கை பரவையாரைக் கண்டு ஆசைகொண்டார். இதை அவரே அந்நங்கை பால்

கொண்ட தன் ஆசை எழுகடல் போல் பரந்தது என “என் ஆசை எழுப்புவை” (தடுத்தாட்கொண்ட புராணம், செ, 148) என்கின்றார். இங்கு ‘பரவை’ என்றது கடல் என பொருள்படுவது காண்க. நஞ்சுண்டது - தேவர்களின் துன்பம் பொறாது, அவர்களைக் காக்க இறைவன் நஞ்சுண்டது, அவனது பெருங்கருணையை உணர்த்தும். அநங்கன் - உருவிலி. மன்மதனைக் குறித்தது. ஒரு சமயம் சிவபெருமான் நீண்டகாலம் யோக நிலையிலிருக்க உயிர்கள் போக உணர்ச்சியின்றித் துன்புற தேவர்களின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க மன்மதன் சிவபெருமானின் யோக நிலையைக் கலைக்க மலரம்புகளை விட, சிவபெருமான் தன்நெற்றிக் கண்ணைத் திறந்து மன்மதனை எரித்ததும், பின் அவன் மனைவி ரதியின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி அவனை உயிர்த்தெழுச் செய்து, அவள் கண்களைத் தவிர பிறர் கண்கட்கு அவனை உருவிலியாகும்படிச் செய்தது புராண வரலாறு. தத்துவம் சிவபெருமான் யோக நிலையில் இருந்த போது உயிர்கள் போக உணர்ச்சியின்றி இருந்தது. இறைவன் போக வடிவம் கொள்வது உயிர்கள் போகம் நுகரும் பொருட்டே உண்மையில் அவன் போகம் தூய்ப்பவன் அல்லன் என்பதை உணர்த்தும்.

9. சித்தத்து எழுந்த செழுங்கமலத்து அன்ன சேவடிகள்
வைத்த மனத்தவர் வாழ்கின்ற தில்லைச் சிற்றம்பலவன்
முத்தும் வயிரமும் மாணிக்கம் தன்னுள் விளங்கிய
ஊமத்த மலர்கண்ட கண்கொண்டு மற்று இனிக்காண்பது என்னே.

கருத்துரை

இறைவனின் திருமுடி கண்டு மகிழ்தல்

பொழிப்புரை

அடியவர்கள் சித்தத்திலே வீற்றிருந்தருளும் சிறப்பு வாய்ந்த தாமரை மலர் போன்ற பெருமை வாய்ந்த திருவடிகளைத் தம் மனத்தில் கொண்டவர்கள் அந்தணர்கள். அத்தகையோர் வாழ்கின்ற தில்லைச் சிற்றம்பலத்திலே வீற்றிருந்தருளும் இறைவன் முத்தும், வயிரமும், மாணிக்கமும் தன்னுள் விளங்கும் படியான ஊமத்த மலர் அணிந்த திருமுடியைக் கண்ட கண்களைக் கொண்டு இனிக் காண்பதற்கு யாதுளது.

சிறப்புரை

இறைவன் அடியவர் சிந்தையில் வீற்றிருந்தருளுவதை “சிந்தையுடையார்” (2 : 196 : 1) என்று ஞானசம்பந்தரும், “சித்தத்துள் இருக்கும் தேனே” (9 : 1 : 1) என்று

திருமாளிகைத் தேவரும், “சிவன் அவன் என் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்” (சிவபுராணம் வரி, 17) என்று மாணிக்கவாசகரும், “சிந்தையிலுள்ளும் என் சென்னியிலும் சேர வந்தவர்” (திருவந்தியார், 44) என்று திருவந்தியார் ஆசிரியரும் கூறுவன இங்கு நினைவு கூரத்தக்கன. இறைவன் ஊமத்த மலர் சூடியது அவனது பற்றற்ற எளிமைப் பண்பை உணர்த்தும். எத்தகைய இழிநிலையில் இருப்பினும் பக்தி உணர்வு இருக்குமேயானால் இறைவன் ஏற்றுக் கொள்வான்.

10. தருக்கு மிகுத்துத் தன்தோள்வலி உன்னித்தடவரையை
வரைக் கைகளால் எடுத்து ஆர்ப்ப மலைமகள் கோன் சிரித்து
அரக்கன் மணிமுடி பத்தும் அணி தில்லையம்பலவன்
நெருக்கி மிதித்த விரல்கண்ட கண் கொண்டு காண்பது என்னே.

கருத்துரை

நாவுக்கரசர் இறைவனின் திருவடியில் தொடங்கிப் படிப்படியாக மேலே சென்று திருமுடிவரை கண்டு களித்துப்பின் மீண்டும் திருவடிக்காட்சி கண்டு களித்தது. திருவடியில் தொடங்கித் திருவடியில் முடிவதே சிவதரிசனக் கிரமம் என்பர்.

பொழிப்புரை

தன் தோள்வலியை நினைத்துச் செருக்குக் கொண்டு இறைவன் வீற்றிருக்கும் கயிலைமலையை இராவணன் தன் கைகளால் எடுத்து ஆரவாரிக்க, உமாதேவியின் கணவரான சிவபெருமான் சிரித்து, அரக்கனின் பத்துத் தலைகளும் நெருக்குமாறு ஊன்றிய அவரின் திருப்பாத விரல் கண்டு மகிழ்ந்த கண் கொண்டு இனி காண்பதற்கு யாது உள்ளது.

சிறப்புரை

தருக்கு - செருக்கு. தடவரை - பெரிய கயிலை மலை. இராவணன் கயிலையைப் பெயர்த்த தத்துவம் முன்னரே கூறப்பட்டுள்ளது. கோன் - தலைவன் “பல்லுயிர்க்கும் கோன் ஆகி நின்றவா” (திருஅம்மாணை, 16), “தென் தில்லைக் கோன்” (திருச்சதகம், 55) முதலியன இங்கு நினைவு கூரத்தக்கன.

திருச்சிற்றம்பலம்

கோயில் திருப்பதிகம் - 6

நாவுக்கரசும் தேவாரும் - திருவிருத்தம்

திருமுறை எண் : 4

பதிக எண் : 81

1. கருநட்ட கண்டவன் அண்டத் தலைவனைக் கற்பகத்தை
செருநட்ட மும்மதில் எய்ய வல்லானைச் செந்தீ முழங்கத்
திருநட்டமாடினைத் தில்லைக்கு இறையைச் சிற்றம்பலத்துப்
பெருநட்டமாடியை வானவர்கோன் என்று வாழ்த்துவனே.

கருத்துரை

திருச்சிற்றம்பல ஆடல்வல்லானை வாழ்த்தி வணங்கியது.

பொழிப்புரை

சிவபெருமான் நஞ்சுண்டதால் கருத்த கண்டத்தை உடையவர். அகில உலகங்கட்கும் தலைவர். கற்பகத் தருவைய் போன்று அடியவர்கள் வேண்டுவதைத் தருபவர். மும்மதில்களை எரித்தவர். செந்நிறமான தீயை ஏந்தி நடனம் ஆடுபவர். தில்லைச் சிற்றம்பலத்தில் திருநடனம் புரிபவர். தேவர்கட்குத் தலைவன். அவனையான் வாழ்த்தி வணங்கினேன்.

சிறப்புரை

மும்மதில் எரித்தது - மும்மலங்களை நீக்கியதன் உட்குறிப்பாகும். நஞ்சுண்டது - பிறர் துயரம் பொறாத பெருங்கருணைத் திறம். அண்டத் தலைவன் - எல்லா உலகங்கட்கும் தலைவர். நட்டமாடி - நடனமாடுவர். நட்டம் - நடனம்.

“நள்ளிருளில் நட்டம் பயின்றாடும் நாதனே” (சிவபுராணம், வரி, 89)

“தில்லைச் சிற்றம்பலவன் தான் புக்கு நட்டம் பயிலுமது என்னே”
(திருச்சாழல், 14)

முதலிய மாணிக்கவாசகரின் மணிமொழிகளை இங்கு நினைவு கூர்க. வானவர்கோன் - தேவர்கட்குத் தலைவன்.

2. ஒன்றியிருந்து நினைமின்கள் உந்தமக்கு ஊனமில்லைக்
கன்றிய காலனைக் காலால் கடிந்தான் அடியவற்காச்

சென்று தொழுமின்கள் தில்லையுள் சிற்றம்பலத்து நட்பம்
என்று வந்தாய் என்னும் எம்பெருமான் தன் திருக்குறிப்பே.

கருத்துரை

இறைவனின் திருக்குறிப்பை உணர்தல். திரிகரணங்களும் ஒன்றுபட இறைவனை வழிபடுமாறு உலகிற்கு உபதேசித்தல்.

பொழிப்புரை

சிவபெருமானை இடைவிடாது நினைத்தால் அடியவர்கட்கு யாதொரு குறையும் இல்லை. அவர் மார்க்கண்டேயருக்காகக் காலனைக் காலால் கடிந்தவர். தில்லையிலுள்ள திருச்சிற்றம்பலத்துக்குச் சென்று அவனைத் தொழுவீர்களாக. அப்பெருமானின் வலக்கரம் “என்று வந்தாய்” என்று நும்மை வினவி அருள்புரியும் திருக்குறிப்பை உணர்த்துவதாகும்.

சிறப்புரை

ஒன்றியிருந்து நினைமின்கள். உந்தமக்கு ஊனமில்லை - இறைவனை மனம், வாக்கு, காயம் ஒன்றுபட வழிபட்டால், வழிபடுபவர்களின் சிந்தையில் சிவத்துவம் விளங்கித் தோன்ற, உயிர்களின் குற்றமாகக் கருதப்படும் பசத்துவம் (ஆணவமலம்) இல்லாது ஒழியும் எனப் பொருள். அருளாளர்கள் இறைவனின் திருவுள்ளக் குறிப்பை உணர்பவர்கள். உணர்ந்து அதன்படி செயலாற்றுவார். சம்பந்தர் சமணர்களுடன் வாது செய்யப் புகுமுன் “வாது செயத் திருவுள்ளமோ” என ஆலவாய் ஈசனை வணங்கி வினவியது இங்கு நினைவு கூர்க. மாணிக்கவாசகரும் திருவாசகத்தில் பல இடங்களில் இறைவனின் திருவுள்ளக் குறிப்பைக் குறிப்பிடுகின்றார்.

“உடையான் அடிநாயேனைத், தினையின் பாகமும்
பிறிவது திருக்குறிப்பன்று” (திருச்சதகம், செ. 37)

“தென்தில்லைக் கோனே, உன்தன் திருக்குறிப்புக் கூடுவார்
நின்கழல் கூட” (திருச்சதகம், செ. 55)

“கோமான் பண்டைத் தொண்டரோடும் அவன்தன் குறிப்பே
குறிக்கொண்டு போமாறு அமைமின்” (யாத்திரைப்பத்து,
செ. 3)

என்பன போன்ற திருவாசக அடிகளை இங்கு நினைவு கூர்க.

3. கன்மனவீர் கழியுங் கருத்தே சொல்லிக் காண்பது என்னே
நன்மனவர் நலில் தில்லையுள் சிற்றம்பலத்து நடட்டம்
பொன்மலையில் வெள்ளிக் குன்று அதுபோலப் பொலிந்திலங்கி
என் மனமே ஒன்றிப் புக்கனன் போந்த சுவடில்லையே

கருத்துரை

நாவுக்கரசர் மனத்துள் இறைவன் புகுந்த சுவடு தெரியாமல் புகுந்து நின்றதைப் போற்றுதல்.

பொழிப்புரை

கல்லைப் போன்ற கடினமான மனத்தீர்! நிலையற்ற கருத்தையே சொல்வதால் என்ன பயன்? நல்ல மனமுடைய தில்லைவாழ்ந்தனர்கள், திருச்சிற்றம்பலத்திலே இறைவன் திருநடனம் செய்வதைப் போற்றுகின்றனர். அங்கு நடராசப் பெருமான் பொன்மலையில் வெள்ளிக் குன்றுபோல் வீற்றிருந்து அருள் செய்கின்றார். அவர் என்னுள் புகுந்த சுவடு தெரியாமலே மனத்துள் புகுந்து ஒன்றி நின்றனர்.

சிறப்புரை

கல்மனவீர் - கடின மனத்தவர். நன்மனவர் - அன்பினால் உருகும் மனத்தவர். பொன்மலை என்றது பொன்னம்பலமான திருச்சிற்றம்பலத்தை. வெள்ளிக்குன்று என்றது திருவெண்ணீறு பூசிய திருமேனியுடைய நடராசப் பெருமானைக் குறித்தது. சேரமான் பெருமாள் நாயனார் இறைவனின் திருமேனிக்குப் பொன்மாலையையும், அவர் வீற்றிருந்தருளும் இடப் வாகனத்திற்கு வெள்ளிக் குன்றையும் உவமையாகக் கூறுவார். (பொன் வண்ணத் தந்தாதி, 1).

4. குனித்த புருவமும் கொவ்வைச் செவ்வாயில் குமிண்சிரிப்பும்
பனித்த சடையும் பவளம்போல் மேனியில் பால்வெண்ணீறும்
இனித்தமுடைய எடுத்த பொற்பாதமும் காணப்பெற்றால்
மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவதே இம்மாநிலத்தே.

கருத்துரை

பொதுவாக அருளாளர்கள் பிறவாழ்வையை வேண்ட நாவுக்கரசர் நடராசரின் திருவருவம் காணப்பெற்றால் மனிதப் பிறவியும் வேண்டும் என்கின்றார்.

பொழிப்புரை

வளைந்த புருவமும், கோவைப்பழம் போல் சிவந்த வாயில் குமிண் சிரிப்பும், கங்கையைத் தாங்கியதால் குளிர்ச்சி பொருந்திய சடையும், பவளம் போன்ற

செந்நிற மேனியில் பால் போன்ற வெண்ணிற நீற்றையும் பூசியுள்ள நடராசப் பெருமானின் பேரின்பத்தைத் தரும் தூக்கிய திருவடிகளைத் தரிசிக்கப் பெற்றால் இப்பூவுலகில் மனித்தப் பிறவியும் யான் வேண்டுவேன்.

சிறப்புரை

குனித்த - வளைந்த, குமிண் சிரிப்பு - புன்னகை. பனித்த சடை - கங்கை நீரால் குளிர்ந்த சடை. குனித்த புருவம், அடியார்களின் விண்ணப்பங்களைக் கூர்ந்து கேட்டுருளும் கருணைத் திறத்தை உணர்த்தும். குமிண் சிரிப்பு, அடியார்களின் பிழைகளை மன்னித்து வாழ்வளித்து மகிழ்விக்கும் மாண்பினை உணர்த்தும். பனித்த சடை, சிவநெறிக்குரிய தவ ஒழுக்கத்தை உணர்த்தும். பவளமேனி இறைவன் தீவண்ணன் என்பதையும், தீ சென்று பற்றிய பொருளைச் சுட்டுத் தூய்மையாக்குதலும், ஒற்றுவித்தலும் செய்வது போல, இறைவனும் உயிர்களின் மலமாயைகளைச் சுட்டெரித்துத் திருவருளோடு ஒன்றுவித்தலை உணர்த்தும். மேனியில் அணிந்துள்ள பால்வெண்ணீறு அவனது அழியாத தன்மையையும், தூய இயல்பினையும் உணர்த்தும். உயிர்களின் வினை நீங்க இறைவன் திருநீறு அணிந்துள்ளான். இனித்தமுடைய எடுத்த பொற்பாதம் - தூக்கிய திருவடி பேரின்பத்தைத் தரும். குமரகுருபார்,

“அடுத்த இன்னுயிர்கட்கு அளவில் பேரின்பம்
கொடுப்பது முதல்வ நின் குஞ்சித பதமே”

(சிதம்பர மும்மணிக் கோவை, வரி 11-12)

என்று கூறுவது இங்கு நினைவு கூரத் தக்கது.

மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவதே -

“இப்பூமிசை என் அன்பு ஆலிக்குமாறு கண்டு இன்புற
இன்னம் பாலிக்குமோ இப்பிறவியே” (5 : 114 : 1)

“வாய்த்தது நம்தமக்கு ஈது ஓர் பிறவி மதித்திடுமின்” (4 : 81 : 5)

என்று நாவுக்கரசர் கோயில் பதிகங்களில் கூறுவதும்,

“ஆலவாயுடையார் புகழ் பாடப் பெறுவேமேல் வேண்டுவது
இம் மனித யாக்கை”
(ஆலவாயான படலம், 1)

என்று பரஞ்சோதி முனிவர் திருவிளையாடல் புராணத்தில் கூறுவதும் இங்கு நினைவுகூரத்தக்கன.

5. வாய்த்தது நந்தமக்கு ஈதோர் பிறவி மதித்திடுமின்
பார்த்தற்குப் பாசுபதம் அருள் செய்தவன் பத்தருள்ளீர்
கோத்தன்று முப்புறம் தீ வளைத்தான் தில்லையம்பலத்துக்
கூத்தனுக்கு ஆட்பட்டிருப்பதன்றோ நந்தம் கூழையே

கருத்துரை

தில்லைக் கூத்தப் பெருமானுக்குத் தொண்டு செய்வதே நம் கடமை

பொழிப்புரை

கிடைத்தற்கரிய மனிதப்பிறவி கிடைத்துள்ளதை மதித்திடுங்கள். சிவபெருமான் அர்ச்சகனுக்குப் பாசுபதம் கொடுத்து அருள் செய்தவன். பக்தர்கள் உள்ளத்தில் வீற்றிருப்பவன். மேருமலையாகிய வில்விலே வாகுகியாகிய பாம்பை நானேற்றி முப்பரமும் தீயுண்ணும்படிச் செய்தவன். தில்லைச் சிற்றம்பலத்திலே உள்ள கூத்தப் பெருமானுக்கு ஆட்பட்டிருப்பது தான் நம்முடைய கடமை ஆகும்.

சிறப்புரை

கூழைமை - கடமை. மனிதத்தப்பிறவிதான் உய்யும் நெறி தரவல்லது. எனவே அதனை மதித்திடுக என்கின்றார்.

“மானுடப் பிறவி தானும் வகுத்தது மனம் வாக் காயம்
ஆனிடத்து ஐந்தும் ஆடும் அரன் பணிக்காக அன்றோ
வானிடத்தவரும் மண்மேல் வந்து அரன்தனை அர்ச்சிப்பர்
ஊனெடுத்தி உழலும் ஊமர் ஒன்றையும் உணரார் அந்தோ”

(சிவஞான சித்தியார் சுபக்கம், 182)

என்று அருணந்தி சிவாசாரியார் கூறும் பாடற்கருத்து இங்கு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது.

6. பூத்தன பொற்சடை பொன்போல் மிளிரப் புரிகணங்கள்
ஆர்த்தன கொட்டி அரித்தன பல்குறட் பூதகணம்
தேத்தென வென்றிசை வண்டுகள் பாடு சிற்றம்பலத்துக்
கூத்தனிற் கூத்து வல்லார் உளரோ என்றன் கோல்வளைக்கே

கருத்துரை

திருக்கூத்தின் சிறப்பு உரைத்தது.

பொழிப்புரை

சிவபெருமானின் சடை பொன்போல் மிளிர்கின்றது. அடியவர்கள் கூட்டம் ஆரவாரிக்கின்றன. குறுநடையுடைய சிறுபூதங்கள் முழுவம் கொட்ட கூத்தாடும். வண்டுகள் தேத்தென என்று இசைபாடும். தில்லைச் சிற்றம்பலத்திலே திருநடனம் செய்யும் கூத்தப் பெருமானின் கூத்தை விட வலிமையுடையது வேறு உண்டோ. புரிகணங்கள் - அடியவர் கூட்டம்.

7. முடிகொண்ட மத்தழும் முக்கண்ணின் நோக்கு முறுவலிப்பும்
துடிகொண்ட கையும் துதைந்த வெண்ணீறும் கரிகுழாள்
படி கொண்ட பாகமும் பாய்புலித்தோலும் என் பாவி நெஞ்சில்
குடி கொண்டவாதில்லை அம்பலக் கூத்தன் குரைகழலே

கருத்துரை

கழல் அணிந்த திருவடியை நெஞ்சில் இருத்துதல்

பொழிப்புரை

சிவபெருமான் திருமுடியில் ஊமத்தமலர் குடியுள்ளார். முக்கண் உடையவர். புன்முறுவல் பூத்த முகத்தினர். கையில் உடுக்கை ஏந்தியுள்ளார். தூய வெண்ணீற்றினைப் பூசியுள்ளார் சுருண்ட கூந்தலையுடைய உமாதேவியை ஒரு பாகத்தில் உடையவர். புலித்தோலாடை அணிந்துள்ளார். தில்லைச் சிற்றம்பலவனின் ஒலிக்கின்ற வீரக்கழல்கள் அடியேன் நெஞ்சில் குடிகொண்ட பெருமைதான் என்னே.

சிறப்புரை

ஊமத்தம்பூ குடியது அவனின் எளிமைப் பண்பை உணர்த்தும். எத்தகைய இழிநிலையில் இருப்பினும் பக்தியுணர்வு இருக்குமேயானால் ஏற்றுக் கொள்வது ஈசனின் அருள். துடி - உடுக்கை. கையில் துடி ஏந்தியது - படைத்தலை உணர்த்தும். “தோற்றம் துடியதனில்” என்பது உண்மை விளக்கம் (செ. 35). குமாருகுபரர் இதனைத் “தமருகக் கரம்” என்று சிதம்பர முடிமணிக்கோவையில் (செ. 2) குறிப்பிடுகின்றார். கரி குழலாள் - சுருண்ட கூந்தலை உடைய உமாதேவி. குரைகழல் - ஒலிக்கின்ற வீரக்கழல்.

8. படைக்கலமாக உன் நாமத்து எழுத்தஞ்சும் என் நாவில் கொண்டேன்
இடைக்கலம் அல்லேன் எழுபிறப்பும் உனக்கு ஆட்செய்கின்றேன்

துடைக்கினும் போகேன் தொழுது வணங்கித் தூநீறணிந்து உன்
அடைக்கலம் கண்டாய் அணி தில்லைச் சிற்றம்பலத்து அரணே

கருத்துரை

தன்னை அடைக்கலமாக இறைவனிடம் ஒப்படைத்தல்

பொழிப்புரை

இறைவனின் திருநாமமாகிய திருவைந்தெழுத்தையே படைக்கலமாக என்
நாவில் கொண்டேன். இடையில் ஓதாமல் இரேன். அடியேன் ஏழுபிறப்பும் உனக்கு
ஆட்செய்கின்றேன். என்னை ஒதுக்கித் தள்ளினும் பிரிந்து செல்லேன். உன்னைத்
தொழுது வணங்கித் தூய்மையான வெண்ணீறணிந்து அழகிய தில்லைச்
சிற்றம்பலத்திலுள்ள அரணே உனக்கே அடைக்கலம் ஆனேன்.

சிறப்புரை

எழுத்தற்கும் படைக்கலம் - “வித்தக நீறணிவார் வினைப்பகைக்கு
அத்திரமாவன அஞ்செழுத்துமே” (3 : 280 : 10) என்று சம்பந்தர் கூறுவது இங்கு
நினைவு கூரத்தக்கது. இடைக்கலம் அல்லேன் - இடையில் மாறுபடேன். உனக்கு
ஆட்செய்யாது ஒரு காலத்தும் இரேன். ஏழுபிறப்பும் உனக்கு ஆட்செய்கின்றேன்.
“ஏற்றைக்கும் ஏழேழ் பிறவிக்கும் உமக்கே நாம் ஆட்செய்வோம்” (திருப்பாவை,
19) என்று ஆண்டாள் கூறுவதும்,

“அவர்க்கே எழுபிறப்பும் ஆளாவோம் என்றும்
அவர்க்கே நாம் அன்பாவதல்லால் - பவாச்சடைமேல்
பாகாப்போழ் சூடும் அவர்க்கல்லால் மற்றொருவர்க்கு
ஆகாப்போம் எஞ்ஞான்றும் ஆள்”

(அற்புதத் திருவந்தாதி, 3)

என்று காரைக்காலம்மையார் கூறுவதும் இங்கு நினைவுகூரத்தக்கன.
அடைக்கலம் - தலையில் தீப்பற்றிய ஒருவன் ஓடாடி வந்து குளத்தினிடம்
அடைக்கலம் புகுவது போல, வாசனாமலம் தாக்கும் உயிர்கள் அதற்கு அஞ்சி
ஓடிவந்து அருட்கடலில் அடைக்கலம் புகும்.

9. பொன்னொத்த மேனிமேல் வெண்ணீறணிந்து புரிசடைகள்
மின்னொத்து இலங்கப் பலிதேர்ந்து உழலும் விடங்கர்வேடச்
சின்னத்தினால் மலி தில்லையுள் சிற்றம்பலத்து நடட்டம்
என் அத்தன் ஆடல்கண்டு இன்புற்றதால் இவ் இரு நிலமே

கருத்துரை

தில்லை அம்பலவனின் திருநடனம் கண்டு உலகம் அடையும் இன்பம்.

பொழிப்புரை

பொன்போன்ற அழகிய திருமேனிமேல் தூய வெண்ணீறு அணிந்துள்ளான். முறுக்குண்ட சடைகளின் தோற்றம் மின்னலைப் போல் ஒளிர்ந்து விளங்க சிவபெருமான் பிச்சை எடுத்துத் திரிகின்றார். சிவசின்னமாகிய திருநீறு, உருத்திராக்கப் பொலிஷடன் தில்லைச் சிறிறம்பலத்தில் திருநடனம் செய்யும் என் அத்தனாகிய அப்பெருமானின் திருநடனம் கண்டு இப்பெரிய உலகம் இன்புற்றதே.

சிறப்புரை

புரிசடைகள் - முறுக்குண்ட சடைகள் “பொன்னொத்த மேனிமேல் வெண்ணீறணிந்து புரிசடைகள் மின்னொத்து”

“பொன்வண்ணம் எவ்வண்ணம் அவ்வண்ணம்

மேனி பொலிந்திலங்கும்

மின் வண்ணம் எவ்வண்ணம் அவ்வண்ணம்

வீழ்சடை” (பொன்வண்ணத்தந்தாதி, 1)

என்று, சேரமான் பெருமான் நாயனார் கூறுவது இங்கு நினைவு கூரத் தக்கது. விடங்கர் - உனியால் செய்யப்படாத இயல்பான வடிவுடையவர்.

10. சாட எடுத்தது தக்கன் வேள்வியில் சந்திரனை
வீட எடுத்தது காலனை நாரணன் நான்முகனும்
தேட எடுத்தது தில்லையுள் சிறிறம்பலத்து நடட்டம்
ஆட எடுத்திட்ட பாதம் அன்றோ நம்மை ஆட்கொண்டதே

கருத்துரை

தூக்கிய திருவடியின் சிறப்புரைத்தது.

பொழிப்புரை

சிவனை மதியாது தக்கன் செய்த மாவேள்வியில் கலந்து கொண்ட சந்திரனை இறைவனின் திருப்பாதம் தேய்த்தது. அத்திருப்பாதம் காலனை உதைத்தது. திருமாலும், பிரமனும் தேட எடுத்தது. தில்லைச் சிறிறம்பலத்தில் திருநடனம் செய்ய எடுக்கப் பட்டது. அத்தகைய தூக்கிய பாதம் அல்லலா நம்மை ஆட்கொண்டது.

சிறப்புரை

சந்திரனைத் தேய்த்தது -

“சந்திரனைத் தேய்த்தருளித் தக்கன்தன் வேள்வியினில்”

(திரு அம்மானை, 15)

என்று மாணிக்கவாசகர் கூறுவது இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது. ஆட எடுத்திட்ட பாதம் அன்றோ நம்மை ஆட்கொண்டது - இறைவனின் தூக்கிய திருவடி அருளலை உணர்த்தும். “முக்தி நான்ற மலர்ப்பதத்தே நாடு” (உண்மை விளக்கம், 35) என்று திருவதிகை மனவாசகம் கடந்தார் தூக்கிய திருவடியைச் சிறப்பித்துக் கூறுவது இங்கு நினைவுகூரத் தக்கது.

திருச்சிற்றம்பலம்

கோயில் திருப்பதிகம் - 7

திருநாவுக்கரசர் தேவாரம் - திருக்குறுந்தொகை

திருமுறை எண் : 5

பதிக எண் : 114

- 1 அன்னம் பாலிக்கும் தில்லைச் சிற்றம்பலம்
பொன்னம் பாலிக்கும் மேலும் இப்பூமிசை
என் அன்பு ஆலிக்குமாறு கண்டு இன்புறு
இன்னம் பாலிக்குமோ இப்பிறவியே

கருத்துரை

அம்பலவாண தரிசனம் இம்மை, அம்மை நலன்கள் தரும்.

பொழிப்புரை

தில்லைச் சிற்றம்பலம் பேரின்ப வீடு தரும். பொன்னாலக வாழ்வையும் தரும். இத்தகைய திருச்சிற்றம்பலத்தே என் அன்பு பெருகும் வகையில் கண்டு, பரமுக்திப் பேரின்ப நிலையை எளிதில் எய்துதற்கு இந்த நல்ல மனிதத் பிறவி இன்னும் அமையுமோ.

சிறப்புரை

அன்னம் என்றால் சோறு என்று பொருள்படும். அன்னம், சோறு என்ற சொற்கள் வீட்டின்பம் என்ற பொருளையும் தரும்.

“பாதகமே சோறு பற்றினவா தோனோக்கம்” (திருத்தோனோக்கம், 7)

என்ற திருவாசகப் பாடலடியில் சோறு என்பது பேரின்பம் எனப் பொருள்படுதல் காண்க. சிற்றம்பலம் - நடராசப் பெருமான் நடம்புரிந்தருளும் இடம். இது தூய செம்பொன்னினால் எழுதி மேய்ந்த சிற்றம்பலம் (5: 115: 8). ஆலித்தல் - விளித்தல், பெருக்கல், களித்தல், நிறைதல், “ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற சிற்றம்பலம்” (திருப்பல்லாண்டு, செ. 9) என்று சேந்தனார் கூறுகின்றார். இன்னம் பாலிக்குமோ இப்பிறவியே - “குனித்த புருவமும்” என்று தொடங்கும் பாடலில் தில்லை நடராசப் பெருமானின் திருநடனம் காணப் பெற்றால் மனிதத் பிறவியும் வேண்டுவதே இந்த மாநிலத்தே என்று கூறுவது இங்கு நினைவு கூர்க.

2. அரும்பற்றப்பட ஆய்மலர் கொண்டு நீர்
கரும்பற்றப்பட தூவித் தொழுமினோ
கரும்பற்றச் சிலைக் காழனைக் காய்ந்தவன்
பெரும்பற்றப் புலியூர் எம் பிரானையே

கருத்துரை

மலர்தூவி வழிபடுதலின் சிறப்பை உணர்த்திற்று.

பொழிப்புரை

வண்டுகள் மொய்க்குமுன் மலரும் தன்மையிலுள்ள அரும்புகளை ஆராய்ந்து எடுத்து மலர்கொண்டு தூவி, மாலை கட்டிச் சாத்தி இறைவனை வழிபடுங்கள். கரும்புலில்லை ஏந்திய மன்மதனை எரித்தவனாகிய பெரும்பற்றப் புலியூரானான் எம் தலைவனை நீவிர் வணங்குவீர்களாக.

சிறப்புரை

அரும்பற்றப்பட ஆய்மலர் கொண்டு - வழிபாட்டுக்கு மலர் எடுக்குங்கால் மலரும் நிலையிலுள்ள அரும்புகளைப் பறித்தல் வேண்டும். வழிபாட்டிற்குரிய மலர் பறிக்கும் செயலைச் சேக்கிழார் எறிபத்த நாயனார் புராணத்தில் சிவகாமியாண்டார் விடியும்முன் எழுந்து புனலில் மூழ்கி எச்சில் மலர்மீது மடாதபடி, வாயைக் கட்டிக் கொண்டு நந்தவனத்தில் புகுந்து வண்டுகள் மொய்க்கும் முன் மலரும் பக்குவத்திலுள்ள மலர்களைப் பறித்து மாலை கட்டியதைக் (எறிபத்த நாயனார் புராணம், செ.9) கூறுவது இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது.

தூவித் தொழுவின் - “அரும்பொடு மலர் பறித்திட்டு உண்ணா ஊர்காடே” (6 : 308 : 5) என்று தனித் திருத்தாண்டகத்தில் (பொது) நாவுக்கரசர் கூறுகின்றார். “பூத்தோந்து ஆய கொண்டு நின் பொன்னடி ஏத்தாதார் இல்லை எண்ணுங்கால்” (1 : 54 : 1) என்று திருவோத்தூர்ப் பதிகத்தில் சம்பந்தரும் மலர் தூவி வழிபடுதலை உணர்த்துகின்றார். இறைவனை மலரிட்டு வழிபடாவிட்டால் இந்த உடம்பினால் ஒரு பயனும் இல்லை என்பதை ,

“ஆக்கையால் பயன்என் - அரன்கோயில் வலம்வந்து
பூக்கையால் அட்டிப் போற்றி என்னாக இவ் ஆக்கையால் பயன் என்”?
(4 : 9 : 8)

என்று நாவுக்கரசர் திரு அங்கமாலையில் உணர்த்துகின்றார்.

காமனைக் காய்ந்தவன் - “காமன் வேவ ஓர் தூமக்கண்ணினீர்” (1 : 92 : 5)

என்று சம்பந்தர் திருவீழிமிழலைப் பதிகத்தில் கூறுவதும் இங்கு நினைவுகூர்க.

பெரும்பற்றப் புலியூர் - தில்லைக்குரிய பெயர்களுள் ஒன்று. மிகுந்த அன்பினால் (பெரும்பற்றினால்) புலிக்கால் முனிவர் பூசித்த ஊராதலால் இப்பெயர்.

3. அரிச்சுற்ற வினையால் அடர்ப்புண்டு நீர்
எரிச் சுற்றக் கிடந்தார் என்று அயலவர்
கிரிச் சுற்றும் பல பேசப்படா முனம்
திருச்சிற்றம்பலம் சென்றடைந்து உய்ம்மினே

கருத்துரை

தில்லைத் தரிசனம் உய்வைத் தரும்.

பொழிப்புரை

துன்பம் தரும் இருவினையால் தாக்குண்டு நெருப்புச் சூழ கிடந்தார் என்று அயலோர் சிரியுற்றுப் பலபல பேசுமுன் நீவிர் போய் திருச்சிற்றம்பலத்தை அடைந்து உய்தி பெறுங்கள்.

சிறப்புரை

திருச்சிற்றம்பலமுடையானை வணங்குவார்க்கு வினையின் தாக்கமும், இறப்பொடு பிறப்பும் இல்லையாம் என்பது குறிப்பு. தில்லை தரிசிக்க முக்தி என்பது முதுமொழி.

4. அல்லல் என் செய்யும் அருவினை என் செய்யும்
தொல்லை வல்வினைத் தொந்தம்தான் என்செயும்
தில்லை மாநகர்ச் சிற்றம்பலவனார்க்கு
எல்லை இல்லதோர் அடிமை பூண்டேனுக்கே

கருத்துரை

தில்லை நடராசனிடம் எல்லை இல்லா அன்பு கொண்டு தொண்டு செய்வோருக்கு மூவினைகளும் துன்பம் தரா.

பொழிப்புரை

பிரார்த்த வினையும், ஆகாமிய வினையும், தொடர்ந்து வருகின்ற சஞ்சித வினையும் அடியார்கட்கு என்ன துன்பம் செய்ய வல்லன. தில்லை மாநகரிலுள்ள திருச்சிற்றம்பலவனார்க்கு அள்வில்லதோர் அடிமை பூண்ட அடியார்கட்கு அவ்வினைகள் ஒரு துன்பமும் செய்ய வல்லன அல்ல.

சிறப்புரை

உயிர்கள் ஆணவமலச் சேர்க்கையால் செய்யும் நல்வினை, தீவினைகள் ஆகாமியம் எனப்படும். அவ்வாறு பிறவிகள் தோறும் செய்த வினைகளின் களஞ்சியம் சஞ்சிதம் எனப்படும். எடுத்துள்ள பிறவியில் அனுபவிக்க எடுத்து வந்துள்ள வினை பிராரத்தம் எனப்படும்.

நல்வினை, தீவினை - ஆகாமியம்.

புண்ணிய பாவம் - சஞ்சிதம்.

இன்ப துன்பம் - பிராரத்தம்

இப்பாடலில் 'அல்லல்' பிராரத்தையும், 'அருவினை' ஆகாமியத்தையும், 'தொல்லை வல்வினைத் தொந்தம்' சஞ்சிதத்தையும் குறிக்கும்.

இறைவனுக்கு அடிமைத் தொண்டு செய்பவர்கட்கு வினைநீக்கம் உண்டாகும் என்பதை இப்பாடல் உணர்த்தும்.

“எத்தனுவில் நின்றும் இறைபணியார்க்கு இல்லை
முற்செய் வினையும் தருவான் முன்”

(சிவஞான போத உதாரண வெண்பா, 63)

என்று மெய்கண்டதேவர் கூறுவது இங்கு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது. எல்லையில்லாததோர் அடிமை - பரமுத்தியிலும் உயிர் இறைவனுக்கு அடிமை என்பதை உணர்த்தும். 'மீனா அடிமை' (7 : 95 : 1) என்று சுந்தரர் கூறுவது இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது.

5. ஊனில் ஆவி உயிர்க்கும் பொழுதெல்லாம்
நான் நிலாவி இருப்பன் என் நாதனைத்
தேன் நிலாவிய சிற்றும்பலவனார்
வான் நிலாவி இருக்கவும் வைப்பே

கருத்துரை

தன்னை மறவாது எத்தும் அடிமவர்கட்கு இறைவன் பேரின்பம் தருவான்.

பொழிப்புரை

உடம்பில் உயிர் உயிர்த்துக் கொண்டிருக்கும் காலமெல்லாம் நான் என்னை ஆளாகவுடைய திருச்சிற்றும்பலவனாரை அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பேன். இன்பத் தேனாகிய அத் திருச்சிற்றும்பலவனார் அடியேனைப் பேரின்ப வீட்டில் நிலை

பெற்றிருக்கவும் வைப்பர்.

சிறப்புரை

ஊன் - உடல். நிலாவி - விளங்கி. வான் நிலாவி என்றது சிவலோக பதவி. நாதன் - தலைவன். “நாதன் தாள் வாழ்க” (சிவபுராணம், வரி, 1) என்று மாணிக்க வாசகர் கூறுகின்றார் தேன் - சிவானந்தத்தேன். “ஆனந்தத்தேன் சொரியும் குனிப்புடையான்” (திருக்கோத்தும்பி, 3) என்று மாணிக்க வாசகர் கூறுகின்றார்.

6. சிட்டர் வானவர் சென்று வரங்கொளும்
சிட்டர் வாழ் தில்லைச் சிற்றம்பலத்துறை
சிட்டன் சேவடி கைதொழச் செல்லும் அச்
சிட்டர் பால் அணுகான் செறு காலனே

கருத்துரை

சிற்றம்பலவனைக் கைகூப்பித் தொழுவார்களைக் காலன் அணுகான். அவர்கட்கு எமபயம் இல்லை.

பொழிப்புரை

ஞானிகளும், தேவர்களும் போய் வேண்டும் வரங்களைப் பெற்றுக் கொள்ளும் சிறப்புடையது தில்லைச் சிற்றம்பலம். வேத சிவாகமங்களை ஐயந்திரியற்க் கற்ற தில்லை வாழந்தணர்கள் வாழும் சிறப்புடையது. தில்லைச் சிற்றம்பலத்தில் வீற்றிருந்தருளும் ஞான மூர்த்தியாகிய நடராசப் பெருமானின் செம்மை வாய்ந்த திருவடிகளைக் கைகூப்பித் தொழும் ஒழுக்கமுடையவர்கள் பால் காலன் அணுகான்.

சிறப்புரை

முதலடியிலுள்ள சிட்டர் பொதுவாக ஞானிகளைக் குறிக்கும். இரண்டாம் அடியிலுள்ள சிட்டர் வேத சிவாகமங்களைக் கற்ற தில்லை வாழந்தணர்களைக் குறிக்கும். மூன்றாம் அடியிலுள்ள சிட்டன் ஞானமூர்த்தியாகிய நடராஜ மூர்த்தியைக் குறிக்கும். இறுதி அடியிலுள்ள சிட்டர் ஒழுக்கமுடைய அடியவர்களைக் குறிக்கும்.

“சிட்டர்கள் வாழும் தென்தில்லை பாடி” (திருப்பொற் சுண்ணம், 19)

என்பதில் ‘சிட்டர்கள்’ என்றது தில்லை வாழந்தணர்களைக் குறிப்பது காண்க. “சிட்டாய சிட்டர்” (திருக்கோத்தும்பி, 7) “சிட்டனே சிவலோகனே” (திருக்கழக குன்றப் பதிகம், 2) என்பவற்றில் சிட்டர் (ன்) இறைவனைக் குறித்தல் காண்க.

7. ஒருத்தனார் உலகங்கட்கு ஒரு கடர்
 திருத்தனார் தில்லைச் சிற்றம்பலவனார்
 விருத்தனார் இளையார் விடமுண்டாம்
 அருத்தனார் அடியாரை அறிவரே.

கருத்துரை

தில்லைச் சிற்றம்பலவனார் அடியாரை அறிவர்.

பொழிப்புரை

இறைவன் ஒருவனே எல்லா உலகங்கட்கும் ஒளிதரும் கடராய் விளங்குகின்றான். தில்லைச் சிற்றம்பலத்திலே திருநடனம் செய்கின்றார். முதியவராகவும், இளையவராகவும் விளங்குகின்றார். நஞ்சையுடைய எம் சிவபெருமான் தம் அடியவரை அறிவர்.

சிறப்புரை

ஒருத்தனார் - ஒருவனாகிய இறைவன், ஒப்பற்றவர் என இருபொருள் காண்க. “ஒருவன் என்னும் ஒருவன் காண்க” (திருவண்டப்பகுதி, வரி, 43) “ஒருவனாய் உலகேத்த நின்ற நாளோ” (6 : 247 : 1) என்ற திருமுறைத் தொடர்களை இங்கு நினைவு கூர்க. “உலகங்கட்கு ஒரு கடர்” - கடர் விட்டுளன் எங்கள் சோதி (3 : 312 : 5) என்று சம்பந்தரும், “சோதியே கடரே குழொளி விளக்கே” (அருட்பத்து, 1) என்று மாணிக்க வாசகரும் கூறுவன இங்கு நினைவு கூரத்தக்கன. திருத்தனார் இருபொருள்படும். 1.செம்பொருள் 2. மெய்த் தொண்டர்களைத் தீ நெறியில் செல்லாது ஆட்கொள்ளும் கருணை மிக்கவன், எனப் பொருள்படும். “திருத்தி திருத்தி என் சிந்தை இடங்கொள் கயிலாய” (7 : 47 : 8) என்று ஊர்த்தொகைப் பதிகத்தில் சுந்தரர் கூறுவது இங்கு நினைவுகூரத்தக்கது. “விருத்தனார் இளையார்” - விருத்தனாகிய பாலனாகி வேதமோர் நான்குணர்ந்து (1 : 52 : 6) என்று சம்பந்தர் திருநெடுங்களப்பதிகத்தில் கூறுவதும் இங்கு நினைவுகூரத்தக்கது. அடியாரை அறிவர் - அடியார் அடிமை அறிவாய் போற்றி” என்று திருக்கயிலாய போற்றித் திருத்தாண்டகத்தில், நாவுக்கரசரும் (6 : 270 : 8) “ஆனா அறிவாய் அகலான் அடியவர்க்கு” (திருவருட்பயன், 7) என்று உமாபதிசிவமும் கூறுவன இங்கு ஒப்பு நோக்கத்தக்கன.

“உடையாய் என்னைக் கண்டு கொள்ளே” (திருச்சதகம், 1)

“கடையேன் அடிமை கண்டாய் போற்றி”

(போற்றித் திரு அகவல் வரி, 111)

என்று மாணிக்க வாசகர் கூறுவனவும் இங்கு நினைவுகூரத்தக்கன. அருத்தனார் - அருத்தம் - பொருள். பாட்டுரை என பொருள்படும். எனவே அருத்தனார் என்ற சொல் உயர்கட்கு மெய்ப்பொருளாய் விளங்குபவன் என்பதை உணர்த்தும்.

8. **விண் நிறைந்ததொர் வெவ்வழலின் உரு
எண் நிறைந்த இருவர்க்கு அறிவொணாக்
கண் நிறைந்த கடிபொழில் அம்பலத்து
உள் நிறைந்து நின்றாடும் ஒருவனே.**

பொழிப்புரை

தாம் தாம் தலைவர் என்று தருக்குக் கொண்ட பிரமனும், திருமாலும் காண இயலாதபடி இறைவன் சோதி வடிவாய் வானளாவி நின்றான். அழகும், நறுமணமுமிக்க சோலைகள் சூழ்ந்த திருஅம்பலத்தில் அவன் திருநடனம் செய்கின்றான்.

சிறப்புரை

விண் நிறைந்ததொர் வெவ்வழல் -

“விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்”
(சிவபுராணம், வரி 23)

“மாலொடு நான்முகன் தேடி
ஒலி அவர் உன்னி நிற்ப ஒண்தழல் விண் பிளந்து ஒங்கி”
(குயிற்பத்து, 8)

என்பன போன்ற திருவாசக அடிகள் இங்கு நினைவு கூரத்தக்கன. எண் - எண்ணம். தாம் தலைவர் என்ற எண்ணம் கொண்ட எண் நிறைந்த இருவர்க்கு அறிவொணா - இருவர் என்றது திருமால், பிரமனை. திருமாலும், பிரமனும் தாம் தாம் தலைவர் என்று தருக்குக் கொண்ட காரணத்தால், அவர்கள் தருக்கை அடக்க இறைவன் அழகுருவாய் நின்ற புராண வரலாறும், அது உணர்த்தும் தத்துவமும் முன்னரே கூறப்பட்டது.

“பிரமன் அரி என்று இருவரும் தம் பேதைமையால்
பரமன் யாம் பரம் என்று அவர்கள் பதைப்பு ஒடுங்க
அரனார் அழல் உரு ஆய் அங்கே அளவு இறந்து
பரம் ஆகி நின்றவா தோள்நோக்கம் ஆடாமோ”

(திருத்தோனோக்கம், 12)

என்று மாணிக்கவாசகர் கூறுவது முற்கூறிய பாடல் கருத்துடன் ஒப்பு நோக்கத்தக்கது. கண் நிறைந்த - அழகு மிகுந்த.

9. வில்லை வட்டப் படவாங்கி அவுணர்தம்
வல்லை வட்டம் மதில் மூன்றுடன் மாய்ந்தவன்
தில்லை வட்டம் திசை கைதொழுவார் வினை
ஒல்லை வட்டம் கடந்து ஒடுதல் உண்மையே.

கருத்துரை

தில்லையை வழிபடுதலின் சிறப்பு உரைத்தது.

பொழிப்புரை

மேருவாகிய வில்லை வளைத்துத் திரிபுரத்து அசுரர்களின் மும்மதில்களை எரித்தவன் எழுந்தருளியுள்ள தில்லைமாநகரின் திசையை நோக்கிக் கைகூப்புவார் செய்த வினைகள் விரைந்து அவர்களை விட்டு நீங்கும் என்பது உண்மை.

சிறப்புரை

வட்டப்பட வாங்கி - அரைவட்டமாக வளைத்து. மதில் - கோட்டை. ஒல்லை - விரைவு. வட்டம் என்ற சொல் திரும்பத் திரும்ப வந்து நயமான பொருள் தருதல் காண்க. வில்லை வட்டப்பட வாங்கி - வில்லை அரைவட்டமாகவாங்கி எனப்பொருள். அவுணர்தம் வல்லை வட்டம் மதில் மூன்று - அசுரர்களின் வலிமை மாய்ந்த வட்டவடிவாயமைந்துள்ள கோட்டைகள் மூன்று எனப் பொருள். தில்லை வட்டம் - குளம், சுற்று எனவும் பொருள்படும். சுற்றிலும் குளங்கள் நிறைந்த தில்லை என்று தில்லையின் நீர்வளத்தை உணர்த்தியதாகக் கூறலாம்.

வினை ஒல்லை வட்டம் கடந்து - வினையும் பிறவியும் காரண காரியமாய்த் தொடர்ந்து வருதலுக்கு வண்டிச் சக்கரத்தை உவமையாகக் கூறுவர். வினை நீங்கினால் பிறவியும் நீங்கும். இங்கு வட்டம் என்றது வண்டிச் சக்கரம் போன்ற பிறவிச் சுழற்சியைக் குறித்தது.

“உடலிது களைந்திட்டு ஒல்லை உம்பர் தந்தருளு போற்றி”

(திருச்சதகம், 64)

என்று மாணிக்கவாசகர் கூறுவது இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது.

10. நாடி நாரணன் நான்முகன் என்றிவர்
தேடியும் திரிந்தும் காண வல்லரோ

மாட மாளிகை சூழ் தில்லை அம்பலத்து
ஆடி பாதம் என் நெஞ்சுள் இருக்கவே

கருத்துரை

இறைவனின் அருமையும், எளிமையும் உணர்த்திற்று.

பொழிப்புரை

திருமாலும், பிரமனும் முதல்வனைக் காண எண்ணி முறையே நிலத்தை அகழ்ந்தும், வானத்தில் பறந்தும் காண இயலவில்லை. ஆனால் மாட மாளிகைகள் சூழ்ந்த தில்லை அம்பலத்து திருநடனம் செய்யும் இறைவனின் திருப்பாதம் அடியேன் நெஞ்சுள் உள்ளது.

சிறப்புரை

தேவர்களும் காண்பதற்கு அரியவனான இறைவன் அடியவர்கட்கு எளியவனாக விளங்குவதை இப்பாடல் உணர்த்தும்.

“கனவிலும் தேவர்க்கு அரியாய் போற்றி
நனவிலும் நாயேற்கு அருளினை போற்றி”

(போற்றித் திரு அகவல், வரி 143 - 144).

என்று மாணிக்கவாசகர் கூறுவது இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது. தேவர்கள் தாம் செய்த புண்ணிய விசேடத்தால் பெற்ற பதவிகளைக் கொண்டு தருக்குக் கொள்வதால் இறைவன் அவர்கட்கு அரியவன். அடியவர்கள் தங்கள் உடல், பொருள், ஆவி மூன்றையும் இறைவனுக்கே அர்ப்பணித்து, தம் செயலற்று எல்லாம் அவன் செயல் என நிற்பதால் அவர்கட்கு அவன் எளியவன். தில்லை அம்பத்து ஆடி பாதம் என் நெஞ்சுள் இருக்கவே - “அடியார் உள்ளத்து அன்பு மீதூரக், குடியாக் கொண்ட கொள்கையும் சிறப்பும்” (கீர்த்தித் திரு அகவல் வரி 7-8) என்று மாணிக்கவாசகர் கூறுவதும் இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது. சிறிய ஆலம் வித்தானது பெரிய ஆலமாததைத் தன்னுள் அடக்கி நிற்பதுபோல, சிவனடியார்கள் எங்கும் வியாபித்து நிற்கும் இறைவனை கண்ணிற்கும், கருத்திற்கும் புலப்படாத இறைவனைத் தம் மனத்தினுள் அடக்கி இருக்கின்றனர் என்பதை,

“கண்ணும் கருத்தும் கடந்ததொரு பேரேயும்
கண்ணும் கருத்தும் களிகூர நண்ணி
வடம் அடக்கி நிற்கும் வடவித்தே போல
உடனடக்கி நிற்பார்கள் காண் மற்று”

(திருக்களிற்றுப் படியார், செ. 48)

என்று திருவியலூர் உய்யவந்த தேவர் கூறுவது இங்கு ஒப்புநோக்கத் தக்கது. தில்லை அம்பலவனின் திருப்பாதம் நாவுக்கரசரின் நெஞ்சில் இருப்பதால் திருமால் தேடியும் அதை காண இயலவில்லை என்பது போல் பொருள் தொனிக்கும் இலக்கியநயம் கண்டு இன்புறத்தக்கது.

11. மதுர வாய்மொழி மங்கையோர் பங்கினன்
சதுரன் சிற்றம்பலவன் திருமலை
அதிர ஆர்த்தெடுத்தான் முடிபத்திர
மிதிகொள் சேவடி சென்றடைந்து உய்ம்மினே

கருத்துரை

திருவடி வணக்கமே உய்தி பெறுதற்குரிய வழி

பொழிப்புரை

இனிய மொழிபேசும் உமாதேவியைத் தன் ஒரு பாகத்தில் கொண்டவர். சாதூர்யம் மிக்கவர். தில்லைச் சிற்றம்பலத்தில் வீற்றிருந்தருளும் இறைவன் எழுந்தருளியுள்ள கயிலை மலையைப் பெயர்த்து எடுக்க முயன்ற இராவணனின் முடிபத்தும் நெருக்குண்ணும்படிச் செய்த சிவபெருமானின் சிவந்த திருவடிகளை வழிபட்டு உய்தி பெறுங்கள்.

விளக்கவுரை

சதுரன் - சாமர்த்தியம் உடையவன்.

“தந்தது உன் தன்னைக் கொண்டது என் தன்னைச்
சங்கரா ஆர்கொலோ சதுரர்” (கோயில் திருப்பதிகம், 10)

சிவானுபவப் போகப் பொருளாகத் தன்னையே தந்த இறைவன், ஆன்மகுணம் போகாத தன்னை அநுபவிப்பவனாக ஏற்றுக் கொண்டது என்னை, சங்கரா! நம்மிருவருள் சாமர்த்தியம் பொருந்தியவர் யார் என மாணிக்கவாசகர் இறைவனிடம் வினவுவது இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது.

திருச்சிற்றம்பலம்

கோயில் திருப்பதிகம் - 8

திருநாவுக்கரசர் தேவாரம்

திருமுறை எண் : 5

பதிக எண் : 115

திருக்குறுந்தொகை

1. பனைக்கை மும்மதம் வேழம் உரித்தவன்
நினைப்பவர் மனம் கோயிலாக் கொண்டவன்
அனைத்து வேடமாம் அம்பலக் கூத்தனைத்
தினைத்தனைப் பொழுதும் மறந்தும் உய்வனோ

பதிக மொத்த பாடல் கருத்து

“இமைப்பொழுதும் என் நெஞ்சில் நீங்காதான் தான் வாழ்க” (சிவபுராணம், வரி, 2) என்று மாணிக்க வாசகர் கூறுவது போல நாவுக்கரசர் திரு அம்பலக் கூத்தனைச் சிறிது பொழுது கூட மறந்து தான் வாழ்வனோ என பதிகப் பாடல் முழுவதும் இறுதி அடியில் கூறுகின்றார்.

வாழிப்புரை

இறைவன் பனைமரம் போன்ற நீண்ட தும்பிக்கையும், மும்மதங்களையுமுடைய யானையின் தோலை உரித்திப் போர்த்தவன். தன்னை நினைப்பவர் மனத்தைக் கோயிலாகக் கொண்டவன். பல வேடங்களை எடுக்கும் அம்பலக் கூத்தனைச் சிறிது பொழுது கூட மறந்து நான் வாழ்வனோ.

சிறப்புரை

வேழம் - கயாசுரன் என்னும் யானை. இறைவனது எண்வகை வீரச்செயல்களுள் யானையை உரித்துப் போர்த்ததும் ஒன்று. “மும்மதம் - கன்னமதம், கபோலமதம், பீஜமதம். நினைப்பவர் மனம் கோயிலாக் கொண்டவர் - உள்ளம் பெரும் கோயில். ஊனுடம்பு ஆலயம் என்று திருமுலரும் (திருமந்திரம், 1823), “சிந்தையிடையார்” (2 : 196 : 1) என்று சம்பந்தரும், சிந்தையுள் சேர வந்தவர்” (திருவந்தியார், செ. 44) என்று திருவியலூர் உய்ய வந்த தேவரும் கூறுவன இங்கு நினைவு கூர்க.

அனைத்து வேடமாம் - “பலப்பல வேடமாகும் பரன்” (2 : 221 : 9), என்று கோளறு பதிகத்திலும், வடிவும் ஆயிரம் உடையார் (2 : 230 : 3), கோலமும் பலப்பல உடையார்

(2 : 230 : 6) என்று திருவாழ்கொளி புத்தூர்ப்பதிகத்தில் சம்பந்தரும், “ஒன்றோடொன்றொவ்வா வேடம் ஒருவனே தரித்துக் கொண்டு” (சிவஞான சித்தியார் சுபக்கம், செ. 71) என்று அருணந்தி சிவாசாரியாரும் கூறுவன இங்கு நினைவு கூரத்தக்கன.

2. தீர்த்தனைச் சிவனைச் சிவலோகனை
முர்த்தியை முதலாய ஒருவனைப்
பார்த்தனுக்கு அருள் செய்த திருச்சிற்றம்பலக்
கூத்தனைக் கொடியேன் மறந்துய்வனோ.

பொழிப்புரை

இறைவன் அநாதியே பாசங்களின் நீங்கியவன். தன்னைச் சாரும் உயிர்களைத் தூய்மைப்படுத்துபவன். பேரின்ப வடிவினன். சிவலோக நாயகன். யாவற்றுக்கும் முதற் பொருளாக விளங்கும் ஒப்பற்றவன். அர்ச்சனனுக்குப் பாசபதம் அருளியவன். அத்தகைய சிற்றம்பலவனை கொடியவனான யான் மறந்து வாழ்வனோ.

சிறப்புரை

தீர்த்தன் - உயிர்களின் பாவங்களைத் தீர்த்தருளும் கருணையுடைய வனாதலால் தீர்த்தன் என்கின்றார்.

“ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெட நாம் ஆர்த்தாடும் தீர்த்தன்”

(திருவெம்பாவை, 12)

என்று மாணிக்கவாசகர் கூறுவதும் இங்கு நினைவுகூரத்தக்கது. சிவலோகனை - மாணிக்கவாசகரும் இறைவனைச் “சிவலோகனை” என்கின்றார். முதலாய ஒருவன் - முதலாய முதல்வன் (அச்சோப்பதிகம், 9) ஒருவன் - ஒப்பற்றவன். “ஒருவன் என்னும் ஒருவன் காண்க” (திருவண்டப்பகுதி, வரி, 43) என்று மாணிக்க வாசகர் கூறுகின்றார். கொடியேன் - தமக்குத் திருவருள் கூடாவண்ணம் தடுத்தும் பிறசமயம் புகுவித்த வினைக்கொடுமையைக் கருதி கொடியேன் என்கின்றார்.

3. கடடும் பாம்பும் கபாலம் கை மான்மறி
இட்டமாய் இடு காட்டெரி ஆடுவான்
சிட்டர்வாழ் தில்லை அம்பலக் கூத்தனை
எட்டனைப் பொழுதும் மறந்து உய்வனோ

வொழிப்புரை

இறைவன் பாம்பை அரையில் கச்சையாகக் கட்டியவர். பிரம் கபாலத்தையும், மான்கன்றையும் கையில் ஏந்தியுள்ளவன். சுடுகாட்டில் நெருப்பேந்தி. விரும்பி நடனம் புரிபவர். வேத சிவாகமங்களைக் கற்றவர்களும், நல்லொழுக்கம் உடையவர்களுமான தில்லை வாழ்ந்தணர்கள் வாழ்கின்ற திருச்சிறற்பலக் கூத்தனை அடியேன் சிறிது பொழுதும் மறந்து வாழ்வனோ.

சிறப்புரை

கபாலம் - பிரமனது மண்டையோடு. கட்டும் பாம்பும் - பாம்பணிந்தவன் "பூண்பதுவும் பொங்கரவம்" (திருச்சாழல், 1) என்கின்றார் மாணிக்க வாசகர். மான்மறி - மான் கன்று, இட்டம் - விருப்பம். சிட்டர் வாழ் தில்லை - வேத சிவாகமங்களைக் கற்றவர்களும், நல்லொழுக்கம் உடையவர்களுமான தில்லை வாழ் அந்தணர்கள். சிட்டர்கள் வாழும் தென்தில்லை" (திருப்பொற்சண்ணம், 19) என்கின்றார் மாணிக்க வாசகர். என் + தனை - எட்டனை சிறு பொழுதும்.

4. மாணி பால்கறந்து ஆட்டி வழிபட
நீனுலகு எல்லாம் ஆளக் கொடுத்த என்
ஆணியைச் செம்பொன் அம்பலத்துள் நின்ற
தானுவைத் தமிழேன் மறந்து உய்வனோ.

வொழிப்புரை

பிரம்மச் சாரியாகிய சண்டேசுரர் பசுக்களின் பாலைக் கறந்து அபிடேகம் செய்து வழிபட அவருக்கு நீளுலகம் ஆளும் அதிகாரம் கொடுத்தவன். பொன் உரையாணி போன்றவன். செம்பொன் அம்பலத்துள் ஆடுகின்ற நிலைபெற்ற அனைவருக்கும் பற்றுக்கோடாக விளங்கும் அவனைத் தமிழேன் சிறுபொழுதும் மறந்து வாழ்வனோ.

சிறப்புரை

மாணி - பிரமச்சாரி. சண்டேசுரர். ஆணி - பொன்னின் மாற்று அறியப் பயன்படுத்துவது. தானு - நிலைபெறு, பற்றுக்கோடு, சிவன், புகலிடம், எனப் பொருள்படும்.

5. பித்தனைப் பெருங் காடரங்கா உன.
முத்தனை முளை வெண் மதி சூடினைச்
சித்தனைச் செம்பொன் அம்பலத்துள் நின்ற
அத்தனை அடியேன் மறந்து உய்வனோ

பொழிப்புரை

இறைவன் பெருங்கருணையாளன். இடுகனட்டில் நடனம் செய்பவன். இயல்பாகவே பாசங்களின் நீங்கியவன். இளம் வெண்ணிற சந்திரனைச் சூடியுள்ளவன். அன்பர்கள் சித்தத்துள் இருப்பவன். செம்பொன் அம்பலத்தில் திருநடனம் செய்யும் தலைவனான அவனை அடியேன் மறந்து வாழ்வனோ.

சிறப்புரை

பித்தன் - பெருங்கருணையாளன். சுந்தரர் தன்னைத் தடுத்தாட் கொண்ட இறைவனைப் “பித்தா” (7 : 1 : 1) என்றழைத்துப் பாடினார். மாணிக்கவாசகரும்.

“தென்பால் உகந்தாடும் தில்லைச் சிற்றம்பலவன்
பெண்பால் உகந்தான் பெரும்பித்தன்” (திருச்சாழல், 9)

என்கின்றார். அரங்கு - நடனமாடும் இடம். முத்தன் - பாசத்திலிருந்து விடுபட்டான். சித்தன் பல பொருள் படும். எல்லாம் வல்லவன்.

“பக்தியாய் நினைந்து பரவுவார் தமக்குப்
பரக்தி கொடுத்தருள் செய்யும் சித்தனே” (அருட்பத்து, 8)

“ஆதியே யாதும் ஈறில்லாச் சித்தனே” (பிடித்தபத்து, 8)

சித்தன் - அட்டமா சித்திகளை அருளுபவன் எனவும் பொருள்படும்.

“பூட்ட மங்கையில் பாங்காய் இருந்தங்கு
அட்டமா சித்தி அருளிய அதுவும்” (கிர்த்தித் திரு அகவல், வரி, 62-63)

சித்தன் - அன்பர்கள் சித்தத்துள் இருப்பவன் எனவும் பொருள் கூறலாம். “சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே” (திருமாளிகைத் தேவர் திருவிசைப்பா, 9 : 1 : 1) என்பதை நினைவு கூர்க. அத்தன் - தலைவன்.

“அத்தன் அணிதில்லை அம்பலவன் அருட்கழல்கள்
சித்தம்புகுந்தவா தெள்ளேணம் கொட்டாமோ” (திருத்தெள்ளேணம், 16)

“அத்தன் ஆனந்தன் அமுதன் என்றள்ளுறித்
தித்திக்கப் பேசுவாய்” (திருவெம்பாவை, 3)

என்ற மணிவாசகரின் மணிவாக்குகளை இங்கு நினைவுகூர்க.

6. நீதியை நிறைவை மறை நான்குடன்
ஒதியை ஒருவர்க்கும் அறிவொணாச்

சோதியை கடர்ச் செம்பொனின் அம்பலத்து

ஆதியை அடியேன் மறந்து உய்வனோ

வொழிப்புரை

நீதியாகவும், நிறைவாகவும் வாழ்வன். நான்கு வேதங்களை அருளிச் செய்தவன். ஒருவரும் அறியவொண்ணா சோதியானவன். ஒளிவீசும் செம்பொன் அம்பலத்துள் நடனம் செய்பவன். ஆதியாக உள்ள அப்பிராணை அடியேன் மறந்து வாழ்வனோ.

சிறப்புரை

நீதியர் - நீதி வடிவானவன்.

“நிருத்தன் அவன் நீதியவன்” (2 : 167 : 5)

“நீதியர் நெடுந்தகையர்” (2 : 169 : 7)

“நீதி நின்னையல்லால் நெறியாதும் நினைத்தறியேன்” (3 : 313 : 6)

“நெஞ்சினுள் நின்று நினைப்பிக்கும் நீதியை” (5 : 206 : 8)

“நீதியை நீதியை நித்திலக் குன்றினை” (5 : 206 : 9)

“யாவார்க்கும் நினைய ஒண்ணா நீதியன் காண்” (6 : 261 : 9)

என்பன போன்ற திருமுறை அடிகள் இங்கு நினையத்தக்கன. ஒருவருக்கும் அறிவொணாச் சோதியை - பாசத்தால் கட்டுண்ட உயிர்களால் அறியப்படாதவன். பாசஞானத்தாலும், பசுஞானத்தாலும் அவனை அறிதல் இயலாது. ஆதியை - இரு பொருள். 1. முதல்வன், 2. உலகத் தோற்றத்திற்கு நிமித்த காரணர்.

“அடைந்தவார்க்கு அருளும் ஆதி வாழ்க” (திருவண்டப்பகுதி, வரி, 97)

“ஆதி போற்றி! அறிவே போற்றி” (போற்றித் திரு அகவல், வரி, 107)

“ஆதியே அடியேன் ஆதரித்து அழைத்தால்
அதெந்துவே என்று அருளாயே” (அருட்பத்து, 1)

என்ற திருவாசக அடிகள் இங்கு நினைவு கூரத்தக்கன.

7. மைகொள் கண்டன் எண்தோளன் முக்கண்ணினன்
பைகொள் பாம்பரை ஆர்த்த பரமனார்
செய்ய மாதுறை சிற்றம்பலத்துள் எங்கள்
ஐயனே அடியேன் மறந்து உய்வனோ

பொழிப்புரை

நஞ்சுண்டதால் மை போன்ற கறுத்த கண்டத்தை உடையவன். எட்டுத் தோள்களை உடையவன். மூன்று கண்களை உடையவன். படமெடுத்தாடும் பாம்பினைக் கச்சாகக் கட்டியவன். திருமகள் உறையும் திருச்சிற்றம்பலத்திலுள்ள எங்கள் தலைவனை அடியேன் மறந்து வாழ்வனோ.

சிறப்புரை

பரமன் - மேலானவன். “பரமன் காண்க” (திருவண்டப்பகுதி, வரி, 37) “பரமனையே” (பொன் வண்ணத்து அந்தாதி, 4), “பரமயோகி” (சம்பந்தர், திருச்சாத்த மங்கை தலத்துப் பதிகம், 3 : 319 : 8) என்று திருமுறைகள் இறைவனைப் பரமன் என்று அழைக்கின்றன. “பதி பரமே” என்கிறார் உமாபதி சிவம் (சிவப்பிரகாசம், செ. 13). ஐயன் - தலைவன், கடவுள், சிவன். “வேதங்கள் ஐயா என ஒங்கி ஆழ்ந்தகன்ற நுண்ணியன்” (சிவபுராணம்; வரி, 34-35) என்று மாணிக்க வாசகர் கூறுகின்றார்.

8. முழுதும் வானுலகத்துள் தேவர்கள்
தொழுதும் போற்றியும் தூய செம்பொன்னினால்
எழுதி மேய்ந்த சிற்றம்பலக் கூத்தனை
இழுதையேன் மறந்து எங்ஙனம் உய்வனோ

பொழிப்புரை

விண்ணிலுள்ள தேவர்கள் அனைவரும் வணங்கிப் போற்றும் தூய செம்பொன் மேய்ந்த திருச்சிற்றம்பலக் கூத்தனை இழிவுடைய யான் எங்ஙனம் மறந்து உய்வன்.

சிறப்புரை

வானுலகத்திலுள்ள தேவர்கள் தொழுது போற்றல் - இப்பூவுலகமே இறைவனை வழிபட்டு உய்தற்குச் சிறந்த இடம். எனவே தான் மாணிக்கவாசகரும்,

“புவனியில் போய்ப் பிறவாமையில் நாள்நாம்
போக்குகின்றோம் அவமே இந்தப் பூமி” (திருப்பள்ளியெழுச்சி, 10)

என்று கூறுகின்றார்.

“வானிடத்தவரும் மண்மேல் வந்து அரன்தனை அர்ச்சிப்பர்
ஊனெடுத்து உழலும் ஊமர் ஒன்றையும் உணரார் அந்தோ”
(சிவஞானசித்தியார் கபக்கம், 182)

என்று அருணந்தி சிவாசாரியார் கூறுவதும் இங்கு நினைவுகூரத் தக்கது. இழுதையேன் - இழிந்த குணமுடையவன், குற்றமுடையவன் எனப் பொருள்.

9. காருலா மலர்க் கொன்றையன் தாரனை
வாருலா முலை மங்கை மணாளனைத்
தேருலாவிய தில்லையுட் கூத்தனை
ஆர்கிலா அமுதை மறந்து உய்வனோ.

வொழிப்புகை

இறைவன் கார்காலத்தில் பூக்கும் கொன்றை மாலை அணிந்துள்ளவன். கச்சணிந்த தனங்களையுடைய உமாதேவியின் கணவன். தேர் உலாவும் தில்லைக் கூத்தப் பெருமான், உண்ணத் தெவிட்டாத அமுதம் போல்வன். அவனை அடியேன் மறந்து உய்ய முடியுமோ?

சிறப்புரை

காருலா மலர்க் கொன்றையன் - இறைவன் உயிர்கட்குப் போகம் நிகழ்த்தல் பொருட்டுக் கார்காலத்து மலரும் கொன்றைத் தாரணிந்து உமையொருபாகனாக விளங்குகின்றான். அது போகவடிவம். “போகியாயிருந்து உயிர்க்குப் போகத்தைப் புரிதல்” (சிவஞான சித்தியார் சுபக்கம், 70) என்று அருணந்தி சிவாசாரியார் கூறுவது இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது. அவன் போக வடிவில் விளங்கினாலும் உண்மையில் போகம் துய்ப்பவன் அல்லன். “மங்கையோடிருந்தும் யோகு செய்வானை” (கருவூர்த்தேவர், திருவிசைப்பா, 6:1) என்ற திருமுறைத்தொடர் இதனை உறுதிச்செய்யும்.

தார் - மாலை. கொன்றை - பிரணவவடிவம். இறைவன் கொன்றை குடியது அவன் பிரணவ வடிவினன் என்பதை உணர்த்தும். ஆர்கிலா அமுது - “ஆரா அமுதே அளவிலாப் பெம்மானே” (சிவபுராணம், வரி. 67)

“அன்பினில் விளைந்த ஆரமுதே” (பிடித்த பத்து, 3)

“ஆரா அமுதாய்” (திருவம்மானை, 2)

என்ற மாணிக்கவாசகரின் மணிவாக்குகள் இங்கு நினைவுகூரத்தக்கன.

10. ஓங்கு மால்வரை ஏந்தலுற்றான் சிரம்
வீங்கி விம்முற ஊன்றிய தாளினான்
தேங்கு நீர்வயல் சூழ் தில்லைக் கூத்தனைப்
பாங்கிலாத் தொண்டனேன் மறந்து உய்வனோ

வொழிப்புகை

உயர்ந்த திருக்கைலை மலையைப் பெயர்த்து எடுக்க முயன்ற இராவணனின் சிரம் நெரியுமாறு தனது திருப்பாதத்தை ஊன்றியவன் இறைவன். நீர் நிறைந்த வயல் சூழ்ந்த தில்லைக் கூத்தப் பெருமானைத் தகுதியிலாத தொண்டனான நான் மறந்து உய்ய முடியுமா?

சிறப்புரை

பாங்கு - தகைமை, தகுதி, உரிமை. பாங்கிலாத் தொண்டன் - தகுதியிலாத் தொண்டன். இறைவனை வணங்குவதற்கும் உயிர்களிடத்து ஒரு பக்குவம் வேண்டும். அவனது அருளும் வேண்டும். பாங்கிலாத் தொண்டன் என்றது உயிர்களின் சிறுமையை உணர்த்திற்று. மாணிக்கவாசகர் திருவாசகத்தில் பல இடங்களில் உயிர்களின் சிறுமையைத் தன் மேல் ஏற்றிக் கூறுகின்றார். சிறப்பாக நீத்தல் விண்ணப்பத்தில் இதை மிகுதியாகக் காணலாம்.

“கடையவனேனைக் கருணையினால் கலந்து ஆண்டு கொண்ட விடையவனே” (நீத்தல் விண்ணப்பம், செ. 1) கடையன் என்று தன் சிறுமையை உணர்த்துகின்றார். “நாயிற் கடையாய் கிடந்த அடியேன்” (சிவபுராணம், வரி, 60) என்று மாணிக்க வாசகர் கூறுகின்றார்.

திருச்சிற்றம்பலம்

கோயில் திருப்பதிகம் - 9

திருநாவுக்கரசர் தேவாரம் - பெரிய திருத்தாண்டகம்

திருமுறை எண் : 6

பதிக எண் : 214

1. அரியானை அந்தணர் தம் சிந்தையானை
அருமறையின் அகத்தானை அணுவை யார்க்கும்
தெரியாத தத்துவனைத் தேனைப் பாலைத்
திகழொளியைத் தேவர்கள் தங்கோனை மற்றைக்
கரியானை நான்முகனைக் கனலைக் காற்றைக்
கனைகடலைக் குலவரையைக் கலந்து நின்ற
பெரியானைப் பெரும்பற்றப் புலியூரானைப்
பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே

கருத்துரை

நாள்தோறும் இறைவனைப் 'போற்றி வழிபடவேண்டும். இறைவனைப் போற்றாத நாளீ வீணான்.

பொழிப்புரை

இறைவன். அறிவதற்கு அரியவன். தில்லை வாழந்தணர்களின் சிந்தையில் விளங்குபவர். வேதங்களின் பொருளாய் விளங்குபவர். அணுவைப் போன்று நுட்பமானவர். யாவராலும் அறிதற்கு அரிய தத்துவ மெய்ப்பொருளானவன். தேன், பால் போன்று இனிமையானவன். அஞ்ஞானமாகிய இருளை நீக்கும் பேரொளி போன்றவன். தேவர்களின் தலைவனான இந்திரன், திருமால், பிரமன், நெருப்பு, காற்று, ஒலிக்கும் கடல், ஒங்கி உயர்ந்த மலை எல்லாவற்றிலும் கலந்து விளங்கும் பருமையானவர். பெரும்பற்றப் புலியூர் என்று போற்றப்படும் தில்லையிலுள்ள அப்பெருமானை போற்றி வணங்காத நாளெல்லாம் பிறவாநாளே ஆகும்.

சிறப்புரை

அரியான் - இறைவன் நூலறிவாலும், உயிரறிவாலும் அறிவதற்கு அரியவன்.

“பாச ஞானத்தாலும் பசுஞானத்தாலும்

பார்ப்பரிய பரம்பரனைப் பதிஞானத்தாலே

நேசமொடும் உள்ளத்தே நாடி”

(சிவஞான சித்தியார் கபக்கம், செ. 292)

என்று அருணந்தி சிவாசாரியாரும்,

“பாசமா ஞானத்தாலும் படர்புக ஞானத்தாலும்

ஈசனை உணர மொண்ணா”

(சிவப்பிரகாசம், செ. 84)

என்று உமாபதி சிவமும் கூறுவன இங்கு நினைவு கூரத்தக்கன. அணுவை - அவன் யாவற்றிலும் கலந்து விளங்கும் நுண்ணிய நிலையை உணர்த்தும்.

“ஆழ்ந்து அகன்ற நுண்ணியனே” (சிவபிராணம், வரி, 35)

“நாலுணர்வு உணரா நுண்ணியோன் காண்க”

(திருவண்டப்பகுதி, வரி, 49)

“இன்னுழை கதிரின் துன் அணுப்புரைய” (திரு அண்டப்பகுதி, வரி, 5)

“அணுத் தருந்தன்மையில் ஐயோன் காண்க” (மேலது, வரி, 45)

“அணுவில் அணுவினை ஆதிப்பிரானை

அணுவில் அணுவினை ஆயிரம் கூறிட்டு

அணுவில் அணுவை அணுக வல்லார்கட்கு

அணுவில் அணுவை அணுகலாமே”

(திருமந்திரம், 2005)

என்பன் போன்ற திருமுறைத் தொடர்கள் இங்கு நினைவு கூரத்தக்கன. தேனைப் பாலை - அவனின் வரம்பிலின்பமுடைமையை உணர்த்தும். “சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே” (9:1:1) என்று திருமானிகைத்தேவர் கூறுவது இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது. தேவர்கள் தம்கோன் - இறைவனின் முதன்மைப் பண்பையும், தலைமைப் பண்பையும் உணர்த்தும். பேசா நாளெல்லாம் பிறவா நாளே - இறைவனை வழிபடுவதே மனிதப்பிறவி எடுத்ததன் உண்மைப் பயனாகும். அவனை வழிபடாத நாளெல்லாம் வீண் நாளே.

“மானுடப் பிறவி தானும் வகுத்தது மனம் வாக்கு காயம்

ஆனிடத்து ஐந்தும் ஆடும் அரன் பணிக்காக அன்றோ”

(சிவஞான சித்தியார் கபக்கம், செ. 182)

என்று அருணந்தி சிவாசாரியார் கூறுவது இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது.

2. கற்றானைக் கங்கைவார் சடையான் தன்னைக்
காவிரிகுழம் வலஞ்சுழியும் கருதினானை
அற்றார்க்கும் அலந்தார்க்கும் அருள் செய்வானை
ஆருருவும் புகுவானை அறிந்தோம் அன்றே .
மற்றாருந் தன்னொப்பார் இல்லாதானை
வானவர்கள் எப்பொழுதும் வணங்கி ஏத்தப்
பெற்றானைப் பெரும்பற்றப் புலியூரானைப்
பேசாத நாளெல்லாம் பிறவாநாளே

பொழிப்புரை

சிவபெருமான் சகலகலைகளையும் கற்றுவல்லவர். கங்கையைச் சடையில் குடியவர். காவிரி பாய்கின்ற திருவலஞ்சுழியில் வீற்றிருந்தருளுபவர். வறியவர்கட்கும், துன்புறுவோர்கட்கும் அருள் செய்பவர். திருவாரூரில் வீற்றிருந்து அருளுபவர். இம்மையிலே அவனருளைப் பெற்றோம். தனக்கு ஒப்பு யாரும் இல்லாதவர். தேவர்களால் எல்லாக் காலங்களிலும் தொழப்படுபவர். பெரும்பற்றப் புலியூர் என்று போற்றப்படும் தில்லையில் வீற்றிருந்தருளுபவர். அப்பெருமானைப் போற்றி வணங்காத நாளெல்லாம் பிறவாத நாளாக வீணாளாகக் கருதப்படும்.

சிறப்புரை

கற்றான் - கலைஞானம், சிவஞானம் கற்றான். அற்றார் - பொருளற்ற வறியவர் எனப் பொருள் பட்டாலும் இங்கு அகப்பற்று, புறப்பற்று நீங்கியவர்களைக் குறிக்கும்.

“அற்றவர்க்கு அற்றவன்” (இருபா இருபஃது, செ. 20)

“அற்றவர்க்கு அற்ற சிவன்” (சம்பந்தர் தேவாரம், 3 : 378 : 2)

முதலிய அடிகள் அகப்பற்று, புறப்பற்று நீங்கினவர்கட்கு இறைவன் வேறாதல் அற்று ஒன்றாய், உடனாயிருத்தலை உணர்த்தும்.

அலந்தார் - துயரப்படுகிறவர்கள். தன்னொப்பாரில்லான் - ஒப்புடையன். அல்லன் என்கின்றார் நாவுக்கரசர். இறைவன் ஒப்பற்றவன் என்று கூறப்படக் காரணங்கள்.

1. அவன் இடம், பொருள், காலம் இவற்றைக் கடந்தவன்.
2. அவனுக்கு மேல் ஒரு தலைவன் இல்லை.
3. அவன் யாவற்றையும் ஒருங்கே அறியும் வல்லமையுடையவன்.

4. அவனுக்கு அறிவுறுத்த ஒருவன் வேண்டாம்.
5. அவன் உலகங்கள் யாவும் தன்னுள் அடங்கக் கொண்ட பெருமையுடையவன்.
6. உயிருக்குள் உயிராய் விளங்கும் நுண்ணியன்.
7. உயிர்களிடத்துப் பேரருள் உடையவன்.
8. அடைதற்கரிய வீடுபேற்றினைத் தருபவன். இவை

“பல் ஆருயிர் உணரும் பாண்மையென மேல் ஒருவன்
இல்லாதான் எங்கள் இறை” (திருவருட்பயன், 6)

“பெருமைக்கும் நுண்மைக்கும் பேரருட்கும் பேற்றின்
அருமைக்கும் ஒப்பின்மையான்” (திருவருட்பயன், 3)

என்று உமாபதி சிவம் கூறுவதால் உணரப்படும். திருவருட்பயன் முதற் குறளிலேயே
“நிகரில் இறை” என்கின்றார் உமாபதி சிவம்.

3. கருமானின் உரியதளே உடையா வீக்கிக்
கணைகழல்கள் கலந்தொலிப்ப அனல்கை ஏந்தி
வருமானத் திரள்தோள்கள் மட்டித்து ஆட
வளர்மதியம் சடைக்கணிந்து மானேர்நோக்கி
அருமான வாண்முகத்தான் அமர்ந்து காண
அமரர்கணம் முடிவணங்க ஆடுகின்ற
பெருமானைப் பெரும்பற்றப் புலியூராணைப்
பேசாத நாளெல்லாம் பிறவாநாளே.

பொழிப்புரை

சிவபெருமான் யானையின் தோலை உரித்துப் போர்த்துக் கொண்டவர். ஒலிக்கின்ற வீரக்கழல்களை அணிந்துள்ளவர். கையிலே நெருப்பேந்தி எண் தோள்களையும் வீசி திருநடனம் புரிபவர். பிறைச் சந்திரனைச் சடையில் சூடியவர். மான் போன்ற பார்வையுடைய ஒளிபொருந்திய முகத்தையுடைய உமாதேவி காண தேவர்கள் அனைவரும் தலை தாழ்த்தி வணங்கத் திருநடனம் செய்கின்றவர். பெரும் பற்றப்புலியூர் என்று கூறப்படும் தில்லையில் வீற்றிருந்தருளுபவர், அப்பெருமானைப் போற்றி வணங்காத நாளெல்லாம் பிறவா நாளாக வீணாளாகக் கருதப்படும்.

சிறப்புரை

கருமான் உரியதளே உடையா நீக்கி - கருமான் என்றது யானை, அதன் - தோல், வீக்கி - கட்டி, யானைத்தோல் போர்த்தது ஆணவத்தை அடக்கிய அடையாளம். திரள்தோள்கள் மட்டித்து ஆட - "எண்தோள் வீசி நின்றாடும் பிரான்" (4 : 9 : 2) என்று திருநாவுக்கரசர் திரு அங்க மாலையிலும் குறிப்பிடுகின்றார்.

4. அருந்தவர்கள் தொழுதேத்தும் அப்பன் தன்னை
அமரர்கள் தம் பெருமானை அரனை மூவா
மருந்து அமராக்கு அருள்புரிந்த மைந்தன் தன்னை
மறிகடலும் குலவரையும் மண்ணும் விண்ணும்
திருந்தொளிய தாரகையும் திசைகள் எட்டும்
திரிசுடர்கள் ஓரிரண்டும் பிறவும் ஆய
பெருந்தகையைப் பெரும்பற்றப் புலியூராணைப்
பேசாத நாளெல்லாம் பிறவாநாளே

பொழிப்புரை

அரிய தவத்தை செய்பவர்கள் வணங்கிப் போற்றுதற்குரிய தலைவர் சிவபெருமான். தேவர்கட்கெல்லாம் தலைவர். உயிர்களின் வினையைப் போக்குபவர். தேவர்கட்கு மூப்புத் தராத அமிர்தத்தை வழங்கி அருள் புரிந்த மைந்தர்.

அலை வீசுகின்ற கடலும், மலையும், மண்ணும், விண்ணும், விண்மீன்களும், எட்டுத் திசையுளோரும், சூரிய, சந்திரன் ஆகிய இரு சுடர்களும், பிறவுமாகவும், விளங்குகின்றபெருந்தகையாளர். பெரும்பற்றப் புலியூர் எனக் கூறப்படும் தில்லையில் வீற்றிருந்தருளுபவர். அப்பெருமானைப் போற்றி வணங்காத நாளெல்லாம் பிறவாத நாளாக வீணாகக் கருதப்படும்.

சிறப்புரை

அருந்தவர்கள் - தவம் செய்வோர். தவம் என்பது சிவவழிபாட்டில் நிற்பல். "சிவத்தைப் பேணின் தவத்திற்கு அழகு" (கொன்றை வேந்தன்) என்பது ஓளவை வாக்கு. அரன் உயிர்களின் வினையைப் போக்குபவன்.

He is Hera in the sense that he removes the bonds of the soul as also in the sense that in Him the world gets resolved - T.M.P. Mahadevan, Saiva Siddhanta, History of Philosophy Eastern and Western p. 371.

மூவா மருந்து - அமிழ்தம். மூவாமருந்து அமரர்க்கு அருள் புரிந்த மைந்தன் - மூப்பு எய்தாமல் செய்யும் அமுதத்தைத் தேவர்க்கு உதவிய வலிமையுடையவன் (மைந்தன் - வலிமையுடையவன்) மறிகடல் - அலை வீசுகின்ற கடல்.

5. அருந்துணையை அடியார் தம் அல்லல் தீர்க்கும்
அருமருந்தை அகன் ஞாலத்து அகத்துள் தோன்றி
வருந்துணையும் சுற்றமும் பற்றும் விட்டு
வான்புலன்கள் அகத்தடக்கி மடவாரோடும்
யோருந்தணை மேல் வரும் பயனைப் போகம் மாற்றிப்
பொதுநீக்கித் தனை நினையவல்லார்க்கு என்றும்
பெருந்துணையைப் பெரும்பற்றப் புலியூராணைப்
பேசாத நாளெல்லாம் பிறவாநாளே.

யொழிப்புரை

சிவபெருமான் எல்லோருக்கும் ஒப்பற்ற துணையாய் விளங்குபவர். அடியார்களின் துன்பத்தை நீக்கும் அருமருந்தாக விளங்குபவர். இப்பெரிய உலகத்திலுள்ள உயிர்க்கு உடன்தோன்றும் துணைவராவார். சுற்றத்தையும், யான் எனது என்ற அகப்பற்றையும், புறப்பற்றையும் விட்டுப் புலன்களை அடக்கி உலகப் பொருள்கள் மீதுள்ள நாட்டத்தை நீக்கியவர்கட்குப் பெருந்துணையாக விளங்குபவர். அப்பெருமானைக் கடவுள் பலருள் ஒருவனாக நினையாது அவர் எல்லோருக்கும் தலைவனாக நினைப்பவர்கட்குப் பெருந்துணையாக விளங்குபவர். பெரும்பற்றப் புலியூர் என்று பேசப்படும் தில்லையில் வீற்றிருந்தருளுபவர் அப்பெருமானைப் போற்றி வணங்காத நாளெல்லாம் பிறவா நாளாக வீணானாகக் கருதப்படும்.

சிறப்புரை

அருந்துணை - ஒப்பற்றதுணை.

“திருந்து சேவடிச் சிலம்பவைச் சிலம்பிடத் திருவொடும் அகலாதே
அருந்துணைவனாய் ஆண்டு கொண்டருளிய அற்புதம் அறியேனே”
(அற்புதப்பத்து, 4)

என்று மாணிக்கவாசகர் கூறுவது இங்கு நினைவுகூரத்தக்கது. பொதுநீக்கித் தன்னை நினையவல்லார் - சிவபெருமானைக் கடவுள் பலருள் ஒருவனாக நினையாது அவரை எல்லோர்க்கும் தலைவனாக நினைத்தல். சிவபெருமான் ஏவலினாலே மும்மூர்த்திகளும் தத்தம் தொழிலைச் செய்வதால் அவன்

அவர்கட்கெல்லாம் தலைவன் என்பது உணரப்படும். அவன் மும்மூர்த்திகளாய் அவர்களை அதிட்டித்தும் நிற்கின்றான். அவன் பிறப்பு இறப்பு இல்லாதவன். எனவே அவனைக் கடவுள் பலருள் ஒருவனாக நினையாது அவர்கட்குத் தலைவனாக நினைத்தல் வேண்டும்.

“தேவரின் ஒருவன் என்பர் திருவுருச் சிவனைத்தேவர்
மூவராய் நின்றது ஓரார் முத்தலுருப் பாதி மாதர்
ஆவதும் உணரார் ஆதி அரி அயற்கு அறிய ஒண்ணா
மேவரு நிலையும் ஓரார் அவனுரு விளைவும் ஓரார்”

(சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம், 69)

என்ற பாடல்கருத்து இங்கு ஒப்புநோக்கத்தக்கது.

6. கரும்பு அமரும் மொழிமடவாள் பங்கன் தன்னைக்
கனவபிரக் குன்றனைய காட்சியாணை
அரும்பு அமரும் பூங்கொன்றைத் தாரான் தன்னை
அருமறையோடு ஆறங்கம் ஆயினாணைச்
கரும்பு அமரும் கடிபொழில்கள் சூழ் தென்னாருர்ச்
சுடர்க் கொழுந்தைத் துளக்கில்லா விளக்கை மிக்க
பெரும் பொருளைப் பெரும்பற்றப் புலியூரானைப்
பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே.

பொழிப்புரை

சிவபெருமான் கரும்பு போலும் இனிய மொழிபேசும் உமாதேவியின் கணவன். வயிரம் ஒளிவீசுவது போல ஒளிவீசும் திருநீற்று மேனியினான். கொன்றை மாலையுடன் அணிந்தவன். நால் வேதங்களையும், ஆறங்கங்களையும் படிப்பவன். வண்டுகள் மொய்க்கின்ற சோலைகள் சூழ்ந்த அழகிய திருவாரூரில் வீற்றிருந்தருளுபவன். அசைவில்லாத குன்றாத ஒளிபொருந்தியவன். பெரும்பற்றப்பூலியூர் என்னும் தில்லை நகரில் வீற்றிருந்தருளுபவன். அப்பெருமானைப் போற்றிப் புகழாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளாக வீணாளாகக் கருதப்படும்.

சிறப்புரை

கரும்பு - இனிமை, கரும்பு - வண்டு. இங்கு 'அமர்தல்' என்ற சொல் மீண்டும், மீண்டும் வந்து வெவ்வேறு பொருள் தரும். கரும்பு அமரும் மொழி - அமர்தல் - பெருமை என்ற பொருள்படும். கரும்பின் இனிமையைவிட மிகுதியான இனிய மொழி பேசுபவன் உமாதேவி என்று பெருமை உணர்த்தப்படுகின்றது. அரும்பு

அமரும் பூங்கொன்றை - மலரும் நிலையிலுள்ள அரும்புகள் தொடுக்கப்பட்ட அழகிய கொன்றை மாலை. இங்கு அமர்தல் என்ற சொல் அமைதல், அழகு என்ற பொருளில் வந்தது. சுரும்பு அமரும் கடிபொழில்கள் - (அமர்தல் - நெருங்குதல், விரும்புதல் என்ற பொருள்) வண்டுகள் மொய்க்கின்ற அல்லது வண்டுகள் விரும்புகின்ற மணமிக்க மலர்ச்செடிகள் நிறைந்த சோலைகள் எனப் பொருள். நால்வேதம் - ரிக், யசுர், சாமம், அதர்வணம்.

ரிக் - சந்தச் செய்யுளால் ஆனது.

யசுர் - உரை நடையால் ஆனது.

சாமம் - ஏழு ஸ்வரங்களின் அமைப்புடன் இசைக்கப்படுவது

அதர்வணம் - வேள்வி இயற்றும் போது சொல்லப்படும் மந்திரங்கள்.

ஆறங்கமாவன

1. சிஷா (சிட்டை) - உச்சரிப்பு முறை இலக்கணம்.

2. வியாகரணம் - மொழி இலக்கணம்

3. சந்தன் - யாப்பிலக்கணம்.

4. நிருத்தம் - அரும்பதவுரை

5. ஜ்யோதிஷம் (சோதிடம்) - நட்சத்திரம் கிரகங்களைப் பற்றிய நூல்.

6. கல்பம் - வேள்விகட்கான செய்முறை நூல்.

7. வரும் பயனை எழுநரம்பின் ஓசையானை

வரைசிலையா வானவர்கள் முயன்ற வாளி

அரும்பயஞ் செய் அடிணாப்புரம் எரியக் கோத்த.

அம்மாளை அலைகடல் நஞ்சு அயின்றான் தன்னை

சுரும்பு அமரும் குழல் மடவார் கடைக்கண் நோக்கில்

துளங்காத சிந்தையராய்த் துறந்தோர் உள்ளம்

பெரும்பயனைப் பெரும்பற்றப் புலியூராணைப்

பேசாத நாளெல்லாம் பிறவாநாளே

மொழிய்புரை

சிவபெருமான் ஏழு நரம்புகளில் எழுப்பப்படும் ஓசையாக உள்ளான். முப்புரம் எரித்தவன். அலை வீசுகின்ற கடல் நஞ்சை உண்டவன். வண்டுகள் மொய்க்கின்ற கூந்தலையுடைய பெண்களின் கடைக்கண் நோக்கால் கலங்காத சிந்தையுடைய பற்றற்றவர்கள் உள்ளத்தில் வீற்றிருந்தருளுபவர். பெரும்பற்றப் புலியூர் எனப்

பொற்றப்படும் தில்லையில் வீற்றிருந்தருளுபவர். அப்பெருமானைப் போற்றி வணங்காத நாளெல்லாம் பிறவா நாளாக-வீணாளாகக் கருதப்படும்.

சிறப்புரை

எழுநரம்பின் ஓசையானை - இறைவன் இசையாகவும், அதன் பயனாகவும் விளங்குதலை உணர்த்தும். “ஏழிசையாய் இசைப்பயனாய்” (7 : 51 : 10) என்று சுந்தரமூர்த்தி கவாயிகள் சொல்வது இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது. ஏழோசை - சரிகமபதநி. குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இனி, விளரி, தாரம் எனப்படும். முப்புரம் எரித்தது உயிர்களின் மும்மலங்களைப் போக்கியது. நஞ்சண்டது - பிற உயிர்களின் துன்பத்தைத் தான் ஏற்றுப் பெருங்கருணைத்திறம். கரும்பமரும் குழல் மடவார் கடைக்கண் நோக்கில் துளங்காத சிந்தையார் - இது திருநாவுக்கரசு நாயனாரின் தன் வரலாற்றுக் குறிப்பினை உணர்த்துகிறது எனலாம்.

நாவுக்கரசர் திருப்புகலூரில் தங்கி உழவாரப் பணி செய்த போது விண்ணுலக அரம்பையர்கள் இறங்கி வந்து ஆடவும், பாடவும் செய்ய, நாவுக்கரசர் அத்தனார் திருவடியில் பதிய வைத்த தம் சித்தநிலை சிறிதும் திரியாது, செய்யணியில் தலை நின்றார் என்று சேக்கிழார் கூறுவது (நாவுக்கரசு நாயனார் புராணம், செ. 419 - 422) இங்கு நினைவுகூரத்தக்கது.

8. காரானை ஈருரிவைப் போர்வையானைக்
காமரு பூங்கச்சியே கம்பன் தன்னை
ஆரேனும் அடியவர்கட்கு அணியான் தன்னை
அமரர்கட்கு அறிவரிய அளவிலானைப்
பாரோரும் விண்ணோரும் பணிய நடடம்
ப்பில்கின்ற பரஞ்சுடரைப் பரனை எண்ணில்
பேரானைப் பெரும்பற்றப் புலியூரானைப்
பேசாத நாளெல்லாம் பிறவாநாளே.

வழிப்புரை

யானையின் தோலை உரித்துப் போர்வையாகப் போர்த்திக் கொண்டவன். எல்லோருக்கும் விரும்பும் நன்மைகளை வழங்கும் கச்சியில் எழுந்தருளியுள்ளான். அடியவர்கட்கு அவன் அணியனாக இருக்கின்றான். தேவர்கட்கு அறிதற்கு அரியவன். இப்பூவுலகில் உள்ளோரும், விண்ணுலகில் உள்ளோரும் வணங்கத் திருநடனம் செய்கின்றவன். மேலான ஒளிவடிவாய் விளங்குபவன். எண்ணற்ற பெயர்களை உடையவன். பெரும் பற்றப் புலியூர் என்று கூறப்படும் தில்லையில் வீற்றிருந்தருளபவன். அப்பெருமானைப் போற்றி வணங்காத நாளெல்லாம் பிறவா

நாளாக வீணாளாகக் கருதப்படும்.

சிறப்புரை

“ஆரேனும் அடியவர்கட்கு அணியான்” அடியவர்கள் தாம் என்ற தன்முனைப்பற்று தங்கள் உடல், பொருள், ஆவி இவற்றை இறைவனுக்குச் சமர்ப்பித்து அவன் அருள்வழி செயலாற்றுவதால் இறைவன் அவர்கட்கு அணியனாய் உள்ளான். அமரர்கட்கு அறிவரிய அளவிலான் - தேவர்கள் தாம் பெற்ற பதவிச் செருக்கால் இறைவனை அறியாது உள்ளனர்.

“கனவிலும் தேவர்க்கு அரியாய் போற்றி”

“நனவிலும் நாயேற்கு அருளினை போற்றி”

(போற்றித் திருஅகவல், வரி, 143-144)

என்று மாணிக்க வாசகர் கூறுகின்றார்.

“ஆரேனும் அன்பு செயின் அங்கே தலைப்படுங்கான்

ஆரேனும் காணா அன்” (திருக்களிற்றுப் படியார், 15)

என்று திருக்கடவூர்-உய்ய வந்த தேவர் கூறுவது இங்கு நினைவுகூரத் தக்கது.

எண்ணில் பேரானை

“பேராயிரம் பரவி வானோர் ஏத்தும் பெம்மானைப்

பிரிவிலா அடியார்க்கு என்றும், வாராத செல்வம் வருவிப்பானை

(6 : 267 : 8)

என்று நாலுக்காசர் திருப்பள்ளிருக்கு வேளூர்ப்பதிகப் பாடலில் கூறுவதும் இங்கு நினைவுகூரத்தக்கது.

“பாற்றறை மேவிய பத்து நூறு பெயரனை”

(திருப்பாற்றுறைப் பதிகம், 1 : 56 : 1)

“ஆயிரம் பேர் மிக உடையார்” (திருவாழ் கொளி புத்தூர் 2 : 230 : 5)

“நாமம் நூறாயிரம் சொல்லி வானோர் தொழுநாதன்”

(திருப்புகலி : 3 : 265 : 5)

“பரவு பல்லாயிரம், பேரினார்” (திருச்சக்கரப்பள்ளி 3 : 285 : 7)

“பேர் ஓர் ஆயிரமும் உடையானை.”

சந்தூர் தேவாரம் திருநீடு (7 : 56 : 11)

என்பன போன்ற திருமுறைத் தொடர்கள் இங்கு நினைவு கூரத்தக்கன.

ஓர் நாமம் ஒருருவம் ஒன்றுமிலார்க்கு ஆயிரம்
திருநாமம் பாடி நாம் தெள்ளெண்ணம் கெட்டாமோ
(திருத்தெள்ளெண்ணம், 1)

என்று மாணிக்கவாசகரும் கூறுகின்றார். பரஞ்சுடர் - மேலான ஒளி. உயிர்களின் அஞ்ஞான இருளைப் போக்கி மெய்ஞ்ஞானத்தைத் தருதலால் “மேலான ஒளி” என்றார். “அருட்பெரும்சோதி” (திருவெம்பாவை, 1) “பரஞ்சோதி” (திருவெம்பாவை, 2) என்று மாணிக்க வாசகரும், இறைவனைப் போற்றுகிறார்.

9. முற்றாத பால் மதியம் சூழானனை
மூவுலகும் தானாய் முதல்வன் தன்னைச்
செற்றார்கள் புரமூன்றும் செற்றான் தன்னைத்
திகழொளியை மரகதத்தைத் தேனைப் பாவைக்
குற்றாலத்து அமாந்து உறையும் குழகன் தன்னைக்
கூத்தாட வல்லானைக் கோனை ஞானம்
பெற்றானைப் பெரும்பற்றப் புலியூரானைப்
பேசாத நாளெல்லாம் பிறவாநாளே

வாய்மையுரை

சிவபெருமான் பால்போன்ற வெண்மையான பிறைச் சந்திரனைச் சூடியவன். மூவுலகும் ஆனவன். முதற்பொருளாக விளங்குபவன். பகைத்தெழும் திரிபுரம் மூன்றையும் எரித்தவன். ஒளிவீசுபவன். மரகதம் போன்றவன். தேன் போன்று இனிமையுடையவன். திருக்குற்றாலத்தில் வீற்றிருந்தருளும் அழகன். திருநடனம் செய்பவன். அனைவர்க்கும் தலைவன். பரஞானம் பெற்றவன். பெரும்பற்றப் புலியூர் என்னும் தில்லையில் வீற்றிருந்தருளபவன். அப்பெருமானைப் போற்றி வணங்காத நாளெல்லாம் பிறவாத நாளாகப் பயனில்லாத நாளாகக் கருதப்படும்.

சிறப்புகரை

மூவுலகும் தானாய் - இறைவனே யாவையுமாய் விளங்குதலை உணர்த்தும். “எல்லா உலகமும் ஆனாய் நீயே” (6 : 251 : 7) என்று நாவுக்கரசர் திருவையாறு திருத்தாண்டகத்தில் கூறுகிறார். முதல்வன் - அவனுடைய முதன்மைப் பண், தலைமைப் பண்பை உணர்த்தும். குழகன் - இளையோன், அழகன். தேனும் பாலும் இனிமையையும், உடலுக்கு வலிமையையும் தருவதுபோல இறைவன் உயிர்கட்கு இன்பமளித்தும், உடல் உறுதியையும் தருகின்றான். கோன் - தலைவன், இறைவன்.

“கரங்குவிவார் உள்மகிழும், கோன் கழல்கள் வெல்க”

(சிவபுராணம், வரி, 9)

“ஆண்டான் எங்கோன்” (கிர்த்தித் திருஅகவல், வரி, 40)

“கோனாகி யான் எனது என்று அவரவரைக் கூத்தாட்டுவான்”

(திருச்சதகம், 15)

“மூவர் கோன் ஆய் நின்ற முதல்வன் மூர்த்தி, (திருச்சதகம், 30)

“தென்தில்லைக் கோனே.” (திருச்சதகம், 55)

“எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போல் இசைந்த” (திருவெம்பாவை, 13)

இவ்வாறு திருவாசகத்தில் பல இடங்களில் இறைவன் கோன் என மாணிக்கவாசகரால் போற்றப்படுகின்றான்.

ஞானம் பெற்றாணை - ஞானத் திரளாய் நின்ற பெருமான் (1 : 69 : 3)

“நமை ஆளுடைய ஞான முதல்வன்” (3 : 329 : 6)

“ஞானமூர்த்தி” (5 : 206 : 5), ஞானப் பெருங்கடல் (6 : 221 : 3)

முதலிய திருமுறைத் தொடர்கள் இங்கு நினைவுகூரத்தக்கன. குற்றாலத்து அமர்ந்து உறையும் குழுகள் - கூத்தப் பெருமானுக்கு 5 சபைகள் உண்டு.

தில்லை - பொன்னம்பலம்

திருஆலவாய் - வெள்ளியம்பலம்

திருநெல்வேலி - தாமிரசபை

திருக்குற்றாலம் - சித்திரசபை

திருஆலங்காடு - இரத்தினசபை

இப்பாடலில் பஞ்சசபைகள் உள்ள 5 இடங்களில் ஒன்றான குற்றாலம் பற்றிக் குறிப்பிடப்படுகிறது.

10. காரொளியைத் திருமேனிச் செங்கண் மாலும்

கடிக்கமலத்து இருந்தவனும் காணா வண்ணம்

சீரொளியைத் தழற்பிழம்பாய் நின்ற தொல்லைத்

திகழொளியைச் சிந்தைதனை மயக்கம் தீர்க்கும்

ஏரொளியை இருநிலனும் விசும்பும் விண்ணும்

ஏழுலகும் கடந்து அண்டத்து அப்பால் நின்ற

**பேரொளியைப் பெரும்பற்றப் புலியூரானைப்
பேசாத நாளெல்லாம் பிறவாநாளே.**

பொழிப்புரை

சிவபெருமான் திருமாலும், பிரம்மனும் காண்முடியாத வண்ணம் அனற்பிழம்பாய் நின்றவன். மாந்தர்களின் சிந்தை மயக்கத்தைத் தீர்க்கும் ஞான ஒளியாய் விளங்குவன். அகன்ற நிலனும், காற்றும், விண்ணும் ஏழுலகும் கடந்து அதற்கு அப்பாலும் நிற்கும் பேரொளி. பெரும்பற்றப்புலியூர் என்று கூறப்படும் தில்லையில் வீற்றிருந்தருள்பவன். அப்பெருமானைப் போற்றி வணங்காத நாளெல்லாம் பிறவாநாளாக, பயனில்லாத நாளாகக் கருதப்படும்.

சிறப்புரை

ஏர் ஒளி - எழுகின்ற ஒளி, சிந்தைதனை மயக்கம் தீர்க்கும் ஏர்ஒளி - இருள் என்று சொல்லப்படும் ஆணவம் மாயைபோடு கலந்து மயக்கத்தைச் செய்யும் போது, ஞான வடிவினனான இறைவன் உயிர்கட்கு உள்ளே உள்ள சிவப்பேரொளியை எழுப்புகின்ற கருணைத்திறம்.

“மரணம் பிறப்பு என்று இவை இரண்டின் மயக்கறுத்த
கருணைக்கடல்”

(திருக்கோத்தும்பி, 9)

“மருளனேன் மனத்தை மயக்கற நோக்கி

மறுமையோடு இம்மையும் கெடுத்த பொருளன்” (அருட்பத்து, 9)

“மயக்கமாயதொர் மும்மலப் பழவல்வினைக்குள் அழுந்தலும்

துயக்கறுத்து என்னை ஆண்டு” (திருக்கழுக்குன்றப்பதிகம், 7)

என்று மாணிக்கவாசகர் இறைவன் உயிர்களின் மயக்கத்தைத் தீர்க்கும் பெருங்கருணையைப் போற்றுகின்றார். கடிக்கமலம் - நறுமணத்தாமரை.

திருச்சிறற்பலம்

கோயில் திருப்பதிகம் - 10

திருநாவுக்கரசர் தேவாரம் - புக்க திருத்தாண்டகம்

திருமுறை எண் : 6

பதிக எண் : 215

1 மங்குல் மதி தவழும் மாட வீதி
மயிலாப்பிலுள்ளார் மருகலுள்ளார்
கொங்கிற கொடுமுடியார் குற்றாலத்தார்
குடமூக்கிலுள்ளார் போய்க் கொள்ளம்பூதூர்த்
தங்கும் இடம் அறியார் சால நாளார்
தருமபுரத்துள்ளார் தக்களுரார்
பொங்கு வெண்ணீறணிந்து பூதஞ்சூழப்
புலியூர்ச் சிற்றம்பலமே புக்கார்தாமே.

பதிகம் பொதுக் கருத்துரை

இறைவன் எல்லாத் திருத்தலங்களிலும் வீற்றிருந்தருளினாலும், தில்லையில் சிறப்பாக வீற்றிருந்தருளி அடியவர்கட்கு அருள்பாலிப்பதை இப்பதிகம் எடுத்துரைக்கின்றது.

பொழிப்புரை

சந்திரன் தவழும் மேகத்தைத் தொடும்படியான உயர்ந்த மாடங்களை உடைய வீதிகளுள்ளது மயிலாப்பூர். சிவபெருமான் அந்த மயிலாப்பூரிலும், திருமருகலிலும், கொடுமுடியிலும், குற்றாலத்திலும், குடமூக்கு எனப்படும் கும்பகோணத்திலும், கொள்ளம்பூரிலும், தருமபுரத்திலும் தக்காளிலும் எழுந்தருளி, பின் தமக்கு ஏற்ற இடமாக, அப்பெருமான் திருவெண்ணீறணிந்து சிவபூதகணங்கள் சூழப் புலியூர் என்று சொல்லப்படும் திருச்சிற்றம்பலத்தில் புகுந்து வீற்றிருந்துள்ளார்.

குறிப்புரை

மங்குல் - மேகம். மதி - சந்திரன். மாடவீதி - பெருந்தெரு.

2 நாகம் அரைக்கச்சத்த நம்பர் இந்நாள்
நனிபன்னி உள்ளார்போய் நல்லூர்த் தங்கிப்

பாகப் பொழுதெலாம் பாகுர் தங்கிப்
பரிதி நியமத்தார் பன்னிருநாள்
வேதமும் வேள்விப் புகையும் ஓவா
விரிநீர் முழலை ஏழுநாள் தங்கிப்
போகமும் பொய்யாப் பொருளும் ஆனார்
புலியூர்ச் சிற்றம்பலமே பக்கார் தாமே

பொழிப்புரை

சிவபெருமான் பாம்பைக் கச்சையாக இடுப்பிலே அணிந்துள்ளார். அனைத்துயிர்களும் நம்புதற்கு இடமானவர். இந்நாள் வரை திருநெல்விள்ளி, திருநல்லூர், திருப்பாகுர், திருப்பரிதி போன்ற திருத்தலங்களில் தங்கி, பின்வேதம் ஒதுதலும், வேள்விப் புகையும் நீங்காத நீர்வளமிக்க திருவீழிமிழலையில் ஏழுநாள் தங்கிப்பின் இந்நாள் புலியூர்ச் சிற்றம்பலம்புகுந்து வீற்றிருந்தருளினார். அப்பெருமான் உயிர்கட்கு உலகபோகத்தையும் மெய்ப்பொருளையும் தருவாராயினார்.

சிறப்புரை

போகமும் பொய்யாப் பொருளும் ஆனார் - போகம் - உலகபோகம். அது பந்தத்துப்படுத்துவது. பொய்யாப் பொருள் - மெய்ப்பொருள். பேரின்பம் தருவது.

“பொன்னும் மெய்ப்பொருளும் தருவானை
போகமும் திருவும் புணர்ப்பானை” (7 : 59 : 1)

என்று சுந்தரர் திருவாரூர்த் திருப்பதிகத்தில் கூறுவதும் இங்கு நினைவுபடுத்தக்கூடு.

“உலகுக்கெலாம் பெருவினை
பிறப்பு வீடாய் நின்ற எம்பெருமான்” (4 : 63 : 3)

என்று திருவண்ணாமலைப் பதிகத்திலும்,

“என்திசைக்கும் பந்தமும் வீடும் பரப்புகின்றீர்” (4 : 95 : 2)

என்று திருவீழிமிழலைப் பதிகத்தில் நாவுக்கரசரும்,

“பந்தமும் வீடும் ஆயினார்க்கு” (திருப்பொற்கண்ணம், 20)

என்று மாணிக்கவாசகரும் கூறுகின்றனர்.

3 துறங்காட்டி எல்லாம் விரித்தார் போலும்
தூயதீபம் பாய்ப்பும் உடையார் போலும்

மறங்காட்டி மும்மதிலும் எய்தார் போலும்
 மந்திரமும் தந்திரமும் தாமே போலும்
 அறங்காட்டி அந்தணர்க்கு அன்று ஆலநிலும்
 அறம் அருளிச் செய்த அரனார் இந்நாள்
 புறங்காட்டு எரியாடிப் பூதஞ்சூழப்
 புலியூர்ச் சிற்றம்பலமே புக்கார் தாமே

பொழிப்புரை

சிவபெருமான் துறவுநெறியை விரித்துரைத்தார். தூய்மையான சந்திரனையும், பாம்பையும் அணிந்துள்ளார். மறக்கருணையுடன் மும்மதிலையும் எரித்தார். மந்திரமும் தந்திரமும் விளங்குகின்றார். அறக்கருணையுடன் அன்று ஆலமர நிழலில் அந்தணர்கட்கு அறம் அருளிச் செய்தார். பூதகணங்கள் சூழ சுகொட்டில் நெருப்பேந்தி திருநடனம் செய்கின்றார். இந்நாள் புலியூர்ச் சிற்றம்பலத்தில் புகுந்து வீற்றிருந்தருளினார்.

சிறப்புரை

இறைவனின் கருணை இருவகைப்படும். 1. அறக்கருணை, 2. மறக்கருணை. தன் அருள்வழி ஒழுக்குவோர்க்கு அருள் செய்தல் அறக்கருணை. அருள்வழி ஒழுகாதாரைத் தவறு செய்பவர்களைத் தண்டித்துத் திருத்துவது மறக்கருணை. மந்திரமும் தந்திரமும் தாமே போலும் - “மந்திரத்தான் தந்திரத்தான்” (1 : 61 : 3) என்று திருச்செங்காட்டங்குடிப் பதிகத்தில் சம்பந்தரும், “மந்திரமும் தந்திரமும் மருந்துமாகித் தீராதோய் தீர்த்தருள வல்லான்” (6 : 267 : 8) என்று திருப்பள்ளிருக்கு வேளூர்த் திருப்பதிகத்தில் நாவுக்கரசரும் கூறுவது இங்கு நினைவு கூரத்தக்கன. ஆலமரநிழலில் அந்தணர்க்கு அருளியது - அந்தணர் நால்வர். அவர்கள் சனகர், சனந்தரர், சனாதரர், சனற்குமாரர். இறைவனின் அவ்ஷட்வம் யோக வடிவம் எனப்படும். “யோகியாயிருந்து யோக முக்தி உதவுதல்” (சிவஞான சித்தியார் சுபக்கம், செ. 70) என்று அருணந்தி சிவாசாரியார் கூறுவது இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது.

“அருந்தவர்க்கு ஆலின்கீழ் அறம்முதலா நான்கினையும்
 இருந்தவருக்கு அருளுமது எனக்கறிய இயம்ப்போ
 அருந்தவர்க்கு அறமுதல் நான்கு அன்றருளிச் செய்திலனேல்
 திருந்தவர்க்கு உலகு இயற்கை தெரியாகாண் சாழலோ”

(திருச்சாழல், 20)

என்று மாணிக்கவாசகர் கூறுகின்றார்.

4. வாரேறு வனமுலையாள் பாகமாக
 மழுவாள் கை ஏந்தி மயானத்து ஆடிச்
 சீரேறு தன்வயல்குழ் ஒதவேலித்
 திருவாஞ்சியத்தார் திருநள்ளாற்றார்
 காரேறு கண்டத்தார் காமற் காய்ந்த
 கண் விளங்கு நெற்றியார் கடல்நஞ்சுண்டார்
 போரேறு தாமேறிப் பூதஞ்சூழப்
 புலியூர்ச் சிற்றம்பலமே புக்கார் தாமே

பொழிப்புரை

கச்சணிந்த அழகிய முலையையுடைய உமாதேவியை ஒரு பாகத்தில் வைத்தவர். கையில் மழுவாள் ஏந்தியவர். கடுகாட்டில் திருநடனம் செய்பவர். செழுமையும், குளிர்ச்சியும் பொருந்திய திருநெல்வேலியிலும், திருவாஞ்சியத்திலும், திருநள்ளாற்றிலும் வீற்றிருந்தருளுபவர். நஞ்சுண்ட கறுத்த கண்டத்தார். காமனைக் காய்ந்தவர். நெற்றிக்கண்ணை உடையவர். போர் செய்கின்ற எருது வாகனத்தில் ஏறி பூதகணங்கள் சூழப் புலியூர்ச் சிற்றம்பலத்தில் புகுந்து எழுந்தருளினார்.

குறிப்புரை

வார் - கச்ச. வனம் - அழகு. ஒதம் - அலை.

5. காரார் கமழ் கொன்றைக் கண்ணி குடிக்
 கபாலம் கை ஏந்திக் கணங்கள் பாட
 ஊராரிடு பிச்சை கொண்டு உழலும்
 உத்தமராய் நின்ற ஒருவனார் தாம்
 சீரார் கழல் வணங்கும் தேவதேவர்
 திருவாரூர்த் திருமூலட்டான மேயார்
 போரார் விடையேறிப் பூதஞ்சூழப்
 புலியூர்ச் சிற்றம்பலமே புக்கார் தாமே.

பொழிப்புரை

சிவபெருமான் கார்காலத்தில் நிரம்பப் பூக்கின்ற கொன்றை மாலை குடியுள்ளவர். பிரம்ம கபாலத்தைக் கையிலேந்தி பூதகணங்கள் பாட ஊராரிடுகின்ற பிச்சையை உண்டு வாழ்பவர். உத்தமர். ஒப்பற்றவர். அவருடைய சிறப்புடைய திருவடிகள் அனைவராலும் வணங்கப்படும். தேவர்கட்கு எல்லாம்

தலைவர். எருதுவாகனத்தில் ஏறிப் பூதகணங்கள் சூழப் புலியூர்ச் சிற்றம்பலத்தில் புகுந்து வீற்றிருந்தருளினார்.

சிறப்புரை

கண்ணி - முடியில் அணியும் மாலை. ஒருவனார் - ஒப்பற்றவர். தேவதேவர் -

1. தேவர்கட்குத் தலைவர். 2. இறைவனின் சிறப்புப் பெயர்.

“ஆதி மூர்த்திகட்கு அருள் புரிந்தருளிய
தேவதேவன் திருப்பெயராகவும்” (கீர்த்தித் திருஅகவல், வரி 121-122)

என்று மாணிக்கவாசகர் கூறுவது இங்கு நினைவு கூர்க.

6. கரதார் குழையினர் கட்டங்கத்தர்

கயிலாய மாமலையார் காரோணத்தார்

மூதாயர் மூதாதையில்லார் போலும்

முதலும் இறுதியும் தாமே போலும்

மாதாய மாதர் மகிழி அன்று

வன்மதவேள் தன்னுடலம் காய்ந்தார் இந்நாள்

போதார் சடைதாழப் பூதஞ்சூழப்

புலியூர் சிற்றம்பலமே புக்கார் தாமே

பொழிப்புரை

சிவபெருமான் காதில் குழையணிந்துள்ளார். மழுப்படை ஏந்தியுள்ளார். கயிலைமலையில் வீற்றிருந்தருளுபவர். திருக்காரோணம் என்னும் தலத்தில் வீற்றிருந்தருளுபவர். தனக்கு மூதாதையர் இல்லாதவர். உலகத் தோற்றத்திற்கும், ஒடுக்கத்திற்கும் தாமே நிமித்த காரணர். மாதர்கள் மகிழுமாறு கொடிய மன்மதனை எரித்தவர். பூமாலை அணிந்த சடைதொங்க பூதகணங்கள் சூழப் புலியூர்ச் சிற்றம்பலத்தில் வீற்றிருந்தருளினார்.

சிறப்புரை

கட்டங்கம் - மழு, முதலும் இறுதியும் தாமே - உலகம் தோன்றுதற்கும், ஒடுங்குதற்கும் நிமித்த காரணமாய் உள்ளவர். முதல் - தோற்றம். இறுதி - ஒடுக்கம்.

“ஆதி அந்த மாயினாய்” (3 : 310 : 7)

என்று திருஆலவாய்ப் பதிகத்திலும்

“தோற்றம் ஈறுமாகி நின்றாய்” (1: 51: 5)

என்று திருச்சோபுரம் பதிகத்திலும் சம்பந்தர் கூறுவதும்

“அந்தம் ஆதி என்மனார் புலவர்”

(சிவஞான போதம், சூத், 1)

என்று மெய்கண்ட தேவர் கூறவதும் இங்கு நினைவுகூரத்தக்கன. மூதாயர், மூதாதை - பாட்டி, பாட்டன்.

7. இறந்தார்க்கும் என்றும் இறவாதார்க்கும்
 இமையவார்க்கும் ஏகமாய் நின்று சென்று
 பிறந்தார்க்கும் என்றும் பிறவாதார்க்கும்
 பெரியார்தம் பெருமையே பேச நின்று
 மறந்தார் மனத்து என்றும் மருவார் போலும்
 மறைக்காட்டுறையும் மழுவாட் செல்வர்
 புறந்தாழ் சடைதாழ்ப் பூதஞ்சூழ்ப்
 புலியூர்ச் சிற்றம்பலமே புக்கார் தாமே

பொழிப்புரை

பூவுலகில் பிரார்த்தவினை முடிந்து இறந்தவர்கட்கும், யோகம் முதலானவற்றால் இறவாது நீண்டகாலம் வாழ்பவர்கட்கும், சிவபெருமான் தோன்றாத் துணையாய் உள்ளான். வினைப்பலனைத் துய்க்கப் பிறப்பெடுப்பவர்கட்கும், வினைநீக்கம் பெற்றுப் பேரின்பம் துய்ப்பவர்கட்கும் சிவபெருமான் தலைவராவர். திருத்தொண்டர்களின் பெருமை பேசும் அன்பர்கள் உள்ளத்தில் நிலைத்து நிற்பவர். தன்னை நினையாது மறந்தவர்களின் மனத்தில் நில்லார். திருமறைக்காட்டில் வீற்றிருந்து அருளுபவர். மழு ஏந்தியவர். சடை தாழ், பூதகணங்கள் சூழப் புலியூர்ச் சிற்றம்பலத்தில் புகுந்து வீற்றிருந்தருளினார்.

சிறப்புரை

இறந்தார் - வினைப்பயனைத் துய்த்து முடிந்தவர். இறவாதார் - இருபொருள்.

1. இன்னும் வினைப்பயனைத் துய்க்க இருப்பவர். 2. யோக நெறியால் நீண்டநாள் வாழ்பவர். பிறந்தார் - பாசத்தால் கட்டுண்டு நிற்பவர், பெத்தார். பிறவாதார் - பாச நீக்கம் பெற்று சிவப்பேரின்பம் துய்ப்பவர். மருவதல் - கலத்தல்.

8. குலாவெண் தலை மாலை என்பு பூண்டு

குளிர் கொன்றைத் தாரணிந்து கொல்லேறு ஏறிக்

கலாவெங் களிற்றுரிவைப் போர்வை மூடிக்
கையோடு அனல்ஏந்திக் காடுறைவார்
நிலாவெண் மதியுரிஞ்ச நீண்ட மாடம்
நிறைவயல்கூழ் நெய்த்தானம் மேய செல்வர்
புலால் வெண்தலை ஏந்திப் பூதஞ்சூழப்
புலியூர்ச் சிற்றம்பலமே புக்கார் தாமே

பொழிப்புரை

சிவபெருமான் மண்டையோட்டை மாலையாக அணிந்துள்ளவர். எலும்பை ஆபரணமாகப் பூண்டவர். குளிர்ச்சி பொருந்திய கொன்றை மாலையை அணிந்துள்ளவர். இடபத்தை வாகனமாக உடையவர். யானைத் தோலைப் போர்த்துக் கொண்டவர். கையில் நெருப்பையேந்திச் சுடுகாட்டில் வாழ்பவர். நிலாவொளி பரவும் மாடங்களை உடையதும், வளமிக்கதுமான வயல்கள் சூழ்ந்த திருநெய்த்தானத்தில் வீற்றிருந்தருளும் செல்வர். பிரமகபாலம் ஏந்தி பூதகணங்கள் சூழ புலியூர்ச் சிற்றம்பலத்தில் வீற்றிருந்தருளினார்.

குறிப்புரை

குலாவுதல் - வளைதல். கொல்ஏறு - கொல்லும் இடபம். உரிஞ்ச - தவழ. கலாவுதல் - கலத்தல்.

9. சந்தித்த கோவணத்தார் வெண்ணூல் மார்பார்
சங்கரரைக் கண்டீரோ கண்டோம் இந்நாள்
பந்தித்த வெள்விடையைப் பாய ஏறிப்
படுதலையில் என்கொலோ ஏந்திக் கொண்டு
வந்து இங்கு என் வெள்வளையும் தாமும் எல்லாம்
அணியார் நின்று அந்தி கொள்ளக் கொள்ளப்
பொன் தீமணி விளக்குப் பூதம் பற்றப்
புலியூர்ச் சிற்றம்பலம் புக்கார் தாமே.

பொழிப்புரை

சிவபெருமான் கோவணத்தை ஆடையாக அணிந்தவர். வெண்ணிற முப்புரிநூல் அணிந்த மார்பினர். எல்லா உயிர்கட்கும் இன்பம் செய்பவர். அப்பெருமானைக் கண்டீரோ. கண்டோம் அவர் வெண்ணிற இடபத்தில் வீற்றிருந்தருளுபவர். கயிலையில் கபாலம் ஏந்தியவர். அழகிய ஆரூரில்

அமர்ந்துள்ளார். என் உள்ளத்தைக் கவர்ந்து என் வெண்ணிற வளையலைக் கவர்ந்து சென்றார். பூதகணங்கள் அழகிய தீப்போன்ற மணிவிளக்கை ஏந்த புலியூர்ச் சிற்றம்பலத்தில் புகுந்து வீற்றிருந்து அருளினார்.

சிறப்புரை

கோவணம் - இறைவனுக்கு வேதங்களே கோவணம்.

“என்னப்பன் எம்பிரான் எல்லார்க்கும் தான் ஈசன்
துன்னம்பெய் கோவணமா கொள்ளுமது என்னோட
மன்னுகலை துன்னுபொருள் மறைநான்கே வான்சரடாத்
தன்னையே கோவணமா சாத்தினன் காண் சாழலோ”

(திருச்சாழல், 2)

என்று மாணிக்கவாசகர் கூறுவது இங்கு நினைவுகூரத்தக்கது. சங்கரன் - சம் + கரன். சம் - சுகம். கரன் - செய்பவன். சங்கரன் - சுகத்தைச் செய்பவன்.

“நலமில்ன் நண்ணார்க்கு நண்ணினார்க்கு நல்லன்
சலமில்ன் போர் சங்கரன்”

(திருவருட்பயன், 9)

என்று உமாபதிசிவம் இறைவனின் பெயர் சங்கரன் என்கின்றார்.

10. பாதங்கள் நல்லார் பரவி ஏத்தப்
பத்திமையால் பணி செய்யும் தொண்டர் தங்கள்
ஏதங்கள் தீர இருந்தார் போலும்
எழுபிறப்பும் ஆளுடைய ஈசனார் தாம்
வேதங்கள் ஒதி ஓர் வீணை ஏந்தி
விடையொன்று தாம் ஏறி வேதகீதர்
பூதங்கள் சூழப் புலித்தோல் வீக்கிப்
புலியூர்ச் சிற்றம்பலமே புக்கார் தாமே.

பொழிப்புரை

நற்குணத்தார் சிவபெருமான் திருவடிகளைப் போற்றி வணங்குவார். இறைவன் பக்தியுடன் பணிசெய்யும் தொண்டர்களின் துன்பங்களை நீக்குபவர். உயிர்கள் எடுக்கும் ஏழுபிறவிகளிலும் ஆட்கொண்டு அருள்புரிபவர். வேதங்களை ஒதுபவர். வீணையைக் கையிலேந்தி விளங்குபவர். இடபவாகனத்தில் ஏறிக் கீதம்

இசைப்பவர். சிவபூதகணங்கள் சூழ்ந்து விளங்க புலித்தோலை இடையில் கட்டி புலியூர்ச் சிற்றம்பலத்தில் வீற்றிருந்தருளபவர்.

சிறப்புரை

நல்லார் - இருபொருள். 1. நற்குணமிக்கார். 2. எல்லோருக்கும் நன்மையே செய்பவர். பத்திமையால் பணி செய்யும் தொண்டர்களின் ஏதங்கள் தீர இருந்தார் - சிவத்தொண்டின் சிறப்பு உணர்த்துவது. ஏதங்கள் - துன்பங்கள். பக்தியால் பணி செய்யும் தொண்டர்கள் பிராரத்த வினைத் துன்பத்தால் நலியாதவாறு காக்கும் கருணையுடையவர் இறைவன்.

“பத்திசெய் அடியரைப் பரம்பரத் துய்ப்பவன்”

(கிர்த்தித் திருஅகவல், வரி 119).

“பத்தியாய் நினைந்து பரவுவார் தமக்குப்

பரகதி கொடுத்தருள் செய்யும்” (அருட்பத்து, 8)

என்று மாணிக்கவாசகர் கூறுவதை இங்கு நினைவுகூர்க.

11. பட்டுடுத்துத் தோல்போர்த்துப் பாம்பு ஒன்று ஆர்த்துப்

பகவனார் பாரிடங்கள் சூழ நடட்டம்

சிட்டராய்த் தீயேந்திச் செல்வார் தம்மைத்

தில்லைச் சிற்றம்பலத்தே கண்டோம் இந்நாள்

விட்டிலங்கு சூலமே வெண்ணூல் உண்டே

ஒதுவதும் வேதமே வீணை உண்டே

கட்டங்கங் கையதே சென்று காணீர்

கறைசேர் மிடற்று எம் கபாலியார்க்கே

பொழிப்புரை

சிவபெருமான் பட்டாடை உடுத்தி, யானைத்தோல், புலித்தோல் போர்த்தி, பாம்பைக் கச்சையாகக் கட்டியவர். பகவான் பூதகணங்கள் சூழ திருநடனம் செய்பவர். சிறப்பானவர். கையிலே நெருப்பேந்தியவர். தில்லைச் சிற்றம்பலத்திலே வீற்றிருந்தருளபவர். ஒளி திகழும் சூலத்தைக் கையில் ஏந்தியவர். வெண்ணூல் அணிந்தவர். வேதம் ஒதும் நாவர். வீணை வாசிப்பவர். மழுப்படையைக் கையில் ஏந்தியவர். கபாலத்தைக் கையிலேந்தியுள்ள அப்பெருமான் நஞ்சுண்டதால் கறுத்த கண்டத்தவர். அப்பெருமானை வழிபட்டு உய்யுங்கள்.

சிறப்புரை

பகவான் - பகம்: ஆறு. ஐசுவரியம், வீரம், புகழ், திரு, ஞானம், வைராக்கியம் என்ற ஆறு குணங்களை உடையவர். பாரிடம் - பூதகணங்கள். நடம் - நடனம். "நள்ளிருளில் நடம் பயின்றாடும் நாதன்" (சிவபிராணம், வரி, 89) சிட்டர் - சிறப்பானவர். சிட்டாய் சிட்டற்கே சென்றாதுய் கோத்தும்பி (திருக்கோத்தும்பி, 7) கட்டங்கம் - மழு.

திருச்சிற்றம்பலம்

கோயில் திருப்பதிகம் - 11

சுந்தரர் தேவாரம்

திருமுறை எண் : 7

பதிக எண் : 90

1. மடித்தாடும் அடிவடக்கண் அன்றியே மனனே நீவாழு நாளும்
தடுத்தாடித் தருமனார் தமர் செக்கிலிடும் போது தடுத்தாட்கொள்வான்
கடுத்தாடும் கரதலத்தில் தமருகமும் எரி அகலும் கரிய பாம்பும்
பிடித்தாடிப் புலியூர்ச் சிற்றம்பலத்து எம்பெருமானைப் பெற்றாம் அன்றே.

பதிகப் பொதுக் கருத்துரை

தில்லைக் கூத்தப் பெருமானின் திரு நடனத்தைக் கண்டு களிக்கும் பேறு பெற்றதை எண்ணி, தம் மனத்திற்குப் பெருமையுடன் எடுத்துனாத்தது.

பொழிப்புரை

மனமே! நீ குஞ்சித்து ஆடுகின்ற நடராசப் பெருமானின் திருவடக்கே தொண்டு செய்து வாழாமல், வீணே உண்டு உடுத்து வாழும் நாளில் உன்னை அவ்வாறே சென்று கெடாதவாறு தடுத்தாட்கொண்டான் இறைவன். நீ முன்பு செய்த பாவத்திற்காக உன்னைக் கூற்றுவனது ஏவலர்கள் ஒறுக்க முயலும் போதும் தடுத்தாட்கொண்டான். கையில் உடுக்கையும், நெருப்பையும், சினந்து ஆடுகின்ற கரிய பாம்பையும் பிடித்துக் கொண்டு ஆடுகின்ற, பெரும்பற்றப் புலியூரில் திருச்சிற்றம்பலத்தில் விளங்குகின்ற நடராசப் பெருமானை அடைந்து விட்டோம் அன்றே. இனி நாம் பெற வேண்டுவது யாது? ஒன்றுமில்லை என்பது குறிப்பு.

சிறப்புரை

இப்பாட்டில் சுந்தரர் இறைவன் ஓலை காட்டித் தம்மைத் தடுத்தாட்கொண்டதை நினைவு கூர்கிறார். தருமனார் - எமன். இறைவனுடைய ஆணையால் அறத்தின் வழி நின்று செயலாற்றுவதால் தருமர் எனப்பட்டான். செக்கிலிடுதல் - தீவினை செய்த உயிர்கள் நரகத்தில் அனுபவிக்கும் துன்பத்தைக் குறித்தது. நரக துன்பத்தைப் பற்றி உமாபதிசிவம் போற்றிப் பஃறொடையில் பின்வருமாறு விரித்துக் கூறுகின்றார்.

“மையல் தரும்

செக்கினிடைத் திரித்தும் தீவாயிலிட்டு எரித்தும்
தக்க நெருப்புத்தூண் தழுவுவித்தும் - மிக்கோங்கு
நாராசம் காய்ச்சிச் செவிமடுத்தும் நர அரிந்தும்
ஈரா, உன் உண்ணத்தின் என்றடித்தும் - பேராமல்
அங்காழ் நரகத்து அழுத்துவித்தும் பின்னும் தம்
வெங்கோபம் மாறாத வேட்கையராய் - இங்கொருநாள்
எண்ணி முதல் காணாத இன்னற் கடுநரகம்
பன்னெடுநாள் செல்லும் பணி கொண்டு” (கண்ணி, 45- 48)

தருமனார் தமர் செக்கிலிடும் போது தடுத்தாட் கொள்வான் - “மிடுக்குடைய
தருமனார் தமர் என்னைக் கலக்குவான் வந்தாலும் கடுத்துயர் வாராமே
விலக்குவாய் குருகாவூர் வெள்ளடை நீ அன்றே” (7 : 29 : 8) என்று சுந்தரர்
திருக்குருகாவூர் வெள்ளடைப் பதிகத்திலும் குறிப்பிடுகின்றார். தமருகம் -
உடுக்கை. இறைவன் உடுக்கை ஏந்தியது படைத்தலை உணர்த்தும்.
நெருப்பேந்தியது அழித்தலை உணர்த்தும்.

“தோற்றம் துடியதனில்

சாற்றியிடும் அங்கியிலே சங்காரம்” (உண்மை விளக்கம், 35)

2. பேராது காமத்தில் சென்றார்போல் அன்றியே பிரியாதுள்கிச்
சீரார்ந்த அன்பராய்ச் சென்று முன்னடி வீழுந் திருவினாரை
ஓராது தருமனார் தமர் செக்கிலிடும்போது தடுத்தாட் கொள்வான்
பேராளர் புலியூர்ச் சிற்றம்பலத்து எம்பெருமானைப் பெற்றாம் அன்றே

பொழிப்புரை

மனமே, இறுதிவரை உலக இன்பத்தில் திளைப்பவர் போலல்லாமல், புகழ்
நிறைந்த அன்புடையவர்களாய், இடைவிடாது தன்னை நினைத்து, தன்முன் வந்து
தன் திருவுடையில் வீழ்ந்து வணங்கும் திருவுடையவரை, ஆராயாமல் எமதுதர்கள்
செக்கிலிடுதல் போன்ற நரக தண்டனை கொடுக்க முயலும்போது தடுத்தாட்
கொள்வான். தில்லை வாழ்ந்தணர்கள் வாழும் புலியூரிலுள்ள சிற்றம்பலத்தில்
ஆடும் நம்பெருமானை அடைந்து விட்டோம் அன்றே. இனி நாம் பெற வேண்டுவது
யாது? ஒன்றுமில்லை. பேராளர் - இங்கும் பெருமைமிக்க தில்லை
வாழ்ந்தணர்களைக் குறிக்கும். பிரியாது உள்கி - இடைவிடாது நினைந்து.
“நினைப்பற நினைந்தேன்” என்று மாணிக்க வாசகர் கூறுவது இங்கு நினைவு
கூர்த்தக்கது.

3. நரியார் தம் கள்ளத்தால் பக்கான பரிசொழிந்து நாளும் உள்கித் திரியாத அன்பராய்ச் சென்று முன் அடிவீழும் சிந்தையாரைத் தரியாது தருமனார் தமர் செக்கில் இடும்போது தடுத்தாட்கொள்வான் பெரியோர்கள் புலியூர்ச் சிற்றம்பலத்து எம்பெருமானைப் பெற்றாம் அன்றே.

பொழிப்புரை

மனமே! நரியினது வஞ்சகம் போன்று இரண்டுபட்ட தன்மையிலிருந்து நீங்கி, நாள்தோறும் மாறுபடாத அன்புடன் தன்னை நினைத்து, தன் முன் வந்து தன் திருவடியில் விழுந்து வணங்கும் சிந்தையுடையாரை எமதுதாங்கள் துன்புறுத்த முயலும்போது, சிறிதும் பொறாது நம் பெருமான் தடுத்தாட்கொள்வான். பெரியோர்கள் நிறைந்த புலியூர்ச் சிற்றம்பலத்து நம் பெருமானை அடைந்துவிட்டோம் அன்றே. இனி நாம் பெற வேண்டுவது யாது?

சிறப்புரை

நரியார் தம் கள்ளத்தால் பக்கான பரிசொழிந்து - நரி வஞ்சகம் மிக்கது. அத்தகைய வஞ்சம் தவிர்க்கப்பட வேண்டும். “கள்ள நெஞ்சே வஞ்சகக் கருத்தை விட்டு” (2 : 237 : 6) என்று திருவாரூர்ப் பதிகத்தில் ஞானசம்பந்தரும் உணர்த்துகின்றார்.

“நெஞ்சினுள் வஞ்சம் ஒன்றும் இன்றித் தேறுவார்கள்
சென்று ஏத்தும் சீர்திகழ் காழி நன்னகரே” (2 : 232 : 6)

என்று ஞான சம்பந்தர் சீகாழிப் பதிகத்திலும் எடுத்துரைக்கின்றார்.

நாளும் உள்கித் திரியாத அன்பராய்ச் சென்று - மாறுபடாத அன்புடன் தினமும் இறைவனை நினைத்து வழிபட வேண்டும்.

“மலர்தூவி விரையளிப்ப நாள்தோறும் முறைகொண்டு
நின்றடியார் முட்டாமே பணி செய்ய” (1 : 61 : 1)

என்று சம்பந்தர் செங்காட்டங்குடி பதிகத்தில் கூறுகின்றார்.

அடி வீழும் சிந்தையார்

“அடியார் அரனடி ஆனந்தம் கண்டோர்
அடியார் ஆனவர் அத்தர் அருளுற்றோர்

அடியாப்பவரே அடியவராமல்

அடியார் பொன்னம்பலத்து ஆடல் கண்டாரே”

(திருமந்திரம், 2740)

என்ற திருமூலர் வாக்கு இங்கு நினைவுகூரத்தக்கது. சிந்தையார் - சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தவர்.

4. கருமையார் தருமனார் தமர் நம்மைக் கட்டிய கட்டு அறுப்பாளை :
அருமையாம் தன்னுலகம் தருவானை மண்ணுலகம் காவல் பூண்ட
உரிமையால் பல்லவர்க்குத் திறைகொடா மன்னவரை மறுக்கம் செய்யும்
பெருமையார் புலியூர்ச் சிற்றம்பலத்து எம்பெருமானைப் பெற்றாம் அன்றே

பொழிப்புரை

மனமே! கறுத்த எமனது தூதர் நம்மைக் கட்டுவார் ஆயின், அக்கட்டினை நம் பெருமான் அறுத்து எறிவான். பெறுதற்கரிய சிவலோகத்தை நமக்குத் தருவான். பல்லவ மன்னனுக்குத் திறை கொடாமல் மாறுபடும் பிற மன்னர்களை வருத்தும் பெரும் பற்றப் புலியூரிலுள்ள திருச்சிற்றம்பலத்தில் விளங்குகின்ற நம் பெருமானை அடைந்துவிட்டோம் அன்றே. இனி நாம் பெற வேண்டுவது யாது?

சிறப்புரை

உயிர்களைப் பந்தித்த பாசப் பெருங்கயிற்றை அறுக்கும் நம் பெருமான் அடியாரீது எமதூதர் வீசும் பாசக்கயிற்றை அறுக்காதிருப்பானா? என் அடியார் உயிரை வல்வேல் என்ற அடல் கூற்றுவதைத்தவனல்லவா அவன்.

5. கருமாவின் உரியாடைச் செஞ்சடைமேல் வெண்மதியக் கண்ணியானை
உருமன்ன கூற்றத்தை உருண்டோட உதைத்து உகந்து உலவா இன்பம்
தருவானைத் தருமனார் தமர் செக்கில் இடும் போது

தடுத்தாட்கொள்வான்

பெருமானார் புலியூர்ச் சிற்றம்பலத்து எம்பெருமானைப் பெற்றாம் அன்றே

பொழிப்புரை

மனமே! நம் பெருமான் யானைத் தோலைப் போர்வையாக உடையவன். சிவந்த சடைமேல் வெண்மையான பிறையைச் சூடியவன். எமனை உதைத்துப் பின்னர் அருள் செய்து மார்க்கண்டேயருக்கு அழியாத இன்பத்தைத் தந்தவன். நம்மை எமதூதர்கள் தண்டிக்க முயலும்போது அதைத் தடுத்து ஆட்கொள்ளும் பெரும்பற்றப் புலியூரிலுள்ள திருச்சிற்றம்பலத்தில் விறிறிருந்தருளும் நம்

பெருமானை அடைந்து விட்டோம் அன்றே, இனி நாம் பெற வேண்டுவது யாது?

6. உய்த்தாடித் திரியாதே உள்ளமே ஒழிகண்டாய் ஊன்கண் ஓட்டம் எத்தாலும் குறைவில்லை என்பார்காண் நெஞ்சமே நம்மை நாளுந் பைத்தாடும் அரவினன் படர் சடையான் பரஞ்சோதி பாவம் தீர்க்கும் பிரித்தாடி புலியூர்ச் சிற்றம்பலத்து எம்பெருமானைப் பெற்றாம் அன்றே.

பொழிப்புரை

மனமே, சிவபெருமான் படம் எடுத்து ஆடும் பாய்பை உடையவன். விரிந்த சடையுடையவன். மேலான ஒளியாய் விளங்குபவன். தன்னை அடைந்தாரது பாவங்களைத் தீர்ப்பவன். பித்துக் கொண்டு ஆடுகின்றவன். பெரும்பற்றப் புலியூரிலுள்ள திருச்சிற்றம்பலத்தில் வீற்றிருந்தருளுகின்ற அத்தகைய நம் பெருமானை அடைந்து விட்டோம் அன்றே. இனி நாம் பெற வேண்டியது யாது உள்ளது. குறைவொன்றுமில்லை என்று நம்மைப் பலரும் புகழ்கின்றனர். எனவே உள்ளமே நீ உடம்பின் மேல் கண்ணோட்டம் செலுத்தி அலைந்து திரியாது அதனை முற்றிலும் ஒழி.

சிறப்புரை

உய்த்தாடித் திரியாதே உள்ளமே ஒழி கண்டாய் ஊன் கண் ஓட்டம், - மனமானது உலகப் பொருட்கள் மீது பற்றுக் கொண்டு அங்குமிங்கும் அலையும் இயல்பை நாவுக்கரசர் திருவதிகை வீரட்டானப் பதிகத்தில்

“உறுகயிறு ஊசல்போல ஒன்றுவிட்டு ஒன்று பற்றி
மறுகயிறு ஊசல்போல வந்து வந்து உலவு நெஞ்சம் (4 : 26 : 6)

என்கின்றாரீ.

“அயர்வுளோம் என்று நீ அசைவொழி நெஞ்சமே” (3 : 282 : 4)

“அடைவிலோம் என்று நீ அயர்வொழி நெஞ்சமே” (3 : 282 : 5)

என்று திருக்கழுமலப் பதிகத்தில் சம்பந்தர் கூறுவனவும் இங்கு நினைவு கூரத்தக்கன. பரஞ்சோதி - “ஆதியும் அந்தமுமில்லா அருட்பெரும்சோதி” (திருவெம்பாவை, 1) “பாசம் பரஞ்சோதி” (திருவெம்பாவை, 2), “பக்திக் கடலுள் பதித்த பரஞ்சோதி” (திருத்தெள்ளேணம், 12), “என்னுள் எழும் பரஞ்சோதி” (கோயில் திருப்பதிகம், 1) முதலியன இங்கு நினைவுகூர்க.

7. முட்டாத முச்சந்தி மூவாயிரவார்க்கும் மூர்த்தி என்னப்
பட்டானைப் பத்தராய்ப் பாவிப்பார் பாவமும் வினையும் போக
விட்டானை மலை எடுத்த இராவணனைத் தலைபத்தும் நெரியக் காலால்
தொட்டானைப் புலியூர்ச் சிற்றம்பலத்து எம்பெருமானைப்
பெற்றாம் அன்றே.

வொழிய்புரை

சிலபெருமான், முப்போதும் தவறாது வழிபாடு செய்யும் மூவாயிர அந்தணர்க்கு
ஒரு மூர்த்தி என்று அன்னவராலும் சொல்லப்படுபவன். பக்தியால் தன்னை
நினைப்பவரது இருவினைகளையும் நீக்குபவன். கயிலை மலையை எடுத்த
இராவணனின் பத்துத் தலைகளும் நெரியும்படிக் காலால் ஊன்றினவன்.
பெரும்பற்றப் புலியூரிலுள்ள திருச்சிற்றம்பலத்தில் வீற்றிருந்தருளுகின்ற நம்
பெருமானை அடைந்து விட்டோம் அன்றே, இனி நாம் பெற வேண்டுவது யாது?

சிறப்புரை

முட்டாத - தவறாத. முச்சந்தி - காலைச்சந்தி, பகல் சந்தி, மாலைச் சந்தி.
முச்சந்தி மூவாயிரவார்க்கும் மூர்த்தி, பத்தராய்ப் பாவிப்பார் - முப்போதும் திருமேனி
தீண்டுவார், பத்தராய்ப் பணிவார், என்று சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் கூறும்
தொகையாடியார்களை இங்கு நினைவு கூர்க. பத்தராய்ப் பாவிப்பார் பாவமும்,
வினையும் போக விட்டான்-

“பாவிப்பார் பாவம் அறுப்பாய் போற்றி”

என்று திருக்கயிலாயப் போற்றித் திருத்தாண்டகத்தில் (6 : 268 : 7) நாவுக்கரசர்
கூறுவதை இங்கு நினைவு கூர்க.

8. கற்றாலும் குழையுமாறு அன்றியே கருதுமா கருத கிற்றார்க்கு
எற்றாலும் குறைவில்லை என்பர் காண் உள்ளமே நம்மை நானும்
செற்றாட்டித் தருமனார் தமர் செக்கிவிடும்போது

தடுத்தாட்கொள்வான்

பெற்றேறிப் புலியூர்ச் சிற்றம்பலத்து எம்பெருமானைப் பெற்றாம் அன்றே

வொழிய்புரை

மனமே, கல்லும் தன் தன்மை மாறி உருகும்படி இறைவனை உள்ளம் உருக
நினைக்க வல்லவர்கட்கு எத்தமைத்தாய பொருளாலும், குறைவில்லை என்று
பெரியோர் சொல்லுவர். அவ்வகையில், நம்மை எமதூதர்கள் பலகாலும்

ஆட்டக்கருதிச் செக்கிலிட முயலும்போது சிவபெருமான் நம்மைத் தடுத்தாட்கொள்வான். விடையேறி பெரும்பற்றப் புலியூரிலுள்ள திருச்சிறறம் பலத்தின்கண் வீற்றிருந்தருளும் நம் பெருமானை அடைந்து விட்டோம் அன்றே. இனி நாம் பெற வேண்டுவது யாது.

சிறப்புரை

கற்றானும் - கல் தானும். கல்தானும் குழையுமாறு அன்றியே கருதுமா கருதகிற்றார் -

“கல்லைப் பிசைந்து கனியாக்கித் தன் கருணை வெள்ளத்து அழுத்தி வினை கடிந்த வேதியன்” (திருவம்மாணை, 5)

“கல் நெஞ்சருக்கிக் கருணையினால் ஆண்டுகொண்ட அன்னம் திளைக்கும் அணிதில்லை அம்பலவன்” (திருக்கோத்தும்பி, 11)

என்ற மாணிக்க வாசகரின் மணிவாக்குகளை இங்கு நினைவுகூர்க. பெற்றம் - விடை.

“பெற்றம் ஊர்ந்த பிரமாபுரம் மேவிய பெம்மான்” (1: 1: 2)

என்று சம்பந்தர் கூறுவதை இங்கு நினைவு கூர்க.

9. நாடுடைய நாதன்பால் நன்று என்றும் செய்மனமே நம்மை நாளும் நாடுடைய தருமணார் தமர் செக்கிலிடும் போது தடுத்தாட் கொள்வான் மோடுடைய சமணார்க்கும் முடையுடைய சாக்கியர்க்கும் மூடம் வைத்த பீடுடைய புலியூர்ச் சிறற்றம்பலத்து எம் பெருமானைப் பெற்றாம் அன்றே

பொழிப்புரை

மனமே, எல்லா உலகங்கட்கும் தலைவனான சிவபெருமானுக்கு என்றும் நன்றாய் தொண்டினைச் செய். அப்படியானால் தலைமை எமன் ஏவல்படி அவனது தூதர்கள் நம்மை செக்கிலிட்டுத் துன்புறுத்தும் போது சிவபெருமான் தடுத்தாட்கொள்வான். சமணார்கட்கும் சாக்கியர்கட்கும் அறியாமையை வைத்த பெருமையுடைய பெரும் பற்றப் புலியூரிலுள்ள திருச்சிறறம்பலத்தில் வீற்றிருந்தருளும் நம் பெருமானை அடைந்து விட்டோம் அன்றே. இனி நாம் பெற வேண்டியது யாது.

சிறப்புரை

நாடு - இருபொருள். 1. உலகம், 2. நினைத்தல்.

நாடுடைய நாதன் - 1. எல்லா உலகங்கட்கும் தலைவன் எனும் பொருள். 2. அனைவராலும் நினைத்தற்குரிய தலைவன். நாதன் - தலைவன். “நாதன் தாள் வாழ்க” (சிவபுராணம், வரி , 1) தாடு - தலைமை. மோடுடைய சமணர்க்கும் முடையுடைய சாக்கியருக்கும் - பொருள் கொள்ளும் போது முடையுடைய சமணர்க்கும், மோடுடைய சாக்கியருக்கும் என அமைக்க வேண்டும். சம்பந்தர் காலத்து சமணர்கள் கிருமிகள் அழியும் எனக் கருதி நீராடாமலிருந்ததால் முடையுடைய சமணர் என்றும், ஊன் தின்பதால் பெருத்த வயிறுடைமை பற்றி மோடுடைய சாக்கியர் என்றும் கூறுகிறார்.

10. பார் ஊரும் அரவு அல்குல் உமைநங்கை அவள்பங்கன் பைங்கண் ஏற்றன் ஊருரன் தருமனார் தமர் செக்கிலிடும் போது தடுத்தாட்கொள்வான் ஆருரன் தம்பிரான் ஆருரன் மீகொங்கில் அணி காஞ்சியாய்ப் பேருரர் பெருமானைப் புலியூர்ச் சிற்றம்பலத்தே பெற்றாம் அன்றே.

பொழிப்புரை

மனமே, சிவபெருமான் நிலத்தில் ஊர்ந்து செல்லும் பாம்பினது படம் போன்ற அல்குலையுடைய உமை என்னும் நங்கையைப் பாகத்தில் உடையவன். பசிய கண்களையுடைய இடபத்தை உடையவன். ஊர்தோறும் எழுந்தருளியிருப்பவன். நம்மை எமதூதர்கள் செக்கிலிட்டுத் துன்புறுத்தும் போது தடுத்தாட்கொள்வான். நம்பியாரூரனுக்குத் தலைவன். திருவாரூரில் உள்ளவன். மேற்றிசையிலுள்ள கொங்குநாட்டில் அழகிய காஞ்சி நதியின் கரையிலுள்ள பேரூரில் வீற்றிருந்தருளும் பெருமான். பெரும்பற்றப் புலியூரிலுள்ள திருச்சிற்றம்பலத்தில் வீற்றிருந்தருளும் பெருமானை அடைந்து விட்டோம் அன்றே. இனி நாம் பெற வேண்டியது யாது.

சிறப்புரை

அரவு அல்குல் - அல்குலுக்குப் பாம்பை உவமையாகக் கூறுவது மரபு. “பை அரவு அல்குல் மடந்தை நல்லீர்” (திருப்பொற் சுண்ணம், 12) கொங்கு நாட்டில் காஞ்சி நதிக் கலையிலுள்ள பேரூர் என்னும் பைப்புத் தலத்திலுள்ள நடராசப் பெருமான் பிரசித்தி பெற்றவர். அது மேலைச் சிதம்பரம் எனப்படும். அங்கு கண்ட காட்சியை நினைத்து சுந்தரர் தில்லைச் சிற்றம்பலத்து இத் திருப்பதிகத்தில் எடுத்துரைத்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பின்னிணைப்பு

தில்லைச் சிற்றம்பலவன் கோயில் சிறப்புகள்

கோயில் என்பது பொதுவாக எல்லா ஆலயங்களையும் குறித்தாலும், சிறப்பாக சிதம்பரம் நடராசப் பெருமான் கோயிலைத்தான் குறிக்கும். ஊர்ப்பெயர் தில்லை. கோயிலின் பெயர் சிதம்பரம். இன்று ஊர்ப்பெயர் வழக்கில் மறைந்து, கோயிலின் பெயரே ஊர்ப்பெயராக வழங்கி வருகிறது.

உலகத்தை விராட புருடன் வடிவமாகக் கருதினால், திருவாரூர் அதன் மூலாதாரம். திருவானைக்கா கொப்பூழ். திருவண்ணாமலை மணிபூரகம். சிதம்பரம் இருதயம். திருக்காளத்தி கண்டம். காசி புருவமத்தி ஆகும்.

தரிசிக்க முக்தி தரும் தலமான சிதம்பரம் சென்னைக்குத் தெற்கே தென்னிந்திய இருப்புப்பாதையின் நேர்வழியில் 151 மைல் தூரத்தில் உள்ளது. இத்தலத்திற்குத் தமிழகத்தின் பல இடங்களிலிருந்தும் பேருந்து வசதிகளும் உள்ளன.

தலைப்பெயர்கள்.

1. தில்லை - தில்லை என்னும் மரங்கள் அடர்ந்த வனமாக இருந்ததால் தில்லை என்று பெயர்.
2. புலியூர், பெரும் பற்றப்புலியூர் - பெரும்பற்றுடன் புலிக்கால் முனிவராகிய வியாக்கிரபாதர் தலம் செய்து இறைவனின் திருநடனத்தைக் கண்டு களித்ததால் இப்பெயர்.
3. சிதம்பரம் - சித் + அம்பரம், சித் - அறிவு, அம்பரம் - ஆகாசம். ஞானாகாசம் எனவும் பெயர் பெறும். இறைவனின் பஞ்சபூதத் தன்மைகளில் இங்கு ஆகாசத்தின் வடிவமாக அமைதலின் இப்பெயர்.
4. பொன்னம்பலம் - இவ்வம்பலம் பொன்னால் முகடு வேயப்பட்டிருப்பதால் பொன்னம்பலம் எனப்படும்.

தலத்திலுள்ள கோயில்கள்

தில்லை நகரில் எங்கும் சிவமணம் கமழும் எண்ணில்லாத திருக்கோயில்கள் உள்ளன. பிள்ளையார் கோயில்கள் அதிகம். மேலும் தில்லைக் காளியின்

பெருங்கோயில், வியாக்கிரபாத முனிவர் ஆன்மார்த்தமாக வழிபட்ட திருப்புலிச்சுரமாகிய இளமையாக்கினார் கோயில், ஆதிசேடன் அவதாரமாகிய பதஞ்சலி முனிவர் இறைவனைப் பூசித்த அனந்தீச்சுரமும், அகத்தியர் கோயிலும், கமலீசுவரர், வீரபத்திரர் கோயில்களும், மற்றும் பல கோயில்களும் உள்ளன. சிவகங்கை தீர்த்தத்திற்கு வடக்கே ஒன்பது தொகையடியார்களை ஒன்பது சிவலிங்க வடிவங்களாகத் தாபித்து வணங்கும் நவலிங்கக் கோயில் உள்ளது.

தலத்தீர்த்தங்கள்

சிவகங்கை

இதுவே பிரதான தீர்த்தம். இது கோயிலின் மூன்றாம் பிராகாரத்தில், சிவகாமசுந்தரி அம்மன் கோயிலுக்கு எதிரில் உள்ளது. இதில் நீராடி சந்தியா வந்தனம் முதலியன செய்வது பெரும்புண்ணியம். வருடப்பிறப்பு, மார்கழித் திருவாதிரை, தைப்பூசம், மாசித்திருமகம், சிவராத்திரி போன்ற விசேட நாட்களில் நீராடுவது மிகுந்த நன்மைதரும். சிதம்பரத்திலிருந்து வேற்றுருக்குச் செல்வோர் இதில் நீராடிச் சென்றால் தாம் நினைத்த காரியங்களில் வெற்றி பெறுவர். பூதம், பேய் முதலியவைகளிலிருந்து துன்பம் அடையார்.

பரமானந்த க்ஷயம்

இது சிற்றம்பலத்திற்குக் கிழக்கே உள்ளது. இவ்விரண்டு தீர்த்தங்களும் திருக்கோயிலின் உள்ளே உள்ளவை. நகரின் பல தீர்த்தங்கள் உள்ளன.

வியாக்கிரபாத தீர்த்தம்

இது நடராசப் பெருமான் திருக்கோயிலுக்கு மேற்கே உள்ள இளமையாக்கினார் கோயிலுக்கு எதிரில் உள்ள குளம் ஆகும்.

ஆனந்த தீர்த்தம்

இது நடராசப் பெருமான் திருக்கோயிலுக்கு மேற்கே திருவனந்தேச்சுரத்திற்கு முன்பு உள்ள திருக்குளம்.

நாகச்சேரி

இது அனந்தேச்சுரத்திற்கு மேல்பால் உள்ள திருக்குளம்.

புலிமேடு

இது சிதம்பரத்திற்குத் தெற்கே ஒன்றரை கிலோமீட்டர் தூரத்தில் உள்ளது.

பிரமதீர்த்தம்

இது நடராசப் பெருமான் திருக்கோயிலுக்கு வடமேற்கே உள்ள திருக்களாஞ்சேரியிலுள்ள திருக்குளம்.

சிவப்பிரியை

இது நடராசப் பெருமான் திருக்கோயிலுக்கு வடக்கேயுள்ள பிரமசாமுண்டி கோயிலுக்கு முன்புள்ள திருக்குளம்.

திருப்பாற்கடல்

இது சிவப்பிரியைக்குத் தென்கிழக்கில் உள்ளது.

மேலும் சூப்பதீர்த்தம், ஓமகுளம், ஞானப்பிரகாசர் குளம், ஆயி குளம் முதலியன உள்ளன.

கோயிலுள்ள ஐந்து சபைகள்.

1. சித்சபை

சிற்றம்பலம் எனப்படும். இடப்பாகத்தில் சிவகாமசுந்தரி அம்மையுடன் நடராசப் பெருமான் வீற்றிருந்தருளும் கருவறை இது. இதன் சிகரம் சிவாயநம் எனப் பஞ்சாட்சரம் எழுதப்பட்ட பொன் ஓட்டினால் வேயப்பட்டுள்ளது. சித்சபையில் பெருமானது வலப்புறத்தில் உள்ளது சிதம்பர இரகசியம். அதாவது ஆகாயலிங்கம் மந்திர சொருபமாய்த் திருவம்பலச் சக்கரத்துடன் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கு ஆண்டுக்கு ஒருமுறை புனுகுச் சட்டம் சாத்தப்படுகின்றது. சிதம்பர இரகசியத்தில் ஒரு தங்க வில்வமாலை தொங்கவிடப்பட்டுள்ளது. சித்சபைக்குச் செல்லும் 5 படிகள் பஞ்சாக்கரப்படிகள் எனப்படும்.

இறைவன் உருவம், அருவம், அருவுருவம் என மூவகைத் திருமேனிகளை உடையவன். சித்சபையில் இறைவன் மூவகைத் தோற்றத்துடன் எழுந்தருளியுள்ளார். நடராசர் திருமேனி உருவம். சிதம்பர இரகசியம் அருவம். ஸ்படிக லிங்கம் அருவுருவம். ஸ்படிக லிங்கத்தை அழகிய சிற்றம்பலமுடையார் எனவும், திருவம்பலமுடையார் எனவும் கூறுவர்.

2. கனகசபை

இது சிற்றம்பலத்திற்கு முன்னுள்ளது. பெருமான் அபிடேகம் கொண்டருளும் இடம். பொன்னம்பலம் எனப்படும். இதன் தென்புறமுள்ள சித்திரகூடமேடையில் கோவிந்தராசப் பெருமான் சயனக் கோலத்தில் உள்ளார்.

3. தேவசபை

இது பேரம்பலம் எனப்படும். இங்கு உற்சவமூர்த்திகள் எழுந்தருளியுள்ளனர்.

நிருத்தசபை

நடராசப் பெருமான் திருமுன்னர் கொடி மரத்தின் தென்பால் உள்ளது. பெருமானும், காளியும் ஊர்த்துவ தாண்டவம் புரிந்த தேர் அமைப்புப் பெற்ற அம்பலமாகும். மிகவும் சித்திர வேலைப் பாடமைந்த ஐம்பத்தாறு தூண்களால் தாங்கப்பெற்றது. மண்டபம் குதிரைகள் பூட்டிய தேர் அமைப்பைப் பெற்றது. இம்மண்டபத்தின் தென்மேற்கில் சாபமூர்த்தி எழுந்தருளியுள்ளார்.

கிராசபை

இஃது ஆயிரக்கால் மண்டபம் ஆகும். இங்கு தான் சோழ மன்னர்கட்கு தில்லை வாழ்ந்தணர்கள் முடிசூட்டுவிழா நடத்தி வந்தனர். சேக்கிழார் பெரிய புராணத்தை அரங்கேற்றம் செய்ததும் இங்குதான்.

கூத்தப் பெருமானுக்கு ஒரு ஆண்டில் நடைபெறும் ஆறு அபிசேகங்கள்

1. சித்திரைத் திருவோணம்.
2. ஆனி உத்திரம்
3. ஆவணி வளர்பிறை சதுர்த்தசி திதியில்
4. புரட்டாசி வளர்பிறை சதுர்த்தசி திதியில்
5. மார்கழி திருவாதிரை நாள்.
6. மாசி வளர்பிறை சதுர்த்தசி

இவற்றுள் ஆனித் திருமஞ்சளமும், மார்கழி திருவாதிரைநாள் அபிசேகமும் இராஜசபையில் வைத்து நடைபெறும். ஏனைய நான்கு அபிசேகங்கள் கனகசபையிலேயே நடைபெறும். தில்லை நடராசப் பெருமானுக்கு மகுடாகம முறையை ஒட்டி பூசை, வழிபாடுகள் நடத்தப்படுகின்றன என்று தில்லைக் கலம்பகம் என்ற நூல் கூறுகின்றது.

கித்தலைத்தின் சிறப்புகள்

1. தில்லைச் சிதம்பரத்தில் தோன்றியும், அடைந்தும் பேறு பெற்றவர்கள் திருநீலகண்ட நாயனார், திருநாளைப்போவார், கூற்றுவநாயனார், கணம் புல்ல நாயனார் முதலியோர்.

2. மாணிக்கவாசகர் புத்தர்களை வாதில் வென்று, இலங்கை மன்னனின் ஊமைமகளைப் பேசுவித்தது இத்தலத்தில் தான்.

3. மாணிக்கவாசகர் கூற தில்லைச் சிற்றம்பலவனே தன் கைப்பட திருவாசகத்தை எழுதியது இங்குதான்.

4. திருவாசகத்தின் பொருள் சிற்றம்பலவனே என கூறி மாணிக்கவாசகர் சோதியில் இங்கு கலந்தார்.

5. திருஞானசம்பந்தர் தில்லைவாழ்ந்தணர்களை சிவகணங்களாக இங்குக் கண்டார்.

6. திருக்கடவூர் உய்யவந்ததேவர் தாழ்ந்த குலத்தவராதலால் அவருளிய சாத்திரநூலை அக்காலச் சான்றோர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அவர் மனம் வருந்தி அந்நூலைச் சித்தபைக்குச் செல்லும் பஞ்சாக்கரப்படியில் வைக்க, அப்படியினின் இருபுறமும் உள்ள கல்யாணைகள் உயிர் பெற்றுத் தம் தும்பிக்கையினால் அந்நூலை எடுத்து நடராசப் பெருமானின் திருவடியின் கீழ் வைத்தன. திருவருளின் இவ்வற்புதச் செயலால் அந்நூலின் சிறப்புணர்ந்த சான்றோர்கள் அதனை ஏற்றுக் கொண்டனர். அந்நூல் திருக்களிறுப்படியார் என்னும் காரணச் சிறப்புப் பெயர் பெற்றது.

7. உமாபதி சிவம் மறைஞான சம்பந்தரின் கைவழி ஒழுகிய நெசவாளரின் கூழை உண்டதால் அவரைத் தீண்டத்தகாதவர் என தில்லை வாழ்ந்தணர்கள் ஒதுக்கி வைத்தனர். ஒரு சமயம் உற்சவகாலத்தில் கொடியேற்றும் போது, அது ஏறாமல் தடைப்பட, உமாபதிசிவம் வந்தால் கொடி ஏறும் என இறைவன் அசரீரியாகக் கூற தில்லை வாழ்ந்தணர்களும் சென்று அவரை அழைத்து வர, உமாபதி சிவம் கொடிக்கவி பாட கொடியேறியது.

8. சேந்தனார் அளித்த எளிய களியை அன்புடன் ஏற்று உண்டவர் நடராசப் பெருமான்.

9. சேந்தனார் திருப்பல்லாண்டு பாடித் தடைப்பட்ட தேரை ஓடச்செய்தார்.

10. தில்லைச் சிற்றம்பலவன் கைச்சீட்டு எழுதிக்கொடுத்து பெற்றான் சாம்பானுக்கு உமாபதி சிவம் மூலம் முக்தி கொடுத்தார்.

11. இராசராச சோழமன்னன் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க, நம்பியாண்டார் நம்பி பொல்லாப்பிள்ளையாரின் அருளால் திருமுறைகளை இங்குக் கண்டெடுத்தார்.

12. தேவார முதலிகள் மூவராலும் பாடப்பட்ட சிறப்புடையது.

13. ஒன்பதாம் திருமுறையில் தில்லைக்குப் பாடப்பட்ட பதிகங்களே மிகுதி.

14. சேக்கிழார் பெருமான் திருத்தொண்டர் புராணம் பாட 'உலகெலாம்' என அடியெடுத்துக் கொடுத்தவர் நடராசப் பெருமான்.

15. திருத்தொண்டர் புராணம் இக்கோயிலிலுள்ள ஆயிரக்கால் மண்டபத்தில்தான் அரங்கேற்றம் செய்யப்பட்டது.

தலப்பெருமையை உரை உதவும் நூல்கள்

திருமூலரின் திருமந்திரம். மூவர் தேவாரத்திலுள்ள கோயிற்பதிகங்கள் மாணிக்கவாசகரின் திருவாசகம், திருக்கோவையார். ஒன்பதாம் திருமுறையில் தில்லைமீது பாடப்பட்ட திருவிசைப்பாக்கள், திருப்பல்லாண்டுப் பதிகம். பதினொன்றாம் திருமுறையில் பட்டினத்தார் பாடிய கோயில் நான்மணிமாலை, நம்பியாண்டர் நம்பி அருளிய கோயில் திருப்பண்ணியர் விருத்தம். உமாபதிசிவம் அருளிய கோயிற்புராணம். குமரகுருபரர் அருளிய சிதம்பர மும்மணிக்கோவை, சிதம்பர செய்யுட்கோவை, சிவகாமியம்மை இரட்டை மணிமாலை. அருணகிரியாரின் திருப்புகழ்கள் (இத்தலம்பற்றி 66 திருப்புகழ்கள்) இரட்டையர் அருளிய தில்லைக்கலம்பகம். திரிசிரபூர் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை அருளிய திருத்தில்லை யமக அந்தாதி, நல்லூர் ஆறுமுக நாவலர் எழுதிய சிதம்பர மான்மியம். மற்றும் சில வடமொழிப் புராணங்கள் இத்தலத்தின் பெருமையை விளக்குகின்றன. திருவதிகை மனவாசகம் கடந்தார் அருளிய உண்மைவிளக்கம் என்னும் சாத்திரநூல் 9 செய்யுட்களில் (செ.30 - செ. 38) நடராசப்பெருமானின் திருவுருவத் தத்துவத்தை விளக்கிக் கூறுகிறது. நடராசப் பெருமானுக்கு நாளும் பூசை செய்யும் தில்லை வாழந்தணர்கள் 3000 பேரின் சிறப்பு எடுத்துரைப்பது பெரிய புராணத்திலுள்ள தில்லை வாழந்தணர் புராணம் ஆகும். தேவார ஆசிரியர்கள் மூவரும் தில்லையைத் தரிசனம் செய்ததைப் பாங்குடன் எடுத்துரைப்பது சேக்கிழாரின் பெரியபுராணம்.

“கற்பனை கடந்த சோதி கருணையே உருவமாகி
அற்புதக் கோலநீடி அருமறைச் சிரத்தின் மேலாம்
சிற்பர வியோமமாகும் திருச்சிற்றம்பலத்துள் நின்று
பொற்புடன் நடஞ்செய்கின்ற பூங்கழல் போற்றி போற்றி”

—திருத்தொண்டர் புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

இந்நூலாசிரியர் முனைவர் கோமதி சூரியமூர்த்தி அவர்கள் திருமுறைகளிலும், சாத்திர நூல்களிலும் பயிற்சி பெற்றவர். சித்தாந்த சாத்திரங்களின் அடிப்படைக் கருவூலங்களாகிய சைவத்திருமுறைகளில் ஞானசம்பந்தரின் திருமுறைகளை ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொண்டு “திருஞான சம்பந்தர் தேவாரமும் சைவசித்தாந்தக் கருத்துக்களும்” என்னும் பொருள்பற்றி ஆய்வு செய்து அறிஞர் பட்டம் பெற்றவர். மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகத்தில் சைவசித்தாந்தத் துறையில் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றவர். இவருடைய மேற்பார்வையில் ஆய்வு செய்து அறிஞர் பட்டம் பெற்றவர்கள் மூவர். எம்.ஃபில் பட்டம் பெற்றவர்கள் ஆறுபேர். இவர் வெளியிட்டுள்ள நூல்கள் எட்டு. சித்தாந்தம், ஞானசம்பந்தம், குமரகுருபரர், மெய்கண்டார், உழவாரம், செந்தமிழ்ச் செல்வி, உலகளாவிய தமிழ் மாருதம், அன்புநெறி, சைவ உலகம், சைவநீதி, திருக்கோயில் போன்ற இதழ்களிலும், தஞ்சைப் பல்கலைக்கழக வாழ்வியல் களஞ்சியம், ஆய்வுமாலைகள் முதலியவற்றிலும் வெளியிட்டுள்ள கட்டுரைகள் இதுவரை நூற்றுத் தொன்னூற்று ஒன்று ஆகும். பல்வேறு தேசியக் கருத்தரங்கில் இவர் சமர்ப்பித்துள்ள கட்டுரைகள் சுமார் முப்பது ஆகும். சேக்கிழார் விருது, திருநாவுக்கரசர் விருதுகளையும், சித்தாந்தக் கலாநிதி, சைவநன்மணி, சித்தாந்த சாக்ரம் என்ற பட்டங்களையும் பெற்றவர். காஞ்சி ஜெயேந்திர சுவாமிகள் பதவி ஏற்ற பொன்விழாவை ஒட்டி, பாராட்டப்பட்ட சைவ சித்தாந்த அறிஞர்களுள் இவரும் ஒருவர். சமயச் சொற்பொழிவு ஆற்றுவவர். அமெரிக்கா, கனடா போன்ற நாடுகட்குச் சென்று சிறப்புச் சொற்பொழிவுகள் ஆற்றியுள்ளார்.